KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 6.5.2013
COM(2013) 262 final

2013/0137 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin (prawo o materiale przeznaczonym do reprodukcji roślin)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2013) 162 final}
{SWD(2013) 163 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin ma zasadnicze znaczenie dla wydajności, różnorodności, zdrowia i jakości rolnictwa, ogrodnictwa oraz produkcji żywności i paszy, a także środowiska. Lasy pokrywają dużą powierzchnię Unii i spełniają liczne funkcje społeczne, gospodarcze, środowiskowe, ekologiczne i kulturowe. Obecne przepisy UE dotyczące udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin opierają się na dwóch głównych filarach, a mianowicie rejestracji odmian/materiału i kwalifikacji poszczególnych partii materiału przeznaczonego do reprodukcji gatunków roślin wymienionych w dyrektywach („unijne gatunki wymienione").

Projekt wniosku konsoliduje i aktualizuje przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin poprzez uchylenie i zastąpienie przepisów następujących 12 dyrektyw: dyrektywy Rady 66/401/EWG w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych, dyrektywy Rady 66/402/EWG w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych, dyrektywy Rady 2002/53/WE w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych, dyrektywy Rady 2002/54/WE w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka, dyrektywy Rady 2002/55/WE w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw, dyrektywy Rady 2002/56/WE w sprawie obrotu sadzeniakami ziemniaków, dyrektywy Rady 2002/57/WE w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych, dyrektywy Rady 68/193/EWG w sprawie wprowadzania do obrotu materiału do wegetatywnego rozmnażania winorośli, dyrektywy Rady 98/56/WE w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych, dyrektywy Rady 92/33/EWG w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona, dyrektywy Rady 2008/90/WE w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców oraz dyrektywy Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym.

Większość dyrektyw Rady dotyczących udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin została przyjęta w latach 1966–1971, a niektóre dyrektywy są późniejsze. Stare dyrektywy były często i w znacznym stopniu aktualizowane, co powoduje konieczność zwiększenia jasności i przejrzystości. Ze względu na swoją historię dyrektywy znacznie różnią się między sobą pod względem kontekstu technicznego, który stanowi ich podstawę, oraz pod względem przyjętego podejścia, które obejmuje zakres od kontroli urzędowych produktów do urzędowego nadzoru nad procesami. Szczególnie wymagające są dla właściwych organów kontrole produktów.

Ponadto skomplikowany i fragmentaryczny charakter istniejących przepisów może przyczyniać się do utrwalania istniejących niepewności oraz rozbieżności w zakresie ich wdrażania w poszczególnych państwach członkowskich. Sytuacja ta powoduje nierówne warunki działania podmiotów zawodowych na jednolitym rynku. Konieczne jest zharmonizowanie wdrażania przepisów, obniżenie kosztów i obciążeń administracyjnych, a także wsparcie innowacji. Ważne jest również dostosowanie do postępu technicznego w dziedzinie hodowli roślin i szybkiego rozwoju europejskiego i globalnego rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Potrzeby te sprawiają, że aktualizacja i modernizacja ram prawnych stają się

konieczne. Należy dalej wzmacniać cel ochrony rolniczej bioróżnorodności *in situ*. Ponadto słaba koordynacja horyzontalna z innymi przepisami, politykami i strategiami UE stanowi przeszkodę dla ich skutecznego wdrażania. W ostatnich latach politykę rolną zaczęto traktować w UE jako strategicznie ważną dla bezpieczeństwa żywnościowego i bezpieczeństwa żywności, wartości odżywczej żywności, środowiska naturalnego, bioróżnorodności i zmiany klimatu. Główną kwestią stały się „zrównoważona intensyfikacja" i ekologizacja upraw roślin spożywczych, które pozwalają na zwiększenie plonów bez negatywnego wpływu na środowisko oraz bez zwiększania powierzchni uprawianej ziemi. Prawodawstwo w zakresie materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin ma fundamentalne znaczenie dla osiągnięcia tego celu. Strategia leśna UE podkreśla znaczenie wielofunkcyjnej roli lasów i zrównoważonego zarządzania nimi.

Konieczna jest spójność i synergia z prawem o zdrowiu roślin w odniesieniu do kontroli zdrowia roślin, które są częścią procesu kwalifikacji materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, lub integracja ogólnych zasad odnoszących się do kontroli urzędowych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 w sprawie kontroli urzędowych.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Ocenę wpływu niniejszego wniosku oparto na wynikach oceny przepisów UE w zakresie obrotu nasionami i materiałem rozmnożeniowym roślin (obecnie materiałem przeznaczonym do reprodukcji roślin), która została przeprowadzona w latach 2007/2008 przez Konsorcjum ds. oceny łańcucha żywnościowego (Food Chain Evaluation Consortium – FCEC), oraz na wynikach badania dotyczącego rejestracji odmian prowadzonego przez to samo konsorcjum w pierwszej połowie 2010 r. Oparto ją również o ankiety przeprowadzone wśród wszystkich zainteresowanych stron, w szczególności właściwych organów w państwach członkowskich, przedstawicieli sektora prywatnego na szczeblu UE i na szczeblu krajowym, odpowiednich międzynarodowych organów normalizacyjnych, organizacji pozarządowych i Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin. W latach 2009–2011 odbywały się spotkania horyzontalnej grupy roboczej w ramach Komisji poświęcone wszystkim gatunkom roślin. W maju 2011 r. cztery grupy zadaniowe utworzone w trakcie prezydencji węgierskiej pracowały nad szczególnymi zagadnieniami. Ponadto w latach 2009–2011 Komisja kilkakrotnie zasięgała opinii grupy roboczej „Nasiona i materiał rozmnożeniowy" w ramach grupy doradczej ds. łańcucha żywnościowego i zdrowia zwierząt i roślin. W dniu 18 marca 2009 r. zorganizowano otwartą konferencję „Zapewnienie dostępności nasion w XXI wieku" w celu przedstawienia i przedyskutowania wyników oceny z różnymi zainteresowanymi stronami. Wreszcie od dnia 19 kwietnia do 30 maja 2011 r. wśród zainteresowanych stron zorganizowano internetową ankietę przy pomocy kwestionariusza „interaktywnego kształtowania polityki", aby zebrać uwagi w sprawie dokumentu na temat wariantów i analizy. W ramach ankiety uzyskano 257 odpowiedzi od bardzo szerokiego spektrum zainteresowanych grup.

Głównym celem konsultacji było zapoznanie się z opiniami na temat obowiązujących przepisów i ich stosowania oraz potrzeby wprowadzenia zmian. Ogólnie rzecz biorąc, zainteresowane strony były zadowolone z podstawowych zasad leżących u podstaw istniejących dyrektyw, ale poparły Komisję w jej zamiarze zmiany prawodawstwa. Pole do ulepszeń wskazano w szczególności w odniesieniu

do uproszczenia przepisów, obniżenia kosztów oraz przyrostu wydajności, zwiększenia elastyczności podmiotów zawodowych, poziomu harmonizacji między państwami członkowskimi, roli rynków niszowych i wschodzących, a także ochrony rolniczej bioróżnorodności i zasobów genetycznych roślin. Utrzymanie ogólnych zasad obowiązujących przepisów, a zwłaszcza procedury rejestracji odmian oraz procedury kwalifikacji partii materiału siewnego przed wprowadzeniem do obrotu, uzyskało silne poparcie większości zainteresowanych stron. Ponadto w odniesieniu do przepisów UE w sprawie leśnego materiału rozmnożeniowego zainteresowane strony zwróciły się o utrzymanie obecnego podejścia.

W ocenie skutków wskazano następujące główne osi, wzdłuż których system musi się zmienić, aby pasować do sytuacji gospodarczej, społecznej, naukowej i związanej z ochroną środowiska: (i) uproszczenie podstawowych aktów prawnych (z 12 dyrektyw do jednego rozporządzenia), (ii) zwrot kosztów i poprawa skuteczności i wydajności systemu oraz (iii) koordynacja horyzontalna z niedawnymi, przyjętymi już politykami UE. Badane są różne sposoby – większa elastyczność, deregulacja lub centralizacja – poprawy skuteczności systemu przy jednoczesnym utrzymaniu gwarancji wysokiej jakości materiału rozmnożeniowego, konkurencyjności i podejmowania nowych wyzwań, takich jak bioróżnorodność. Na podstawie tych trzech osi wskazano 5 wariantów strategicznych, przy czym uproszczenie przepisów oraz zwrot kosztów są stałe dla każdego wariantu. Kwestie dotyczące MŚP i mikroprzedsiębiorstw zostały uwzględnione w różnych wariantach, zwłaszcza aby zapewnić tym przedsiębiorstwom dostęp do infrastruktury publicznej w celu wykonania niektórych zadań, których nie mogą wykonać same, i aby dalej wspierać i rozwijać ich elastyczność przy uzyskiwaniu lepszego dostępu do rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Szczególną uwagę poświęcono kompromisowi między przeniesieniem pracy operacyjnej i utrzymaniem jakości materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

W ocenie skutków stwierdza się, że żaden pojedynczy wariant nie zapewnia realizacji celów przeglądu w sposób wydajny, skuteczny i spójny, oraz sugeruje, w zgodzie z opinią zainteresowanych stron, wariant preferowany, który łączy w sobie elementy wariantów 2, 4 i 5. W związku z tym wniosek zapewnia warunki dające podmiotom zawodowym i konsumentom pewność prawa, gwarantujące wysoką jakość materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin oraz zapewniające przewagę konkurencyjną na rynku wewnętrznym i światowym. Połączenie to ma na celu równowagę między elastycznością podmiotów zawodowych (warianty 2 i 4) a bioróżnorodnością (wariant 4) i wymaganą rygorystycznością wymogów dotyczących zdrowia i jakości (elementy wariantu 2 i 5), tak by zapewnić funkcjonowanie rynku na uczciwych zasadach, a także utrzymanie jakości i zdrowia materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Połączone jest to z elementami dającymi uprawom małoobszarowym lub uprawom o szczególnych zastosowaniach niewymagający obciążeń dostęp do szczególnych lub małych segmentów rynku, ale w połączeniu z minimalnymi obowiązkami zapewniającymi identyfikowalność, zdrowie i informacje dla konsumentów, tak aby stworzyć równe reguły gry dla wszystkich podmiotów zawodowych.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Celem wniosku jest zastąpienie istniejących 12 dyrektyw jednym rozporządzeniem, którego dotyczy wniosek.

3.1. Część I – Przepisy ogólne

Zakres rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, obejmuje wszystkie typy materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Największa jego część obejmuje jednak gatunki obecnie regulowane przez 12 dyrektyw (tzw. „gatunki wymienione"). W celu wyjaśnienia i ujednolicenia istniejącychw państwach członkowskich podejść do innych gatunków, tj. roślin gatunków niewymienionych i w związku z tym nieobjętych obecnymi dyrektywami, również te gatunki podlegać będą jednak pewnym bardzo podstawowym regułom (zob. część III tytuł III).

Aby uwzględnić potrzeby producentów i wymogi elastyczności oraz proporcjonalności, rozporządzenie nie będzie miało zastosowania do materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, który przeznaczony jest do celów badawczych, naukowych i hodowlanych (selekcyjnych). Ponadto nie powinno ono mieć zastosowania do materiału przeznaczonego do banków genów, organizacji i sieci ochrony zasobów genetycznych ex situ, in situ lub w gospodarstwie ani w nich utrzymywanego w wyniku krajowych strategii ochrony zasobów genetycznych. Ponadto materiał przeznaczony do reprodukcji roślin wymieniany w naturze między dwoma osobami innymi niż podmioty zawodowe jest wyłączony z zakresu rozporządzenia.

W odniesieniu do definicji główną zmianą jest wprowadzenie wspólnego terminu, który obejmuje wszystkie rodzaje materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, w formie nasion lub innego rodzaju roślinnego materiału rozmnożeniowego. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin oznacza rośliny lub części roślin zdolne i przeznaczone do produkowania lub reprodukowania całych roślin. Obejmuje to również młode rośliny. Wszystkie te rodzaje materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin podlegają wspólnym zasadom w odniesieniu do produkcji z zamiarem udostępnienia na rynku oraz w odniesieniu do udostępniania ich na rynku.

3.2. Część II – Podmioty zawodowe

Ponieważ na mocy niniejszego rozporządzenia definicja podmiotu nie obejmuje osób prywatnych, stosowane jest pojęcie „podmiotu zawodowego". Podmioty zawodowe definiowane są przy pomocy jednej definicji i są rejestrowane w celu ułatwienia działań kontrolnych. Rejestr ten jest połączony z rejestrem ustanowionym na mocy [title of the new Plant Health Regulation]. Wprowadzone zostaną podstawowe obowiązki podmiotów zawodowych w zakresie identyfikacji materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, który produkują lub udostępniają na rynku, prowadzenia rejestrów, ułatwienia kontroli i utrzymania materiału. Identyfikowalność każdego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin jest zapewniona dzięki obowiązkowi posiadania przez podmioty zawodowe informacji dotyczących jednego etapu przed ich działalnością handlową i jednego etapu po niej.

3.3. Część III – Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin inny niż leśny materiał rozmnożeniowy

Tytuł I Przepisy ogólne

Określone zostają definicje odmiany i jej utrzymania, odmiany z opisem urzędowym lub odmiany z opisem uznanym urzędowo, klona, jak również różnych kategorii dopuszczenia do obrotu.

Tytuł II Produkcja i udostępnianie na rynku gatunków wymienionych

Ogólnie rzecz biorąc, utrzymane zostanie podstawowe podejście dotyczące rejestracji odmian/materiału i kwalifikacji/inspekcji partii przed udostępnieniem na rynku. Podmiotom zawodowym zapewniona zostanie jednak większą elastyczność, tak aby mogły przeprowadzać niezbędne badania w odniesieniu do rejestracji odmian, inspekcje, pobieranie próbek i analizę materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin w celu kwalifikacji pod urzędowym nadzorem właściwych organów. Przyjęte zostaną także wtórne akty w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących produkcji i udostępniania na rynku określonych gatunków i ich kategorii (materiał kategorii przedbazowy, materiał kategorii bazowy, materiał kategorii kwalifikowany i materiał kategorii standard). Ma to istotne znaczenie dla zwiększenia elastyczności wprowadzania zmian wynikających z postępu technicznego i naukowego, przy jednoczesnym poszanowaniu proporcjonalności i trwałości podejścia regulacyjnego.

Wymogi dotyczące udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin można podsumować następująco:

– należy do odmiany lub klona zarejestrowanych zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia;

– jest zgodny ze szczególnymi wymogami przyjętymi w odniesieniu do wprowadzania do obrotu danej kategorii z podziałem na rodzaje i gatunki;

– materiał kategorii przedbazowy, materiał kategorii bazowy i materiał kategorii kwalifikowany jest opatrzony etykietą urzędową, a materiał kategorii standard – etykietą podmiotu;

– spełnia wymogi dotyczące sposobu postępowania;

– spełnia wymogi w zakresie kwalifikacji i identyfikacji.

Obowiązek rejestracji odmian nie ma zastosowania do podkładek, które nie spełniają warunków odmiany. Dodatkowo, w celu wprowadzenia elastyczności w odniesieniu do przyszłego postępu technicznego i naukowego, materiał niejednorodny, który nie odpowiada definicji odmiany, mógłby być pod pewnymi warunkami wyłączony z wymogu przynależenia do zarejestrowanej odmiany. Określono także szczególne odstępstwo w odniesieniu do materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin na rynku niszowym.

Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin niektórych rodzajów i gatunków wymienionych w obecnych dyrektywach nadal podlegać powinien zaostrzonym wymogom dotyczącym produkcji i udostępniania na rynku (gatunki wymienione). Należy jednak ustalić kryteria decydowania o tych gatunkach roślin. Do wykazu powinny zostać włączone rodzaje lub gatunki roślin, które zajmują znaczną powierzchnię i stanowią znaczną wartość produkcji, są produkowane i udostępniane na rynku przez znaczną liczbę podmiotów zawodowych lub zawierają substancje wymagające szczególnych reguł w celu ochrony zdrowia człowieka, zdrowia zwierząt lub środowiska naturalnego.

Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin powinien być produkowany i udostępniany na rynku jedynie jako materiał kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany i standard, tak aby zapewnić przejrzystość i umożliwić użytkownikom świadomy wybór. Należy ustalić szczegółowe kryteria decydowania o tym, które rodzaje i gatunki roślin nie są udostępniane na rynku jako materiał

kategorii standard, aby zapewnić zwiększenie jakości, zdrowia, tożsamości i identyfikowalności materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin oraz bezpieczeństwo żywności i pasz. Dla każdej z tych kategorii przyjąć należy szczególne wymogi z podziałem na rodzaje i gatunki. W dalszym ciągu stosowane będą wymogi dotyczące tożsamości, czystości, zdrowia i inne wymogi jakościowe, wymogi dotyczące etykietowania, partii, pakowania, w tym małych opakowań, pokwalifikacyjnych badań kontrolnych, badań i prób porównawczych oraz mieszanek.

Odstępstwa

Należy utrzymać istniejące stałe odstępstwa dotyczące udostępniania na rynku w ograniczonym stopniu jeszcze niezarejestrowanych odmian do badania w gospodarstwie i materiału niezakwalifkowanego ostatecznie oraz zezwolenia na bardziej rygorystyczne wymogi krajowe. Powinno to również dotyczyć ważnych tymczasowych odstępstw dotyczących środków nadzwyczajnych, przejściowych trudności z zaopatrzeniem i tymczasowych doświadczeń.

Odstępstwo dotyczące materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin na rynku niszowym

Należy ponadto ustalić proporcjonalne i zrównoważone reguły w odniesieniu do działań na niewielką skalę dotyczących materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, który jest dostosowany do lokalnych warunków i udostępniany na rynku w małych ilościach. Odmiany te powinny być zwolnione z wymogów dotyczących rejestracji i udostępniania na rynku. Materiał ten jest zdefiniowany jako materiał przeznaczony do reprodukcji roślin na rynku niszowym. Odstępstwo to powinno dotyczyć np. rolników-hodowców lub ogrodników-hodowców, niezależnie od tego, czy są podmiotami zawodowymi, czy też nie. Należy jednak określić pewne podstawowe reguły dotyczące etykietowania i identyfikowalności materiału. W celu zapobieżenia nadużyciom tego wyłączenia, materiał taki powinien być udostępniany na rynku wyłącznie w opakowaniach o określonej wielkości.

Przywóz i wywóz

Unijny system równoważności zostaje utrzymany jako podstawowy warunek przywozu z krajów trzecich. Wywóz jest jednak włączony w zakres tego rozporządzenia. Wywóz powinien odbywać się zgodnie z przepisami, normami, kodeksem postępowania lub wszelką inną procedurą prawną lub administracyjną obowiązującą w państwie trzecim przywozu. Jeśli istnieje umowa dwustronna lub wielostronna między Unią a danym państwem trzecim, wywóz z Unii musi być zgodny z tą umową. Ponadto w przypadku braku takiej umowy zastosowanie ma umowa między podmiotami zawodowymi.

Tytuł III Produkcja i udostępnianie na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należących do rodzajów lub gatunków niewymienionych

Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin nienależących do rodzajów i gatunków wymienionych również podlega kilku podstawowym wymogom dotyczącym jego statusu zdrowotnego, zdatności, w stosownych przypadkach odpowiednich odesłań do odmian, identyfikacji danego materiału i przywozu.

Tytuł IV Rejestracja odmian w rejestrach krajowych i rejestrze unijnym

Rejestry odmian

Odmiany, które mają być udostępniane na rynku w Unii, zostają włączone do rejestru krajowego lub unijnego rejestru poprzez procedurę bezpośredniego składania wniosków do Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin. Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin będzie przechowywać aktualizowane informacje na temat wszystkich odmian roślin, które mogą być udostępniane na rynku w Unii, w tym odmian wpisanych do rejestrów krajowych (unijna baza danych odmian roślin).

W odniesieniu do nowych ulepszonych odmian zostaje utrzymany podstawowy wymóg odrębności, wyrównania i trwałości. Badanie wyrównania powinno uwzględniać rodzaj odmiany i rozmnażania. Ponadto aktem wtórnym można podjąć decyzję, dla których gatunków roślin mogą zostać określone dodatkowe wymogi dotyczące wartości gospodarczej i użytkowej. Państwa członkowskie przyjmują bardziej szczegółowe kryteria dotyczące badania wartości gospodarczej i użytkowej dla tych gatunków roślin w odniesieniu do ich plonów, cech jakościowych, odporności i ich przydatności do niskonakładowych systemów produkcji, w tym do produkcji ekologicznej. Ze względu zatem na szczególne właściwości wymagane w rolnictwie ekologicznym, metodyka i wymogi ustalone w odniesieniu do badań odmian powinny uwzględniać specyficzne potrzeby.

Reguły dotyczące zrównoważonej wartości gospodarczej zostaną określone i zharmonizowane w UE poprzez przyjęcie szczególnych wymogów dotyczących odporności na konkretne agrofagi, mniejszego zapotrzebowania na nakłady zasobów, niższej zawartości substancji niepożądanych lub większego dostosowania do różnorodnego środowiska rolno-klimatycznego. Jest to ważne narzędzie nadające procesowi hodowli bardziej zrównoważony charakter.

Jeżeli danej odmianie przyznano unijne prawo do ochrony odmian roślin na mocy rozporządzenia (WE) nr 2100/94 lub na mocy przepisów krajowych, odmiana ta powinna być uważana za odrębną, wyrównaną i trwałą oraz mieć odpowiednią nazwę do celów rejestracji odmian na mocy niniejszego rozporządzenia.

Utrzymana zostaje podstawowa zasada stosowania jednej nazwy w odniesieniu do jednej odmiany w całej Unii. W pewnych szczególnych przypadkach będą dozwolone synonimy. Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin ma najlepszy wgląd w możliwe do zastosowania nazwy odmian w całej Unii. W związku z tym w celu zapewnienia spójności wyznaczania nazw w całej Unii właściwe organy powinny sprawdzić daną nazwę we Wspólnotowym Urzędzie Ochrony Odmian Roślin przed zarejestrowaniem odmiany w krajowym rejestrze odmian.

Rozporządzenie ustanawia szczegółowe wymogi dotyczące procedury rejestracji odmian w zakresie warunków rejestracji, składania i treści wniosków, badań formalnych i technicznych, sprawozdań z badania, decyzji w sprawie rejestracji, okresu ważności i jego przedłużenia, cofnięcia/wykreślenia rejestracji i utrzymania odmian. W celu zapewnienia spójności te same reguły stosuje się również do bezpośrednich wniosków do Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin o rejestrację w unijnym rejestrze odmian.

Określono szczególne przepisy w sprawie rejestracji w unijnym rejestrze odmian i możliwości wniesienia przez wnioskodawcę odwołania od decyzji Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin. Takie przepisy nie zostały określone w odniesieniu

do rejestracji w krajowych rejestrach odmian, ponieważ podlegają one krajowym procedurom administracyjnym.

W celu zapewnienia jakości i harmonizacji procesu rejestracji odmian w Unii wprowadzony zostanie nowy obowiązek audytu każdego krajowego ośrodka badania odmian przez Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin. Ośrodek badania dla podmiotów zawodowych będzie podlegał audytowi i zatwierdzeniu właściwych organów krajowych. W przypadku bezpośredniego wniosku do Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin będzie on przeprowadzał audyt i zatwierdzanie krajowych ośrodków badań, które wykorzystywane są do badania odmian.

Właściwe organy i Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin powinny pobierać opłaty za rozpatrzenie wniosku, badania formalne i techniczne, w tym audyty, nadawanie nazw odmianom, utrzymanie odmian przez każdy rok trwania rejestracji. Dlatego też w niniejszym rozporządzeniu należy określić zharmonizowane reguły dotyczące takich opłat. Nadrzędna jest ogólna zasada zwrotu kosztów. Mikroprzedsiębiorstwa są jednak zwolnione z opłat, aby spełnić zobowiązanie Komisji do zmniejszenia obciążeń bardzo małych przedsiębiorstw, zgodnie z jej nową polityką minimalizowania obciążenia regulacyjnego MŚP oraz dostosowania przepisów UE do potrzeb mikroprzedsiębiorstw. Ponadto opłata za rejestrację odmiany z opisem uznanym urzędowo i materiałem niejednorodnym zostaje obniżona w taki sposób, by opłata ta nie stanowiła przeszkody w rejestracji danej odmiany lub materiału.

Stare tradycyjne odmiany

W odniesieniu do starych odmian, takich jak odmiany dla zachowania bioróżnorodności (w tym populacje miejscowe) lub tzw. odmiany amatorskie, nadal powinny być określone mniej rygorystyczne wymogi w celu promowania ich ochrony i wykorzystania w gospodarstwie, tak jak jest to obecnie uregulowane na mocy dyrektyw 2008/62/WE i 2009/145/WE. Odmiany będą jednak nadal rejestrowane na podstawie „opisu uznanego urzędowo", które jest uznawany, ale nie tworzony, przez właściwe organy. W odniesieniu do tego opisu nie jest już obowiązkowe badanie odrębności, wyrównania i trwałości. Opis uznany urzędowo określa jedynie szczególne cechy charakterystyczne roślin i części roślin, które są reprezentatywne dla danej odmiany i umożliwiają jej zidentyfikowanie, w tym region pochodzenia pierwotnego. Opis ten może być oparty na starym opisie urzędowym odmiany, opisie stworzonym w tym samym czasie przez np. naukowy, akademicki organ lub organizację. Rzetelność jego treści potwierdzać mogą poprzednie inspekcje urzędowe, nieurzędowe badania lub wiedza uzyskana z praktycznego doświadczenia w czasie uprawy, reprodukcji i użytkowania. Obecne ograniczenia ilościowe zostają zniesione. Użytkownicy są informowani o materiale przez etykietę wskazującą, że dana odmiana jest identyfikowana za pomocą opisu uznanego urzędowo oraz regionu pochodzenia pierwotnego. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin należących do tych odmian powinien być udostępniany na rynku wyłącznie jako materiał kategorii standard.

3.4. Część IV – Produkcja i udostępnianie na rynku leśnego materiału rozmnożeniowego

W przepisach UE ustanawia się szczególne podejście obejmujące szczególną terminologię dotyczącą leśnego materiału rozmnożeniowego. W związku z tym dla tej dziedziny przewidziano odrębną część, w której utrzymane jest obecne podejście podstawowe. Wymogi w stosunku do leśnego materiału rozmnożeniowego dotyczą

zatwierdzania leśnego materiału podstawowego, włączania do krajowego rejestru oraz wykazu unijnego, certyfikatu, wprowadzania do obrotu kategorii, partii, mieszanek, etykietowania, pakowania i ustanawiania warunków równoważności UE dla przywozu. Ponadto niezbędne jest określenie następujących reguł dotyczących odstępstw: zezwolenia na bardziej rygorystyczne wymogi krajowe, zakazu udostępniania użytkownikom końcowym określonego leśnego materiału rozmnożeniowego, reguł dotyczących przejściowych trudności z zaopatrzeniem i reguł dotyczących tymczasowych doświadczeń.

3.5. Część V – Przepisy proceduralne

Określone zostają reguły dotyczące aktów delegowanych i procedury komitetowej.

3.6. Część VI – Przepisy końcowe

W rozporządzeniu (WE) nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin wprowadza się zmiany w odniesieniu do nazwy i funkcji Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin. Nazwa agencji zostaje zmieniona zgodnie z zaleceniami międzyinstytucjonalnej grupy roboczej UE na „Europejską Agencję ds. Odmian Roślin". Misja Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin zostaje rozszerzona na obszar rejestracji odmian, w szczególności zarządzanie unijnym rejestrem odmian i rejestrację odmian roślin poprzez procedurę bezpośredniego składania wniosków do Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin. Ponadto Wspólnotowemu Urzędowi Ochrony Odmian Roślin przypisano szereg zadań w ramach jego nowej misji formułowania zaleceń dotyczących nadawania nazw odmianom, bazy danych dotyczącej referencyjnych kolekcji odmian, harmonizacji badań technicznych odmian, audytów centrów prowadzących badania techniczne, zadań doradczych, szkoleń i wsparcia technicznego.

Określone zostają niezbędne reguły dotyczące kar.

3.7. Część VII – Kompetencje Unii, zasada pomocniczości i forma prawna

Ramy prawne w zakresie materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin opierają się na Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) art. 43 o realizowaniu wspólnej polityki rolnej (WPR). Cele tej polityki to podniesienie wydajności produkcji rolnej, zapewnienie odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej, stabilizacja rynków, zagwarantowanie bezpieczeństwa dostaw oraz zapewnienie konsumentom dostaw żywności w rozsądnych cenach. Wymogi dotyczące zrównoważonego rozwoju rolnictwa zostały włączone poprzez kolejne rewizje WPR. Traktat lizboński kwalifikuje rolnictwo do kompetencji dzielonych między UE a państwami członkowskimi. Oczywiste jest jednak, że w bardzo dużym stopniu wszystkie dziedziny działalności rolniczej, jak również działalność pomocnicza na rynku wyższego i niższego szczebla, zostały uregulowane na poziomie UE. Oznacza to, że prawodawstwo jest przede wszystkim zadaniem instytucji Unii Europejskiej.

Wniosek ma formę rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady. Inne środki nie byłyby właściwe, ponieważ cele działania mogą zostać najskuteczniej osiągnięte poprzez wprowadzenie w całej Unii w pełni zharmonizowanych wymogów umożliwiających swobodny przepływ materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Środki finansowe do wykonania rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2020 r. są przedstawione w rozporządzeniu ustanawiającym przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

2013/0137 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin (prawo o materiale przeznaczonym do reprodukcji roślin)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą[1],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W następujących dyrektywach określono reguły produkcji i wprowadzania do obrotu nasion i materiału rozmnożeniowego upraw rolnych, warzyw, winorośli, roślin owocowych, leśnego materiału rozmnożeniowego i roślin ozdobnych:

a) dyrektywa Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych[2]

b) dyrektywa Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych[3];

c) dyrektywa Rady 68/193/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 r. w sprawie wprowadzania do obrotu materiału do wegetatywnego rozmnażania winorośli[4]

d) dyrektywa Rady 98/56/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych[5];

e) dyrektywa Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym[6]

---

1 Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia … r. i stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia … r. Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia … r. i decyzja Rady z dnia … r.

2 Dz.U. L 125 z 11.7.1966, s. 2298.

3 Dz.U. L 125 z 11.7.1966, s. 2309.

4 Dz.U. L 93 z 17.4.1968, s. 15.

5 Dz.U. L 226 z 13.8.1998, s. 16.

6 Dz.U. L 11 z 15.1.2000, s. 17.

f) dyrektywa Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych[7];

g) dyrektywa Rady 2002/54/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka[8]

h) dyrektywa Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw[9];

i) dyrektywa Rady 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzeniakami ziemniaków[10]

j) dyrektywa Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych[11];

k) dyrektywa Rady 2008/72/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona[12];

l) dyrektywa Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców[13].

(2) Podstawowym celem powyższych dyrektyw jest zrównoważona produkcja rolna, ogrodnicza i leśna. W celu zapewnienia wydajności, zdrowie, jakość i różnorodność materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin mają kluczowe znaczenie dla rolnictwa, ogrodnictwa, bezpieczeństwa żywności i paszy oraz dla całej gospodarki. Ponadto, aby zapewnić zrównoważoność, przepisy powinny uwzględniać potrzebę spełnienia oczekiwań konsumentów, zapewnienia możliwości dostosowania produkcji do różnorodnych warunków rolniczych, ogrodniczych i środowiskowych, sprostania wymogom związanym ze zmianą klimatu i wspierania ochrony rolniczej bioróżnorodności.

(3) Zmiany w obszarach rolnictwa, ogrodnictwa, leśnictwa, hodowli roślin i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin wskazują, że prawodawstwo należy uprościć i dostosować do rozwoju tego sektora. W związku z powyższym powyższe dyrektywy powinny zostać zastąpione jednym rozporządzeniem w sprawie produkcji w celu udostępnienia na rynku oraz udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin w Unii.

(4) Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin powinien być zdefiniowany w sposób kompleksowy, obejmujący wszystkie rośliny zdolne i przeznaczone do produkowania (w tym reprodukowania na jakimkolwiek dalszym etapie produkcji) całych roślin. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem obejmować nasiona, jak również wszystkie inne formy rośliny, niezależnie od fazy wzrostu, przeznaczone i zdolne do produkowania całych roślin.

---

7 Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1.
8 Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 12.
9 Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 33.
10 Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 60.
11 Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74.
12 Dz.U. L 205 z 1.8.2008, s. 28.
13 Dz.U. L 267 z 8.10.2008, s. 8.

(5) Niniejsze rozporządzenie powinno również obejmować materiał przeznaczony do reprodukcji roślin wykorzystywany do produkcji surowców rolnych przeznaczonych do użytku przemysłowego, ponieważ materiał ten stanowi znaczną część szeregu sektorów i powinien spełniać odpowiednie normy jakości.

(6) W celu określenia zakresu szeregu przepisów niniejszego rozporządzenia niezbędne jest zdefiniowanie pojęć „podmiotu zawodowego" i „udostępniania na rynku". W szczególności, w świetle zmian dotyczących wprowadzania do obrotu w tym sektorze, definicja „udostępniania na rynku" powinna być możliwie jak najszersza, tak by obejmowała wszystkie rodzaje transakcji z udziałem materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Definicja ta powinna obejmować między innymi osoby zawierające umowy sprzedaży na odległość (np. w formie elektronicznej) oraz osoby, które zbierają leśny materiał podstawowy.

(7) Ze względu na potrzeby producentów i wymogi elastyczności i proporcjonalności, niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, który jest przeznaczony wyłącznie do celów badawczych, naukowych i hodowlanych, do banków genów, organizacji i sieci zajmujących się wymianą i ochroną zasobów genetycznych (w tym ochroną w gospodarstwie), ani do materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin wymienianego w naturze między osobami innymi niż podmioty zawodowe.

(8) Dyrektywa 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych[14], rozporządzenie (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi[15], dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG[16], rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy[17], rozporządzenie (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE[18] oraz rozporządzenie (UE) nr …/… [*Office of publications, please add number of Regulation on protective measures against pests of plants*] również powinny mieć zastosowanie do produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

(9) W celu zapewnienia przejrzystości i bardziej skutecznej kontroli produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, podmioty zawodowe powinny być rejestrowane. Aby jednak zmniejszyć obciążenia administracyjne podmiotów zawodowych poprzez zezwolenie im na rejestrowanie się wyłącznie raz w jednym rejestrze, powinni oni rejestrować się w rejestrach publicznych ustanowionych przez państwa członkowskie na podstawie rozporządzenia (UE) nr .../... [*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*].

---

14 Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10–23
15 Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1–69
16 Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1–39
17 Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1–23
18 Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24–28

(10) Należy wprowadzić podstawowe obowiązki podmiotów zawodowych prowadzących działalność w zakresie produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, aby zapewnić właściwe stosowanie niniejszego rozporządzenia.

(11) Doświadczenie pokazało, że wiarygodność i jakość materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin udostępnionego na rynku mogą być zagrożone, jeżeli nie jest możliwe śledzenie materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin niezgodnego z obowiązującymi normami. Dlatego też konieczne jest ustanowienie kompleksowego systemu identyfikowalności, pozwalającego na wycofanie z obrotu lub przekazanie informacji konsumentom lub właściwym organom. Z tego powodu obowiązkowe powinno być przechowywanie niezbędnych informacji i prowadzenie rejestrów dotyczących przemieszczania materiału od i do podmiotów zawodowych. Zgodnie z zasadą proporcjonalności obowiązek ten nie powinien mieć zastosowania, jeśli dostarczanie takie stanowi część udostępniania na rynku w sprzedaży detalicznej.

(12) Niektóre rodzaje i gatunki materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin powinny podlegać zaostrzonym wymogom dotyczącym ich produkcji i udostępniania na rynku z powodu ich istotnego znaczenia gospodarczego, zdrowotnego i środowiskowego. Znaczenie to powinno zostać określone na podstawie obszaru lub wartości produkcji tych rodzajów i gatunków, liczby podmiotów zawodowych lub zawartości substancji stanowiących potencjalne ryzyko dla zdrowia lub środowiska. Większość tych rodzajów i gatunków jest obecnie regulowana dyrektywami wymienionymi powyżej. Te rodzaje i gatunki powinny zostać ujęte w szczegółowym wykazie (zwane dalej „rodzajami i gatunkami wymienionymi").

(13) Aby zapewnić przejrzystość i umożliwić konsumentom dokonywanie świadomych wyborów, materiał przeznaczony do reprodukcji roślin należący do rodzajów i gatunków wymienionych powinien być produkowany i udostępniany na rynku wyłącznie w określonych z góry kategoriach. Kategorie te powinny odzwierciedlać różne poziomy jakości oraz etapy produkcji i nosić nazwy „przedbazowy", „bazowy", „kwalifikowany" i „standard".

(14) Aby zapewnić jak najszerszą dostępność materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin oraz umożliwić świadomy wybór jego użytkownikom, podmioty zawodowe powinny zasadniczo być w stanie udostępniać na rynku materiał przeznaczony do reprodukcji roślin należący do rodzajów i gatunków wymienionych w ramach każdej z tych kategorii. Aby jednak zapewnić bezpieczeństwo żywności i paszy oraz osiągnąć wysoki poziom tożsamości, jakości i zdrowia materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, materiał przeznaczony do reprodukcji roślin nie powinien być udostępniany na rynku jako materiał kategorii standard, jeśli koszty kwalifikacji są proporcjonalne do tych celów.

(15) Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin należący do odmian z opisem uznanym urzędowo, materiał niejednorodny oraz materiał przeznaczony do reprodukcji roślin na rynku niszowym powinny podlegać minimalnym wymogom. Dlatego też taki materiał powinien być w każdym przypadku produkowany i udostępniany na rynku wyłącznie jako materiał kategorii standard.

(16) W celu umożliwienia użytkownikom dokonywania świadomych wyborów dotyczących jego tożsamości i cech charakterystycznych, materiał przeznaczony do reprodukcji roślin należący do rodzajów i gatunków wymienionych powinien być produkowany i udostępniany na rynku, wyłącznie jeśli należy do odmian zarejestrowanych w krajowych rejestrach odmian lub unijnym rejestrze odmian.

(17) Aby ułatwić dostosowanie do postępu w hodowli roślin i ewentualnych nowych technik, należy zezwolić, pod pewnymi warunkami, na produkcję i udostępnianie na rynku niejednorodnego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, który nie odpowiada definicji odmiany w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, nawet jeśli nie jest on zgodny z wymogami dotyczącymi rejestracji odmian, a mianowicie odrębności, wyrównania i trwałości, lub wymogami dotyczącymi odpowiedniej wartości gospodarczej, lub wymogami dotyczącymi odpowiedniej wartości użytkowej. Rejestracja takiego materiału powinna uwzględniać jego wkład w zwiększanie zmienności genetycznej upraw rolnych, bazy zasobów genetycznych oraz bioróżnorodności w Unii, a także w zrównoważony rozwój rolnictwa, a przez to w przystosowanie się do zmiany klimatu. Metodyka rejestracji powinna w wysokim stopniu uwzględniać te cechy szczególne i opierać się na możliwie najmniejszym obciążeniu podmiotów, które pragną zarejestrować taki materiał. Odpowiednie i proporcjonalne byłoby także wyłączenie z tego samego wymogu podkładek, ponieważ mają one znaczną wartość handlową i praktyczną dla sektorów, w których są wykorzystywane, a nie odpowiadają często definicji odmiany.

(18) Należy określić reguły dotyczące kwalifikacji materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin oraz działań mających na celu weryfikację wiarygodności kwalifikacji na etapie po kwalifikacji, aby zapewnić spełnienie obowiązujących wymogów dotyczących jakości. Reguły te powinny być dostosowywane do postępu technicznego i naukowego.

(19) Wymogi dotyczące jakości i systemy kwalifikacji powinny uwzględniać międzynarodowe zalecenia, takie jak przepisy dotyczące systemu nasiennego Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), normy dotyczące sadzeniaków Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) i reguły dotyczące pobierania próbek i badania Międzynarodowego Związku Oceny Nasion (ISTA).

(20) Z uwagi na progi ustanowione w odniesieniu do występowania agrofagów jakościowych w rozporządzeniu (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*) w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin[19], należy ustanowić szczegółowe procedury inspekcji i badań prowadzące do pojedynczej certyfikacji w odniesieniu do zgodności z wymogami przyjętymi na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (UE) nr .../… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*).

(21) W celu zapewnienia maksymalnej możliwej czystości materiału i jednorodności produkcji materiał przeznaczony do reprodukcji roślin należący do rodzajów lub gatunków wymienionych powinien być utrzymywany w osobnych partiach.

(22) Ze względu na różnorodność materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin podmioty zawodowe powinny mieć możliwość produkowania i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin w formie indywidualnych roślin, opakowań, pojemników lub wiązek.

(23) Należy przyjąć reguły dotyczące etykietowania materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin rodzajów lub gatunków wymienionych, aby zapewnić właściwą

[19] (Office of Publication, please insert OJ reference number of Regulation on protective measures against pest of plants).

identyfikację tego materiału. W przypadku materiału kategorii podlegających kwalifikacji etykieta (zwana dalej „etykietą urzędową") powinna być sporządzana i umieszczana przez upoważnione podmioty zawodowe pod urzędowym nadzorem właściwych organów. Ponieważ jednak niektóre podmioty zawodowe mogą nie dysponować zasobami niezbędnymi do prowadzenia działań kwalifikacyjnych i wydawania etykiet urzędowych, należy przewidzieć możliwość wydawania etykiet urzędowych przez właściwe organy na żądanie podmiotów zawodowych.

(24) W celu ochrony środowiska naturalnego w kontekście ochrony zasobów genetycznych wskazane jest zezwolenie na mieszanki materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należącego do rodzajów lub gatunków wymienionych z rodzajami lub gatunkami niewymienionymi. Mieszanki takie powinny być dozwolone, wyłącznie jeśli ich skład jest naturalnie związany z pewnym regionem. Aby zapewnić przejrzystość i lepszą kontrolę jakości takich mieszanek, produkcja i udostępnianie na rynku tych mieszanek podlegać powinny zezwoleniu właściwych organów.

(25) Należy przyjąć reguły dotyczące przywozu materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin rodzajów lub gatunków wymienionych do Unii, zezwalające na przywóz wyłącznie takiego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, który spełnia te same wymogi dotyczące produkcji i jakości, co wymogi dotyczące materiału produkowanego i udostępnianego na rynku w Unii.

(26) W celu zapewnienia elastyczności i ułatwienia dostosowania podmiotów zawodowych i rynków do szczególnych okoliczności, lub w przypadkach przejściowych trudności z zaopatrzeniem, należy przewidzieć pewne odstępstwa od ogólnych reguł niniejszego rozporządzenia. Odstępstwa te powinny być przyznawane pod określonymi warunkami, aby uniknąć nadużyć i zapewnić przestrzeganie ogólnych celów niniejszego rozporządzenia. Powinny one dotyczyć materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin odmian, których rejestracja jest w toku, materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, który nie jest ostatecznie kwalifikowany lub nie jest kwalifikowany jako spełniający obowiązujące wymogi dotyczące kiełkowania. Powinna także istnieć możliwość przyjęcia środków nadzwyczajnych w celu zwalczania ryzyka dla zdrowia człowieka, zwierząt, roślin oraz dla środowiska.

(27) Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin udostępniany na rynku tylko w ograniczonych ilościach przez drobnych producentów („materiał przeznaczony do reprodukcji roślin na rynku niszowym") należy wyłączyć z wymogu należenia do zarejestrowanej odmiany. Odstępstwo to jest niezbędne do zapobieżenia nieuzasadnionym ograniczeniom udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, który ma mniejsze znaczenie handlowe, ale jest istotny z punktu widzenia utrzymania różnorodności genetycznej. Należy jednak dopilnować, by odstępstwo to nie było regularnie wykorzystywane przez szerokie spektrum podmiotów zawodowych, lecz wyłącznie przez podmioty zawodowe, których nie stać na ponoszenie kosztów i na obciążenia administracyjne związane z rejestracją odmiany. Ważne jest uniknięcie nadużywania tego odstępstwa i zapewnienie stosowania reguł niniejszego rozporządzenia. Dlatego też materiał przeznaczony do reprodukcji roślin na rynku niszowym powinien być udostępniany na rynku wyłącznie przez podmioty zawodowe zatrudniające niewielką liczbę osób i mające niski obrót roczny.

(28) Wskazane jest organizowanie czasowych doświadczeń w celu poszukiwania lepszych alternatyw dla wszelkich środków przyjętych w odniesieniu do rodzajów lub gatunków wymienionych. Przy organizowaniu takich doświadczeń uwzględnić należy

rozwój technik związanych z produkcją i kontrolą materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

(29) Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin rodzajów lub gatunków wymienionych wywożony do państw trzecich powinien być zgodny z regułami dotyczącymi materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin produkowanego i udostępnianego na rynku w Unii, chyba że do materiału tego zastosowanie mają dwustronne lub wielostronne umowy z państwami trzecimi lub przepisy państw trzecich.

(30) Należy określić podstawowe wymogi w odniesieniu do materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin nienależącego do rodzajów ani gatunków wymienionych, aby zapewnić minimalne normy jakości i identyfikacji dotyczące jego produkcji i udostępniania na rynku.

(31) Aby zapewnić wszystkim odmianom dostęp do rejestracji oraz podleganie wspólnym regułom i warunkom, ustanowić należy reguły dotyczące rejestracji odmian, które powinny mieć zastosowanie do odmian rodzajów lub gatunków wymienionych oraz do odmian gatunków niewymienionych.

(32) Dotychczasowe doświadczenia pokazują, że niektórzy hodowcy są zainteresowani udostępnianiem swoich odmian na całym rynku unijnym lub jego większej części. Należy zatem dać hodowcom możliwość rejestrowania swoich odmian w krajowym rejestrze odmian lub w unijnym rejestrze odmian. Zadanie utworzenia, podania do publicznej wiadomości i aktualizacji unijnego rejestru odmian należy powierzyć Europejskiej Agencji ds. Odmian Roślin (zwanej dalej „Agencją”), zwanej wcześniej „Wspólnotowym Urzędem Ochrony Odmian Roślin”, ustanowionym na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94, który jest obecnie odpowiedzialny za przyznawanie praw do ochrony odmian roślin. Działalność Agencji powinna zatem obejmować wszystkie aspekty zarządzania odmianami roślin.

(33) Zasadniczo odmiany powinny być rejestrowane na podstawie opisu urzędowego sporządzonego przez właściwy organ lub Agencję. Aby jednak zmniejszyć obciążenia właściwych organów i Agencji oraz zapewnić elastyczność, należy przewidzieć możliwość przeprowadzania badań niezbędnych do sporządzenia opisu urzędowego także przez wnioskodawców.

(34) Oprócz podstawowych wymogów dotyczących rejestracji, odmiany należące do gatunków o szczególnym znaczeniu dla rozwoju rolnictwa i ogrodnictwa w Unii powinny podlegać dodatkowym wymogom służącym zapewnieniu odpowiedniej i zrównoważonej wartości gospodarczej lub użytkowej.

(35) Wymogi służące zapewnieniu zrównoważonej wartości gospodarczej ustanowić należy na poziomie Unii, aby wspierać zrównoważony rozwój, bezpośrednią hodowlę roślin, a także by wyjść naprzeciw potrzebom hodowców, producentów i konsumentów w tym względzie. Wymogi zapewniające odpowiednią wartość gospodarczą i użytkową mogą jednak być opracowywane wyłącznie przez państwa członkowskie zgodnie z ich warunkami agroklimatycznymi i rolniczymi. Dlatego też odmiany takie powinny być rejestrowane wyłącznie w krajowych rejestrach odmian. Wymogi zapewniające odpowiednią wartość gospodarczą i użytkową powinny dotyczyć plonów i cech jakościowych. Opracowując i stosując takie wymogi, państwa członkowskie uwzględniać powinny ograniczenia charakteryzujące określone praktyki gospodarki rolnej. W szczególności powinny one należycie wziąć pod uwagę szczególne potrzeby rolnictwa ekologicznego dotyczące odporności i warunków niskonakładowych.

(36) W ramach Konwencji o różnorodności biologicznej, której Unia jest stroną, Unia zobowiązała się do utrzymania różnorodności genetycznej roślin uprawnych oraz dzikich odmian i do zminimalizowania erozji genetycznej. Zobowiązanie to uzupełnia unijny cel powstrzymania utraty różnorodności biologicznej do 2020 r. W tym kontekście produkcja i udostępniane na rynku niektórych odmian powinny być dozwolone, nawet jeśli odmiany te nie są zgodne z wymogami dotyczącymi odrębności, wyrównania i trwałości, aby umożliwić ich zachowanie i zrównoważone użytkowanie, a w ten sposób przyczynić się do zrównoważoności rolnictwa oraz przystosowania się do zmiany klimatu. Odmiany te powinny być zatem rejestrowane wyłącznie na podstawie opisu uznanego urzędowo.

(37) Odmiany zarejestrowane na podstawie opisu uznanego urzędowo powinny jednak być produkowane w regionie, w którym są tradycyjnie uprawiane i do którego są przystosowane, w celu zapewnienia ich tożsamości i wartości dodanej dla ochrony różnorodności genetycznej oraz ochrony środowiska. Dlatego też powinny one być rejestrowane wyłącznie w krajowych rejestrach odmian. Z tego samego powodu odmiany te powinny być udostępniane na rynku lub gromadzone, np. w bankach genów, przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, lub powinny być wykreślone z krajowego lub unijnego rejestru odmian przez ponad pięć lat, w przypadku gdy zostały tam zarejestrowane na podstawie badania technicznego dotyczącego ich odrębności, wyrównania i trwałości.

(38) Należy ustanowić reguły dotyczące procedur rejestracji odmian i klonów w krajowych rejestrach odmian, aby zapewnić jednakowe warunki dla wszystkich wniosków i przejrzyste ramy dla wszystkich zainteresowanych stron.

(39) Niektóre odmiany przystosowane naturalnie do warunków lokalnych i regionalnych, a zagrożone erozją genetyczną, lub odmiany niemające same w sobie wartości dla produkcji plonów o przeznaczeniu handlowym, ale wyprodukowane w celu uprawy w określonych warunkach, są już akceptowane w krajowych katalogach, wykazach lub rejestrach odmian na podstawie art. 3 dyrektywy Komisji 2008/62/WE z dnia 20 czerwca 2008 r. przewidującej pewne odstępstwa w odniesieniu do rejestracji populacji miejscowych i odmian roślin rolniczych przystosowanych naturalnie do warunków lokalnych i regionalnych i zagrożonych erozją genetyczną oraz obrót materiałem siewnym i sadzeniakami ziemniaka tych populacji miejscowych i odmian[20] oraz na podstawie art. 3 ust. 1 dyrektywy Komisji 2009/145/WE z dnia 26 listopada 2009 r. przewidującej pewne odstępstwa w odniesieniu do zatwierdzania populacji miejscowych i odmian warzyw tradycyjnie uprawianych w poszczególnych miejscach i regionach i zagrożonych erozją genetyczną oraz odmian warzyw niemających wewnętrznej wartości dla plonów o przeznaczeniu handlowym, wyprodukowanych w celu uprawy w określonych warunkach, oraz wprowadzania do obrotu materiału siewnego tych populacji miejscowych i odmian[21]. Odmiany te nie podlegały pełnemu badaniu technicznemu dotyczącemu ich odrębności, wyrównania i trwałości. Odmiany te powinny zatem być rejestrowane bezpośrednio w krajowych rejestrach odmian bez dalszego postępowania jako odmiany z opisem uznanym urzędowo.

---

[20] Dz.U. L 162 z 21.6.2008, s. 13–19.

[21] Dz.U. L 312 z 27.11.2009, s. 44–54.

(40) Unijny rejestr odmian powinien również obejmować wszystkie odmiany, które są zarejestrowane w krajowych rejestrach odmian. Dzięki temu unijny rejestr odmian zapewniać będzie przejrzysty wykaz wszystkich odmian zarejestrowanych w Unii.

(41) Należy ustanowić reguły dotyczące rejestracji odmian i klonów w unijnym rejestrze odmian. W celu zapewnienia spójności reguły te powinny być podobne do reguł rejestracji w krajowych rejestrach odmian.

(42) Właściwe organy krajowe i Agencja powinny pobierać opłaty za rozpatrywanie wniosków, badania formalne i techniczne i za każdy rok okresu rejestracji. Jest to konieczne do zapewnienia niezbędnych zasobów ogólnemu systemowi rejestracji odmian i powoduje, że główni beneficjenci rejestracji ponoszą koszty funkcjonowania systemu. W niniejszym rozporządzeniu należy określić reguły dotyczące ustalania takich opłat.

(43) Aby ułatwić rejestrację odmian służących zwalczaniu erozji genetycznej w Unii, państwa członkowskie powinny stosować obniżoną opłatę w odniesieniu do odmian z opisem uznanym urzędowo i do materiału niejednorodnego. Taka obniżona opłata powinna być wystarczająco niska, by nie stanowić czynnika odstraszającego lub bariery w udostępnianiu tych odmian na rynku. Aby wesprzeć mikroprzedsiębiorstwa, należy zwolnić je z uiszczania opłat.

(44) W celu ochrony interesów handlowych oraz własności intelektualnej podmiotów zawodowych wyniki badania i opis składników genealogicznych powinny być na życzenie hodowcy traktowane jako poufne. W celu zapewnienia przejrzystości wszelkie opisy odmian wymienionych w krajowych rejestrach odmian lub w unijnym rejestrze odmian powinny być udostępniane do publicznej wiadomości.

(45) Lasy pokrywają dużą powierzchnię Unii i spełniają funkcje społeczne, gospodarcze, środowiskowe, ekologiczne i kulturowe. Potrzebne są zatem odrębne strategie i działania w odniesieniu do różnych rodzajów lasów z uwzględnieniem znacznego zróżnicowania warunków charakteryzującego lasy w Unii.

(46) Leśny materiał rozmnożeniowy gatunków drzew i sztucznych mieszańców, które mają istotne znaczenie dla celów leśnych, powinien być wysokiej jakości oraz dopasowany pod względem genetycznym do warunków lokalnych. Ochrona oraz zwiększenie różnorodności biologicznej lasów, w tym różnorodności genetycznej drzew, są kluczowe dla zrównoważonej gospodarki leśnej.

(47) Należy określić wymogi dotyczące leśnego materiału rozmnożeniowego w odniesieniu do materiału podstawowego, kategorii, w ramach których materiał może być udostępniany na rynku, partii, etykietowania i małych opakowań, w celu zapewnienia spełnienia odpowiednich norm jakości i norm handlowych oraz dostosowania do postępu technicznego i naukowego w sektorze.

(48) Aby zapewnić elastyczność i dostosowanie do szczególnych okoliczności, należy przewidzieć odstępstwa, pod pewnymi warunkami, dotyczące produkcji i udostępniania na rynku leśnego materiału rozmnożeniowego. Wspomniane odstępstwa powinny dotyczyć możliwości przyjęcia przez państwa członkowskie bardziej rygorystycznych wymogów, przypadku przejściowych trudności z zaopatrzeniem, konieczności szybkiego udostępnienia na rynku materiału siewnego, przeprowadzania czasowych doświadczeń oraz przyjmowania środków nadzwyczajnych.

(49) Aby lepiej służyć celowi ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów genetycznych roślin leśnych, państwom członkowskim należy zezwolić na przyjęcie mniej restrykcyjnych wymogów w odniesieniu do leśnego materiału

rozmnożeniowego, który jest przystosowany naturalnie do warunków lokalnych oraz regionalnych i zagrożony erozją genetyczną.

(50) Właściwe organy powinny pobierać opłaty za rejestrację / zatwierdzenie leśnego materiału podstawowego i wydawanie certyfikatów dla materiału leśnego pozyskanego z zarejestrowanego / zatwierdzonego leśnego materiału podstawowego. Jest to konieczne do zapewnienia niezbędnych zasobów systemowi certyfikacji leśnego materiału rozmnożeniowego i powoduje, że główni beneficjenci certyfikacji ponoszą odpowiednie koszty. Aby wesprzeć mikroprzedsiębiorstwa, należy zwolnić je z uiszczania opłat. Reguły dotyczące tych opłat powinny być określone w niniejszym rozporządzeniu, ponieważ dotyczą one efektywnej produkcji, rejestracji i udostępniania na rynku leśnego materiału rozmnożeniowego.

(51) Należy wprowadzić zmiany do rozporządzenia (WE) nr 2100/94, tak by włączyć rejestrację odmian do misji Agencji oraz zmienić jej poprzednią nazwę „Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin".

(52) W celu zapewnienia dostosowania załączników niniejszego rozporządzenia do postępu technicznego i naukowego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany załączników niniejszego rozporządzenia.

(53) W celu dostosowania do zmian technicznych i gospodarczych w sektorze należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do sporządzania wykazu rodzajów lub gatunków, których materiał przeznaczony do reprodukcji roślin nie może być wprowadzany do obrotu jako materiał kategorii standard.

(54) W celu dostosowania do zmian technicznych i gospodarczych w sektorze należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia, jaki materiał przeznaczony do reprodukcji roślin nienależący do zarejestrowanej odmiany może być produkowany i udostępniany na rynku, oraz określenia wymogów dotyczących jego produkcji i udostępniania na rynku.

(55) W celu dopilnowania, by materiał przeznaczony do reprodukcji roślin rodzajów lub gatunków wymienionych oraz niektóre rodzaje leśnego materiału rozmnożeniowego spełniały najwyższe możliwe wymogi dotyczące tożsamości, jakości i zdrowia, dostosowane do cech charakterystycznych danych rodzajów, gatunków lub kategorii, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do przyjęcia wymogów dotyczących produkcji i jakości, a także systemów certyfikacji tych rodzajów lub gatunków, oraz w odniesieniu do przyjęcia wymogów dotyczących jakości w związku z udostępnianiem na rynku określonych części roślin i materiału sadzeniowego gatunków i sztucznych mieszańców leśnego materiału rozmnożeniowego.

(56) W celu dopilnowania, by materiał przeznaczony do reprodukcji roślin był udostępniany na rynku w warunkach dostosowanych do cech szczególnych określonych rodzajów lub gatunków, do których należy, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do maksymalnej wielkości, składu i identyfikacji partii, a także wymogów dotyczących małych opakowań materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należącego do określonych rodzajów lub gatunków.

(57) W celu dostosowania przepisów dotyczących etykiet urzędowych i etykiet podmiotów do cech charakterystycznych niektórych rodzajów materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określania dodatkowych reguł dotyczących etykiety poszczególnych kategorii i innych grup materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, oznaczeń dotyczących numeru etykiety, oznaczeń pokoleń materiału kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany i standard, oznaczenia rodzajów odmian włącznie z mieszańcami wewnątrzgatunkowymi lub międzygatunkowymi, oznaczenia dalszych podziałów na kategorie spełniające różne warunki, w przypadku mieszanek oznaczenia udziału procentowego w masie różnych składników według gatunków i, w stosownych przypadkach, według odmian, a także oznaczeń dotyczących planowanego wykorzystania materiału.

(58) W celu zapewnienia podmiotom zawodowym możliwości prowadzenia wiarygodnej kwalifikacji odnośnego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia bardziej szczegółowych wymogów dotyczących kwalifikacji podmiotów zawodowych i inspektorów, którym powierzone mogą być działania certyfikacyjne, odpowiedniości pomieszczeń i dostępności określonego sprzętu, który ma być wykorzystywany przez podmioty zawodowe i laboratoria.

(59) W celu zapewnienia aktualnych norm dotyczących urzędowego nadzoru nad certyfikacją prowadzoną przez podmioty stosownie do cech charakterystycznych określonych rodzajów i gatunków należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia bardziej szczegółowych wymogów dotyczących sposobu, w jaki właściwe organy muszą nadzorować certyfikację.

(60) W celu zapewnienia aktualnych norm dotyczących etapu po kwalifikacji, stosownie do cech charakterystycznych określonych rodzajów i gatunków, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia wymogów dotyczących proporcji próbek, które mają zostać poddane badaniom, oraz procedur badania.

(61) W celu zapewnienia produkcji i udostępniania na rynku mieszanek materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin na podstawie odpowiednich wymogów dotyczących jakości dla danych rodzajów i gatunków oraz zapewnienia świadomego wyboru ich użytkownikom należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do przyjmowania reguł dotyczących produkcji i udostępniania na rynku mieszanek materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należącego do różnych rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku I, lub różnych odmian tych rodzajów lub gatunków, oraz w odniesieniu do przyjmowania reguł dotyczących mieszanek materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należącego do rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku I z materiałem przeznaczonym do reprodukcji roślin należącym do rodzajów lub gatunków niewymienionych w załączniku I.

(62) W celu zapewnienia przejrzystego sposobu i ograniczonego zakresu udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należącego do odmian, których rejestracja jest w toku, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określania wymogów dotyczących etykietowania opakowań oraz maksymalnych dozwolonych wielkości, które mogą być udostępniane na rynku w odniesieniu do określonych rodzajów lub gatunków.

(63) W celu zapewnienia przejrzystego i ograniczonego sposobu udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin na rynku niszowym, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określania maksymalnej wielkości opakowań, pojemników lub wiązek, oraz wymogów dotyczących identyfikowalności, partii i etykietowania materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin na rynku niszowym.

(64) Ważne jest zapewnienie produkcji i udostępniania na rynku w określonych warunkach materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin niezakwalifikowanego ostatecznie i materiału siewnego, którego zgodność z wymogami dotyczącymi kiełkowania nie została potwierdzona. Dlatego też należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określania szczególnych reguł dla materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin dotyczących opakowań, pojemników i wiązek, reguł dotyczących małych opakowań i pojemników, etykietowania tego materiału, długości okresu, przez jaki taki materiał siewny może być udostępniany na rynku oraz treści wstępnych sprawozdań analitycznych dotyczących kiełkowania.

(65) Ważne jest zapewnienie spełniania wymogów niniejszego rozporządzenia przez materiał przeznaczony do reprodukcji roślin przywożony z państw trzecich. Dlatego też należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do decydowania, czy materiał przeznaczony do reprodukcji roślin określonych rodzajów, gatunków lub kategorii produkowany w państwie trzecim lub na określonych obszarach państwa trzeciego spełnia wymogi równoważne z wymogami mającymi zastosowanie do materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin produkowanego i udostępnianego na rynku w Unii.

(66) Ważne jest dopilnowanie, by produkcja i udostępnianie na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin określonych rodzajów lub gatunków odpowiadało na coraz wyższe wymogi społeczne dotyczące ich rolniczej wydajności oraz cech jakości w odniesieniu do przetwórstwa W celu dostosowania do zmian technicznych i ekonomicznych w sektorze należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do sporządzania wykazu rodzajów lub gatunków o szczególnym znaczeniu dla odpowiedniego i zrównoważonego rozwoju rolnictwa w Unii.

(67) W celu zapewnienia aktualnych norm w zakresie rejestracji odmian, dostosowanych do cech charakterystycznych danych rodzajów lub gatunków o szczególnym znaczeniu dla zrównoważonego rozwoju rolnictwa w Unii, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określania reguł dotyczących rejestracji odmian tych rodzajów lub gatunków w odniesieniu do odporności na agrofagi, mniejszego zapotrzebowania na nakłady określonych zasobów, niższej zawartości substancji niepożądanych oraz większego dostosowania do różnorodnego środowiska rolno-klimatycznego.

(68) W celu zapewnienia aktualnych warunków odpowiedniości nazw odmian w szczególnych przypadkach należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określania reguł dotyczących związku nazw ze znakami handlowymi, ich związku z oznaczeniami geograficznymi i nazwami pochodzenia produktów rolnych, pisemnej zgody posiadaczy wcześniejszych praw w celu usunięcia przeszkód w odpowiedniości nazwy, szczególnych kryteriów stwierdzania, czy dana nazwa jest myląca lub niejasna, oraz stosowania nazw w formie kodu.

(69) Ważne jest dopilnowanie, by materiał przeznaczony do reprodukcji roślin należący do klonów był produkowany i wprowadzany do obrotu, wyłącznie jeśli spełnia określone wymogi dotyczące jakości i zdrowia oraz należy do rodzajów lub gatunków o szczególnej wartości dla określonych sektorów rynku. Dlatego też należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do przyjmowania wymogów dotyczących jakości i zdrowia dotyczących klonów określonych rodzajów lub gatunków oraz w odniesieniu do sporządzania wykazu rodzajów lub gatunków, do których muszą należeć klony, aby mogły być udostępniane na rynku.

(70) W celu dopilnowania, by informacje podane we wnioskach o rejestrację odmian pozostawały aktualne w odniesieniu do zmian w sektorze oraz dostosowane do szczególnych cech odmian należących do tych rodzajów lub gatunków, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określania dodatkowych elementów, które mają być włączone do wniosków dotyczących określonych rodzajów lub gatunków

(71) W celu zapewnienia aktualnych norm dotyczących audytów pomieszczeń do badań technicznych i organizacji takich badań przez Agencję i właściwe organy należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia reguł dotyczących tych audytów.

(72) W celu zapewnienia aktualnych norm dotyczących badań technicznych odmian, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia reguł dotyczących obowiązków związanych z kwalifikacjami i szkoleniami personelu właściwych organów lub wnioskodawców, sprzętu niezbędnego do prowadzenia badań technicznych, utworzenia referencyjnych kolekcji odmian, ustanowienia systemów zarządzania jakością oraz prowadzenia prób wegetacyjnych i badań laboratoryjnych określonych rodzajów lub gatunków.

(73) W celu zapewnienia proporcjonalności, sprawiedliwości i aktualności opłat, które mają wnosić wnioskodawcy za rejestrację odmiany w unijnym rejestrze odmian, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia kwoty opłat, które ma wnosić wnioskodawca.

(74) W celu zapewnienia kompleksowego przekazywania informacji dotyczących określonych kategorii lub gatunków leśnego materiału rozmnożeniowego należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia warunków uzupełniania etykiety podmiotu przez inny dokument sporządzony przez podmiot zawodowy.

(75) W celu uniknięcia ryzyka w odniesieniu do jakości i zdrowia danego leśnego materiału rozmnożeniowego należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do uzupełnienia wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu dotyczących klonów i mieszanek klonów poprzez określenie maksymalnej ilości lat lub maksymalnej ilości rametów, do których powinno być ograniczone zatwierdzenie klonów lub mieszanek klonów.

(76) W celu zapewnienia proporcjonalnego stosowania wyłączenia małych ilości nasion leśnego materiału rozmnożeniowego z wymogów informacyjnych dotyczących kiełkowania lub żywotności należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia maksymalnych ilości tych małych ilości określonych rodzajów leśnego materiału rozmnożeniowego.

(77) W celu dopilnowania, by pozycje kosztów opłat pobieranych przez właściwe organy za rejestrację zatwierdzonego leśnego materiału podstawowego i wydanie certyfikatów były odpowiednie w stosunku do wykonanej pracy i aktualizowane, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia tych pozycji.

(78) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych do przyjęcia aktów delegowanych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(79) Należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do:

(a) zezwalania państwom członkowskim na przyjęcie wymogów bardziej rygorystycznych niż przyjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia, a dotyczących materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin rodzajów lub gatunków wymienionych oraz leśnego materiału rozmnożeniowego gatunków wymienionych lub sztucznych mieszańców;

(b) przyjmowania środków nadzwyczajnych;

(c) zezwalania państwom członkowskim na udzielanie pozwoleń na okres nieprzekraczający jednego roku na produkcję i udostępnianie na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należącego do odmiany rodzajów lub gatunków wymienionych niewłączonej jeszcze do krajowego rejestru odmian lub unijnego rejestru odmian;

(d) zezwalania państwom członkowskim na udzielanie pozwoleń na okres nieprzekraczający jednego roku na udostępnianie na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin rodzajów lub gatunków wymienionych zgodnego z niższymi wymogami niż przyjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia;

(e) organizowania tymczasowych doświadczeń;

(f) formatu krajowych rejestrów odmian i unijnego rejestru odmian;

(g) formatu wniosku o rejestrację odmian;

(h) warunków dotyczących składania powiadomień w sprawie rejestracji odmian;

(i) formatu krajowych wykazów dotyczących leśnego materiału rozmnożeniowego;

(j) formatu zgłoszenia włączenia leśnego materiału rozmnożeniowego do krajowego wykazu; oraz

(k) formatu certyfikatów dla leśnego materiału rozmnożeniowego.

(80) Te uprawnienia wykonawcze powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.

(81) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza poszanowaniem życia prywatnego i rodzinnego, prawem własności,

ochroną danych osobowych, wolnością działalności gospodarczej i wolnością sztuki i nauki. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane przez państwa członkowskie zgodnie z tymi prawami i zasadami.

(82) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie reguł dotyczących produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, zapewnienie jakości materiału oraz umożliwienie użytkownikom dokonywania świadomych wyborów, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego skutek, złożoność, transgraniczny i międzynarodowy charakter możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZĘŚĆ I
PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1
Zakres

Niniejsze rozporządzenie określa reguły dotyczące:

a) produkcji w celu udostępnienia na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin; oraz

b) udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

Artykuł 2
Wyłączenia

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin:

a) przeznaczonego wyłącznie do celów badawczych lub naukowych;

b) przeznaczonego wyłącznie do celów hodowlanych;

c) przeznaczonego wyłącznie dla banków genów, organizacji i sieci ochrony zasobów genetycznych lub osób należących do tych organizacji i sieci oraz przez nie utrzymywanego;

d) wymienianego w naturze między osobami innymi niż podmioty zawodowe.

Artykuł 3
Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „rośliny” oznaczają rośliny zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr […] (*Office of Publications, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*) w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin;

2) „materiał przeznaczony do reprodukcji roślin” oznacza roślinę lub rośliny zdolne i przeznaczone do produkowania całych roślin;

3) „roślina mateczna” oznacza zidentyfikowaną roślinę, z której pobiera się materiał przeznaczony do reprodukcji roślin w celu rozmnożenia nowych roślin;

4) „pokolenie” oznacza grupę roślin stanowiących jeden etap w linii pokrewieństwa roślin;

5) „udostępnianie na rynku” oznacza posiadanie do celów sprzedaży w Unii, w tym oferowanie do sprzedaży lub do innej formy przekazania, oraz sprzedaż, dystrybucję, przywóz do Unii oraz wywóz z niej i inne formy przekazania, za opłatą lub bezpłatnie;

6) „podmiot zawodowy” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną prowadzącą zawodowo co najmniej jednen z następujących rodzajów działalności w odniesieniu do materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin:

   a) produkowanie;

b) hodowlę;

c) utrzymywanie;

d) świadczenie usług;

e) zabezpieczanie, w tym magazynowanie; oraz

f) udostępnianie na rynku;

7) „właściwe organy” oznaczają właściwe organy zgodnie z definicją w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr …/… [*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*];

8) „organizm zmodyfikowany genetycznie” oznacza organizm zmodyfikowany genetycznie zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 dyrektywy 2001/18/WE;

9) „leśny materiał rozmnożeniowy” oznacza materiał przeznaczony do reprodukcji roślin przeznaczony do celów leśnictwa;

10) „partia” oznacza jednostkę materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin możliwą do zidentyfikowania na podstawie jednorodności składu i pochodzenia pierwotnego.

Artykuł 4
Swobodny obrót

Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin nie podlega żadnym ograniczeniom dotyczącym produkcji i udostępniania na rynku innym niż określone w niniejszym rozporządzeniu, w dyrektywie 94/62/WE, rozporządzeniu (WE) nr 338/97, dyrektywie 2001/18/WE, rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003, rozporządzeniu (WE) nr 1830/2003 rozporządzeniu (UE) nr …/… [*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*] oraz w przepisach Unii ograniczających produkcję lub udostępnianie na rynku inwazyjnych gatunków obcych.

CZĘŚĆ II
PODMIOTY ZAWODOWE

Artykuł 5
Rejestry podmiotów zawodowych

Podmioty zawodowe są rejestrowane w rejestrach, o których mowa w art. 61 rozporządzenia (WE) nr …/… [*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*] zgodnie z przepisami art. 62 tego rozporządzenia.

Artykuł 6
Ogólne obowiązki podmiotów zawodowych

Podmioty zawodowe zapewniają spełnianie wymogów niniejszego rozporządzenia przez materiał przeznaczony do reprodukcji roślin wyprodukowany i udostępniony na rynku pod ich kontrolą.

Artykuł 7
Szczególne obowiązki podmiotów zawodowych produkujących materiał przeznaczony do reprodukcji roślin

Podmioty zawodowe produkujące materiał przeznaczony do reprodukcji roślin:

a) są osobiście do dyspozycji w celu utrzymywania kontaktów z właściwymi organami dla celów ułatwienia kontroli urzędowych lub wyznaczają do tego inną osobę;

b) identyfikują i monitorują punkty krytyczne procesu produkcji lub udostępniania na rynku, które mogą mieć wpływ na jakość materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin;

c) prowadzą rejestry monitorowania punktów krytycznych, o których mowa w lit. b), które są dostępne do wglądu na żądanie właściwych organów;

d) zapewniają możliwość identyfikowania oddzielnych partii;

e) posiadają aktualne informacje w swoich lokalach i w innych miejscach wykorzystywanych do produkcji materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin;

f) zapewniają właściwym organom dostęp do pomieszczeń produkcyjnych, w tym pomieszczeń i pól umawiających się stron trzecich, a także do rejestrów dotyczących monitorowania i wszystkich powiązanych dokumentów;

g) w stosownych przypadkach wprowadzają środki mające na celu zachowanie tożsamości materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin zgodnie z mającymi zastosowanie wymogami niniejszego rozporządzenia;

h) na żądanie udostępniają właściwym organom wszelkie umowy ze stronami trzecimi.

Artykuł 8
Identyfikowalność

1. Podmioty zawodowe zapewniają identyfikowalność materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin na wszystkich etapach produkcji i udostępniania na rynku.

2. Do celów ust. 1 podmioty zawodowe przechowują informacje umożliwiające im zidentyfikowanie podmiotów zawodowych, które dostarczyły im materiał przeznaczony do reprodukcji roślin, oraz tego materiału.

   Na żądanie udostępniają te informacje właściwym organom.

3. Do celów ust. 1 podmioty zawodowe przechowują informacje umożliwiające im zidentyfikowanie osób, którym dostarczyły materiał przeznaczony do reprodukcji roślin, oraz tego materiału, chyba że materiał został dostarczony w sprzedaży detalicznej.

   Na żądanie udostępniają te informacje właściwym organom.

4. W przypadku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin innego niż leśny materiał rozmnożeniowy podmioty zawodowe prowadzą rejestry materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, o których mowa w ust. 2 i 3, przez okres trzech lat po dostarczeniu im lub przez nie tego materiału.

   W przypadku leśnego materiału rozmnożeniowego okres ten wynosi dziesięć lat.

CZĘŚĆ III
MATERIAŁ PRZEZNACZONY DO REPRODUKCJI ROŚLIN INNY NIŻ LEŚNY MATERIAŁ ROZMNOŻENIOWY

TYTUŁ I
Przepisy ogólne

Artykuł 9
Zakres

Przepisy niniejszej części mają zastosowanie do produkcji w celu udostępnienia na rynku oraz do udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin innego niż leśny materiał rozmnożeniowy.

Artykuł 10
Definicje

Do celów niniejszej części zastosowanie mają następujące definicje:

1) „odmiana” oznacza grupę roślin w obrębie jednego taksonu botanicznego najniższego znanego stopnia, która spełnia wszystkie poniższe warunki:
   a) jest określona na podstawie przejawianych właściwości wynikających z określonego genotypu lub kombinacji genotypów;
   b) odróżnia się od każdej innej grupy roślin na podstawie przejawianej przynajmniej jednej z właściwości, o których mowa w lit. a); oraz
   c) jest uważana za jednostkę w odniesieniu do możliwości jej reprodukcji w niezmienionej formie;
2) „opis urzędowy” oznacza opis odmiany, który został stworzony przez właściwy organ, obejmujący cechy szczególne tej odmiany i identyfikujący tę odmianę poprzez badanie jej odrębności, wyrównania i trwałości;
3) „opis uznany urzędowo” oznacza opis odmiany, który został uznany przez właściwy organ, zawiera szczególne cechy tej odmiany, umożliwia jej zidentyfikowanie i został uzyskany w sposób inny niż poprzez badanie jej odrębności, wyrównania i trwałości na podstawie reguł mających zastosowanie w momencie rejestracji tej odmiany zgodnie z art. 79;
4) „klon” oznacza pojedynczą roślinę potomną, pierwotnie pozyskaną z innej rośliny poprzez rozmnażanie wegetatywne, która pozostaje z nią genetycznie identyczna;
5) „utrzymanie odmiany” oznacza działania mające na celu zapewnienie, by odmiana pozostała zgodna ze swoim opisem;
6) „materiał kategorii przedbazowy” oznacza materiał przeznaczony do reprodukcji roślin będący na pierwszym etapie produkcji i przeznaczony do produkcji innych kategorii materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin;

7) „materiał kategorii bazowy” oznacza materiał przeznaczony do reprodukcji roślin, który został wyprodukowany z materiału kategorii przedbazowy i przeznaczony jest do produkcji materiału kategorii kwalifikowany;

8) „materiał kategorii kwalifikowany” oznacza materiał przeznaczony do reprodukcji roślin, który został wyprodukowany z materiału kategorii przedbazowy lub bazowy;

9) „materiał kategorii standard” oznacza materiał przeznaczony do reprodukcji roślin inny niż materiał kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany;

10) „kategoria” oznacza materiał kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany lub standard.

TYTUŁ II
Produkcja i udostępnianie na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należącego do rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku I

ROZDZIAŁ I
Przepisy wstępne

Artykuł 11
Zakres

1. Niniejszy tytuł ma zastosowanie do produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należącego do rodzajów i gatunków, które są zgodne z co najmniej jednym spośród następujących kryteriów:

   a) zajmują istotny obszar produkcji;

   b) stanowią istotną wartość produkcji;

   c) są produkowane lub udostępniane na rynku przez znaczną liczbę podmiotów zawodowych w Unii;

   d) zawierają substancje, które w odniesieniu do wszystkich lub określonych zastosowań muszą podlegać szczególnym przepisom dotyczącym ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska.

2. Rodzaje i gatunki, o których mowa w ust. 1, są wymienione w załączniku I.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zmieniających załącznik I w celu dostosowania go do postępu technicznego i naukowego oraz zmian danych ekonomicznych zgodnie z art. 140.

4. Niniejszy tytuł ma zastosowanie również do podkładek i innych części roślin (zwanych dalej łącznie „podkładkami”), które należą do rodzajów i gatunków niewymienionych w załączniku I, jeśli materiał jednego z rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku I, lub ich mieszańców, jest na nich zaszczepiony.

Artykuł 12
Kategorie materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin

1. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin może być produkowany i udostępniany na rynku wyłącznie w ramach jednej z następujących kategorii:

a) materiał kategorii przedbazowy;

b) materiał kategorii bazowy;

c) materiał kategorii kwalifikowany;

d) materiał kategorii standard.

2. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin nie może być produkowany i udostępniany na rynku jako materiał kategorii standard, jeżeli należy do rodzajów i gatunków, dla których koszty i działania kwalifikacyjne niezbędne do produkcji i udostępnienia na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin jako materiału kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany są proporcjonalne:

a) do celu zapewnienia bezpieczeństwa żywności i paszy; oraz

b) do wyższego poziomu tożsamości, zdrowia i jakości materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin wynikającego ze spełnienia wymogów dla materiału kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany w porównaniu do wymogów dla materiału kategorii standard.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych wymieniających rodzaje lub gatunki, których materiał przeznaczony do reprodukcji roślin nie może być wprowadzany do obrotu jako materiał kategorii standard, jak określono w ust. 2, zgodnie z art. 140.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i 3, materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest produkowany i udostępniany na rynku jako materiał kategorii standard, wyłącznie jeżeli zastosowanie ma co najmniej jeden z następujących przypadków:

a) należy do odmiany z opisem uznanym urzędowo;

b) jest materiałem niejednorodnym w rozumieniu art. 14 ust. 3;

c) jest materiałem przeznaczonym do reprodukcji roślin na rynku niszowym w rozumieniu art. 36 ust. 1.

ROZDZIAŁ II
Wymogi dotyczące produkcji i udostępniania na rynku

SEKCJA 1
WYKAZ WYMOGÓW

Artykuł 13

Produkcja i udostępnianie na rynku materiału kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany i standard

1. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin produkowany i udostępniany na rynku powinien być zgodny z następującymi wymogami:

a) wymogami dotyczącymi rejestracji, określonymi w sekcji 2;

b) wymogami dotyczącymi produkcji i jakości, określonymi w sekcji 3 dla odpowiedniej kategorii;

c) wymogami dotyczącymi postępowania określonymi w sekcji 4;

d) wymogami dotyczącymi identyfikacji, a także w stosownych przypadkach kwalifikacji, określonymi w sekcji 5.

2. Ustęp 1 lit. b) nie ma zastosowania do wymogów dotyczących produkcji materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, o którym mowa w art. 14 ust. 3 i art. 36.

Artykuł 14

Wymóg przynależności do zarejestrowanych odmian

1. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin może być produkowany i udostępniany na rynku, wyłącznie jeżeli należy do odmiany zarejestrowanej w krajowym rejestrze odmian, o którym mowa w art. 51, lub w unijnym rejestrze odmian, o którym mowa w art. 52.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu podkładki mogą być produkowane i udostępniane na rynku, jeśli nie należą do odmiany zarejestrowanej w krajowym rejestrze odmian lub w unijnym rejestrze odmian.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych określających, na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, że materiał przeznaczony do reprodukcji roślin nienależący do odmiany w rozumieniu art. 10 ust. 1 (zwany dalej „materiałem niejednorodnym") i niespełniający wymogów dotyczących odrębności, wyrównania i trwałości, określonych w art. 60, 61 i 62, oraz odpowiedniej wartości gospodarczej lub użytkowej, lub zrównoważonej wartości gospodarczej lub użytkowej, określonych w art. 58 i 59, może być produkowany i udostępniany na rynku, zgodnie z art. 140.

   Takie akty delegowane mogą określać jeden lub więcej spośród następujących elementów w odniesieniu do materiału niejednorodnego:

   a) reguły dotyczące etykietowania i pakowania;

   b) reguły dotyczące opisu materiału, w tym metod hodowli i wykorzystanego materiału macierzystego, opisu systemu produkcji materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin oraz dostępności próbek wzorcowych;

   c) reguły dotyczące informacji i próbek produkcyjnych, które mają być utrzymywane przez podmioty zawodowe, oraz utrzymania materiału;

   d) ustanowienie przez właściwe organy rejestrów materiału niejednorodnego, warunków rejestracji i treści takich rejestrów;

   e) ustalenie opłat i pozycji kosztów do obliczania tych opłat dotyczących rejestracji materiału niejednorodnego, o którym mowa w lit. d), w sposób zapewniający, by opłata ta nie stanowiła przeszkody w rejestracji danego materiału niejednorodnego.

   Takie akty delegowane są przyjmowane do dnia *[Office of Publications, please insert date of application of this Regulation…*] r. Mogą one być przyjmowane w odniesieniu do określonych rodzajów lub gatunków.

Artykuł 15

Wymóg przynależności do zarejestrowanych klonów

Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin należący do klona może być produkowany i udostępniany na rynku, wyłącznie jeżeli ten klon jest zarejestrowany w krajowym rejestrze odmian, o którym mowa w art. 51, lub w unijnym rejestrze odmian, o którym mowa w art. 52.

SEKCJA 2
WYMOGI DOTYCZĄCE PRODUKCJI I JAKOŚCI

Artykuł 16

Wymogi dotyczące produkcji i jakości materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin

1. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest produkowany zgodnie z wymogami dotyczącymi produkcji określonymi w części A załącznika II i udostępniany na rynku jedynie wtedy, gdy spełnia wymogi dotyczące jakości, określone w części B załącznika II.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych uzupełniających wymogi, o których mowa w ust. 1, zgodnie z art. 140. W stosownych przypadkach te akty delegowane mogą określać wymogi wskazane w załączniku II część D.

3. Takie akty delegowane uwzględniają stosowne międzynarodowe zalecenia techniczne i naukowe dotyczące norm:

   a) przepisy dotyczące systemu nasiennego Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (zwanej dalej „OECD”);

   b) normy dotyczące sadzeniaków Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (zwanej dalej EKG ONZ);

   c) reguły dotyczące pobierania próbek i badań Międzynarodowego Związku Oceny Nasion (zwanego dalej ISTA); oraz

   d) reguły Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin (EPPO).

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zmieniających części A i B załącznika II w celu dostosowania ich do postępu technicznego i naukowego zgodnie z art. 140.

SEKCJA 3
WYMOGI DOTYCZĄCE POSTĘPOWANIA

Artykuł 17

Partie

1. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest udostępniany na rynku w partiach. Partie te są wystarczająco jednorodne i zidentyfikowane jako różne od innych partii materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

2. Podczas przetwarzania, pakowania, przechowywania, transportu lub dostawy partie materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin o różnym pochodzeniu pierwotnym mogą zostać połączone w nową partię. W takim przypadku podmiot zawodowy prowadzi rejestry zawierające dane na temat pochodzenia pierwotnego poszczególnych składników nowej partii.

3. Podczas przetwarzania, pakowania, przechowywania, transportu lub dostawy partie materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin mogą zostać podzielone na dwie lub więcej partii. W takim przypadku podmiot zawodowy prowadzi rejestry dotyczące pochodzenia pierwotnego nowych partii.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych ustanawiających dodatkowe reguły dla określonych rodzajów lub gatunków w odniesieniu do jednego lub więcej spośród następujących elementów, zgodnie z art. 140:

   a) maksymalnej wielkości partii w celu zapewnienia jednorodności danego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin;

   b) składu partii w celu zapewnienia zachowania tożsamości danego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin;

   c) identyfikacji partii w celu zapewnienia identyfikowalności danego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

Artykuł 18

Opakowania, pojemniki i wiązki oraz reguły dotyczące małych opakowań i pojemników

1. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest udostępniany na rynku jako pojedyncze rośliny lub w opakowaniach, pojemnikach lub wiązkach.

2. Opakowania i pojemniki muszą być zamknięte w taki sposób, aby nie można było ich otworzyć bez naruszenia ich zamknięcia oraz, w przypadku opakowań, bez pozostawienia widocznych śladów.

3. Wiązki powinny być powiązane w taki sposób, aby materiał tworzący ich części nie mógł zostać oddzielony bez uszkodzenia wiązania lub wiązań.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych określających reguły dla określonych rodzajów lub gatunków w odniesieniu do jednego lub więcej spośród następujących elementów, zgodnie z art. 140:

   a) zamknięcia, w tym zapieczętowania lub ponownego zapieczętowania, opakowań, pojemników lub wiązek mającego na celu zapewnienie tożsamości danego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin i uniknięcia niekontrolowanego mieszania się partii;

   b) ustanowienia wymogu, aby materiał przeznaczony do reprodukcji roślin był udostępniany na rynku wyłącznie w opakowaniach, pojemnikach lub wiązkach w celu łatwiejszej identyfikowalności danych partii.

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych określających szczególne reguły dotyczące produkcji i udostępniania na rynku określonych rodzajów lub gatunków w małych opakowaniach, pojemnikach lub wiązkach, zgodnie z art. 140. Reguły te mogą dotyczyć jednego lub więcej spośród następujących elementów:

   a) maksymalnej wielkości i objętości małych opakowań, pojemników lub wiązek;

   b) koloru i treści etykiet oraz metod etykietowania małych opakowań, pojemników lub wiązek;

   c) badania małych opakowań, pojemników lub wiązek oraz zawartego w nich materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin;

   d) zamknięcia małych opakowań.

SEKCJA 4
WYMOGI DOTYCZĄCE KWALIFIKACJI, IDENTYFIKACJI I ETYKIETOWANIA

Artykuł 19

Kwalifikacja i identyfikacja materiału kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany oraz identyfikacja materiału kategorii standard

1. Materiał kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany jest kwalifikowany i identyfikowany przy pomocy etykiety urzędowej („etykieta urzędowa").

2. Etykiety urzędowe poświadczają, że materiał kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany jest zgodny z wymogami dotyczącymi produkcji i jakości, o których mowa w art. 16.

3. Kwalifikacja, o której mowa w ust. 1 i 2, opiera się na inspekcjach polowych, pobieraniu próbek i badaniach przeprowadzonych zgodnie z regułami, o których mowa w art. 20 (zwanymi dalej: „systemami kwalifikacji"), i przepisami art. 22–26.

4. Materiał kategorii standard jest identyfikowany przy pomocy etykiety podmiotu („etykieta podmiotu").

5. Etykiety podmiotów poświadczają, że materiał kategorii standard jest zgodny z odpowiednimi wymogami dotyczącymi jakości, o których mowa w art. 16.

Artykuł 20

Systemy kwalifikacji

1. Systemy kwalifikacji materiału kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany są określone w części C załącznika II.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych uzupełniających systemy kwalifikacji, zgodnie z art. 140. W stosownych przypadkach te akty delegowane mogą określać wspomniane systemy, jak określono w załączniku II część D.

3. Takie akty delegowane uwzględniają mające zastosowanie międzynarodowe zalecenia techniczne i naukowe dotyczące norm, takie jak:

   a) przepisy dotyczące systemu nasiennego OECD;

   b) normy dotyczące sadzeniaków EKG ONZ;

   c) reguły dotyczące pobierania próbek i badań ISTA; oraz

   d) reguły EPPO.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zmieniających części C i D załącznika II w celu dostosowania ich do postępu technicznego i naukowego, zgodnie z art. 140.

Artykuł 21

Treść etykiety urzędowej i etykiety podmiotu

1. Etykieta urzędowa i etykieta podmiotu zawierają informacje określone w załączniku III część A.

2. Etykieta urzędowa i etykieta podmiotu są sporządzane w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej. Muszą być one czytelne, trwałe, drukowane po jednej stronie, wcześniej nieużywane i łatwo dostrzegalne.

3. Urzędowa etykieta ma inny kolor dla każdej kategorii materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

4. W przypadku gdy, na podstawie art. 74 ust. 1 oraz art. 75 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr …/… [*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*], wymagane jest wydanie paszportu roślin, etykieta urzędowa zawiera paszport roślin określony w art. 78 ust. 3 tego rozporządzenia.

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych określających wymogi, poza wymogami, o których mowa w ust. 1 i 2, dla etykiet urzędowych i etykiet podmiotów, zgodnie z art. 140. Wymogi te dotyczą jednego lub więcej spośród następujących elementów:

   a) koloru etykiety dla szczególnych kategorii i innych grup materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin;

   b) oznaczeń dotyczących numeru etykiety;

   c) oznaczenia pokoleń materiału kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany i standard;

   d) oznaczeń rodzajów odmian, w tym mieszańców wewnątrzgatunkowych lub międzygatunkowych;

   e) oznaczenia dalszych podziałów kategorii spełniających różne warunki;

   f) w przypadku mieszanek oznaczenia udziału procentowego w masie różnych składników według gatunków i, w stosownych przypadkach, odmian;

   g) oznaczeń dotyczących planowanego wykorzystania materiału.

6. Niniejszy artykuł stosuje się nie naruszając przepisów art. 49 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dotyczącego etykiet i dokumentów towarzyszących zaprawianym nasionom w rozumieniu tego rozporządzenia.

7. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, format lub formaty etykiety urzędowej i etykiety podmiotu. Formaty te mogą być przyjmowane dla poszczególnych rodzajów lub gatunków. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

Artykuł 22

Odpowiedzialność za sporządzanie i umieszczanie etykiet urzędowych

Etykiety urzędowe są sporządzane i umieszczane przez:

a) podmiot zawodowy pod urzędowym nadzorem właściwego organu; lub

b) właściwy organ, jeżeli zwróci się o to podmiot zawodowy lub jeżeli dany podmiot zawodowy nie jest do tego upoważniony na podstawie art. 23.

Artykuł 23

Udzielanie podmiotom zawodowym zezwoleń na przeprowadzanie kwalifikacji i sporządzanie etykiet urzędowych

1. Podmioty zawodowe mogą uzyskać zezwolenie właściwego organu na przeprowadzanie kwalifikacji i sporządzanie etykiet urzędowych pod urzędowym nadzorem, o którym mowa w art. 22 lit. a), wyłącznie jeśli spełniają wszystkie następujące warunki:

a) posiadają wiedzę niezbędną, by spełniać wymogi dotyczące produkcji i jakości oraz zachować zgodność z systemami kwalifikacji przyjętymi na podstawie art. 16 ust. 2 i art. 20 ust. 2 oraz, w stosownych przypadkach, spełniają wymogi przyjęte na podstawie ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu;

b) posiadają sprzęt i laboratoria odpowiednie, by prawidłowo i skutecznie stosować wymogi, o których mowa w art. 16 ust. 2 i art. 20 ust. 2, w szczególności sprzęt i laboratoria zgodne z wymogami przyjętymi na podstawie ust. 3 lit. b) i c), lub mają do nich dostęp;

c) zidentyfikowały i są w stanie monitorować punkty krytyczne procesu produkcji, które mogą wpływać na jakość i tożsamość materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, oraz prowadzą rejestry wyników tego monitorowania;

d) są w stanie zapewnić możliwość identyfikowania partii, o której mowa w art. 7;

e) wprowadziły systemy i przepisy mające na celu zapewnienie spełnienia wymogów dotyczących identyfikowalności, określonych w art. 8;

f) wykorzystują personel laboratoryjny i przeprowadzający inspekcje o odpowiednich kwalifikacjach, w szczególności personel laboratoryjny i przeprowadzający inspekcje zgodny z wymogami przyjętymi na podstawie ust. 3 lit. c).

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać udzielone w odniesieniu do określonych lub wszystkich rodzajów lub gatunków.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych uzupełniających przepisy ust. 1, w celu zapewnienia zdolności podmiotów zawodowych do prawidłowego przeprowadzania wiarygodnej kwalifikacji odnośnego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, zgodnie z art. 140. Te akty delegowane mogą dotyczyć jednego lub więcej spośród następujących elementów:

a) kwalifikacji, przeszkolenia i działań podmiotów zawodowych oraz innych osób, którym podmioty zawodowe mogą powierzyć inspekcje polowe, pobieranie próbek i badania;

b) odpowiednich pomieszczeń i dostępności określonego sprzętu, które mają być wykorzystywane przez odnośne podmioty zawodowe;

c) wymogów dotyczących laboratoriów, którym podmioty zawodowe mogą powierzyć badania.

Artykuł 24

Urzędowy nadzór właściwych organów

1. Do celów urzędowego nadzoru, o którym mowa w art. 22 lit. a), właściwe organy przeprowadzają co najmniej raz w roku audyty, aby zapewnić spełnianie przez podmiot zawodowy wymogów, o których mowa w art. 23.

2. Do celów urzędowego nadzoru, o którym mowa w art. 22 lit. a), właściwe organy przeprowadzają ponadto inspekcje urzędowe, pobieranie próbek i badania części upraw na polach i partii materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, aby potwierdzić zgodność tego materiału z wymogami dotyczącymi produkcji i jakości, o

których mowa w art. 16 ust. 2. Część ta określana jest w oparciu o potencjalne ryzyko niezgodności z tymi wymogami.

3. Oprócz inspekcji, pobierania próbek i przeprowadzania badań, o których mowa w ust. 2, właściwe organy mogą przeprowadzić dalsze inspekcje polowe, pobieranie próbek i badania, jeżeli zwróci się o to podmiot zawodowy.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych uzupełniających przepisy ust. 1, 2 i 3 zgodnie z art. 140. Te akty delegowane mogą dotyczyć jednego lub więcej spośród następujących elementów:

   a) części upraw na polach, która ma podlegać inspekcjom, pobieraniu próbek i badaniom, o których mowa w ust. 2, w odniesieniu do określonych rodzajów lub gatunków;

   b) działań w zakresie monitorowania, które mają być prowadzone przez właściwe organy.

Artykuł 25

Etykiety urzędowe sporządzane przez właściwe organy

W przypadku gdy urzędowe etykiety są sporządzane przez właściwe organy, o których mowa w art. 22 lit. b), właściwe organy przeprowadzają wszelkie niezbędne inspekcje polowe, pobieranie próbek i badania zgodnie z systemami kwalifikacji przyjętymi na podstawie art. 20 ust. 2, w celu potwierdzenia zgodności z wymogami dotyczącymi produkcji i jakości przyjętymi na podstawie art. 16 ust. 2.

Artykuł 26

Cofnięcie lub zmiana zezwolenia

1. Jeśli właściwy organ stwierdzi po przyznaniu zezwolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1, że podmiot zawodowy nie spełnia wymogów, o których mowa w tym artykule, żąda od podmiotu zawodowego podjęcia działań naprawczych w określonym terminie.

2. Właściwy organ bezzwłocznie cofa lub stosownie zmienia zezwolenie, jeżeli podmiot zawodowy nie zastosuje działań naprawczych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w określonym terminie.

Artykuł 27

Powiadomienie o zamiarze produkowania i kwalifikacji materiału kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany

Podmioty zawodowe informują właściwe organy w odpowiednim czasie o swoim zamiarze produkowania materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany oraz prowadzenia kwalifikacji, o której mowa w art. 19 ust. 1. Powiadomienie określa odnośne gatunki roślin i kategorie.

Artykuł 28

Sporządzanie etykiety podmiotu dla materiału kategorii standard

Etykiety podmiotów są sporządzane i umieszczane przez podmioty zawodowe po sprawdzeniu za pomocą ich własnych inspekcji, pobierania próbek i badań, że materiał

przeznaczony do reprodukcji roślin jest zgodny z wymogami dotyczącymi produkcji i jakości, o których mowa w art. 16.

Artykuł 29
Odniesienie do partii

1. Etykieta urzędowa i etykieta podmiotu są sporządzane w odniesieniu do partii. Są one umieszczane, w stosownych przypadkach, na poszczególnych roślinach lub na zewnętrznej stronie opakowań, pojemników i wiązek.

2. Jeżeli partia jest dzielona na kilka partii, dla każdej partii sporządza się nową etykietę urzędową lub etykietę podmiotu. Jeśli kilka partii jest łączonych w jedną nową partię, dla partii tej sporządza się nową etykietę urzędową lub etykietę podmiotu.

ROZDZIAŁ III
Badania

Artykuł 30
Badania pokwalifikacyjne materiału kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany

1. Po kwalifikacji, o której mowa w art. 19 ust. 1, właściwe organy mogą przeprowadzić badania materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin (zwane dalej „badaniami pokwalifikacyjnymi") w celu potwierdzenia jego zgodności z wymogami dotyczącymi jakości, o których mowa w art. 16 ust. 2, i systemami kwalifikacji przyjętymi zgodnie z art. 20 ust. 2.

2. Właściwe organy opracowują i planują badania pokwalifikacyjne na podstawie analizy ryzyka dotyczącej możliwej niezgodności danego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin z tymi wymogami.

3. Badania pokwalifikacyjne są prowadzone na podstawie próbek pobranych przez właściwy organ. Ich celem jest ocena tożsamości i czystości danego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych ustanawiających reguły dotyczące badań pokwalifikacyjnych materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należącego do określonych rodzajów lub gatunków zgodnie z art. 140. Reguły te uwzględniają rozwój wiedzy naukowej i technicznej. Mogą one dotyczyć:

   a) proporcji próbek poddanych badaniom z podziałem na rodzaje, gatunki i kategorie;

   b) procedury badania.

Artykuł 31
Niezgodność podmiotów zawodowych z wymogami dotyczącymi jakości oraz systemami kwalifikacji

1. Jeśli badania pokwalifikacyjne wykażą, że materiał kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany nie został wyprodukowany lub udostępniony na rynku zgodnie z wymogami dotyczącymi produkcji i jakości, o których mowa w art. 16 ust. 2, oraz systemami certyfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2, właściwe organy zapewniają podjęcie przez podmiot zawodowy niezbędnych działań naprawczych.

Działania te zapewniają zgodność danego materiału z tymi wymogami lub jego wycofanie z rynku.

2. Jeżeli wielokrotnie podczas badań pokwalifikacyjnych okaże się, że podmiot zawodowy produkuje lub udostępnia na rynku materiał przeznaczony do reprodukcji roślin, który nie jest zgodny z wymogami dotyczącymi jakości, o których mowa w art. 16 ust. 2, lub systemami certyfikacji, o których mowa w art. 20, zastosowanie mają przepisy art. 26 ust. 2.

ROZDZIAŁ IV
Mieszanki

Artykuł 32
Mieszanki rodzajów i gatunków wymienionych w załączniku I

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych przyjmujących reguły dotyczące produkcji i udostępniania na rynku mieszanek materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należącego do różnych rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku I, lub różnych odmian wspomnianych rodzajów lub gatunków, zgodnie z art. 140. Reguły te mogą odstępować od następujących przepisów:

   a) wymogów dotyczących produkcji i jakości przyjętych zgodnie z art. 16 ust. 2;

   b) przepisów art. 17 dotyczących partii;

   c) przepisów art. 18 dotyczących opakowań, pojemników i wiązek, a także reguł dotyczących małych opakowań i pojemników; oraz

   d) przepisów art. 21 dotyczących treści i formatu etykiety urzędowej i etykiety podmiotu.

2. Reguły, o których mowa w ust. 1, dotyczą jednego lub kilku spośród następujących elementów:

   a) maksymalnej wielkości i objętości partii, opakowań, pojemników lub wiązek;

   b) koloru i treści etykiet;

   c) nadania nazwy mieszance oraz opisu składu mieszanki;

   d) zamknięcia opakowań, pojemników lub wiązek;

   e) wymogów dotyczących produkcji i inspekcji tych mieszanek;

   f) wymogów ułatwiających identyfikowalność udziału procentowego w masie różnych składników według gatunków i, w stosownych przypadkach, odmian.

Artykuł 33
Mieszanki dla ochrony

1. Właściwe organy mogą zezwolić na produkcję i udostępnianie na rynku mieszanki materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należącego do rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku I z materiałem przeznaczonym do reprodukcji roślin należącym do rodzajów lub gatunków niewymienionych w załączniku I, jeżeli ta mieszanka spełnia oba następujące warunki:

   a) przyczynia się do ochrony zasobów genetycznych i środowiska naturalnego;

b) jest naturalnie związana z określonym regionem (zwanym dalej „regionem pochodzenia pierwotnego”). Mieszanka ta jest dalej nazywana „mieszanką dla ochrony”.

2. Jeśli właściwy organ zezwala na produkcję i udostępnianie na rynku mieszanki dla ochrony, określa on region pochodzenia pierwotnego, uwzględniając informacje z urzędów lub organizacji odpowiedzialnych za genetyczne zasoby roślin.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych określających w odniesieniu do wszystkich lub określonych rodzajów lub gatunków zgodnie z art. 140:

a) procedurę udzielania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1;

b) wymogi dotyczące zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, oprócz wymogów określonych w tym ustępie;

c) wymogi dotyczące opakowań i pojemników mieszanek dla ochrony;

d) wymogi dotyczące etykietowania mieszanek dla ochrony;

e) reguły dotyczące określania regionu pochodzenia pierwotnego;

f) obowiązek podmiotów zawodowych dotyczący zgłaszania produkcji i udostępniania na rynku mieszanek dla ochrony;

g) obowiązek państw członkowskich dotyczący składania Komisji sprawozdań ze stosowania przepisów niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ V
Odstępstwa

SEKCJA 1
ODSTĘPSTWA OD WYMOGÓW DOTYCZĄCYCH REJESTRACJI

Artykuł 34

Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin odmian, których rejestracja jest w toku

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 14 ust. 1 właściwe organy mogą zezwolić podmiotom zawodowym na udostępnianie na rynku przez określony czas, w celu badań i prób, w gospodarstwach lub w innych pomieszczeniach produkcyjnych, maksymalnych ilości materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należącego do odmiany niezarejestrowanej w krajowym rejestrze odmian na podstawie art. 79 lub unijnym rejestrze odmian na podstawie art. 94 ust. 1.

2. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, mogą zostać przyznane wyłącznie wtedy, gdy materiał przeznaczony do reprodukcji roślin należy do odmiany, w odniesieniu do której złożono wniosek o rejestrację w krajowym rejestrze odmian na podstawie art. 66 lub o rejestrację w unijnym rejestrze odmian na podstawie art. 94.

3. Aby uzyskać zezwolenie, o którym mowa w ust.1, podmiot zawodowy przedstawia właściwym organom państw członkowskich, w których odbywać się mają odpowiednie badania i próby, wniosek zawierający następujące informacje:

a) opis proponowanych badań i prób;

b) cele, którym służą te proponowane badania i próby;

c) miejsca, w których te badania i próby mają zostać przeprowadzone;

d) tymczasowe oznaczenie odmiany wskazane we wniosku o rejestrację;

e) procedurę utrzymania danej odmiany;

f) informacje na temat organu, przed którym złożono wniosek o rejestrację odmiany, oraz odniesienie przypisane do tego wniosku;

g) okres ważności zezwolenia objętego wnioskiem;

h) ilości materiału, który ma zostać udostępniony na rynku.

4. Państwa członkowskie, których właściwe organy udzieliły zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, powiadamiają o tym pozostałe państwa członkowskie, Komisję i Europejską Agencję ds. Odmian Roślin (zwaną dalej „Agencją").

5. Co roku do dnia 31 marca Agencja składa sprawozdanie Komisji i państwom członkowskim na temat zezwoleń udzielonych na podstawie ust. 1 oraz informacji przekazanych na podstawie ust. 3 podczas poprzedniego roku.

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych uzupełniających ust. 1, 2 i 3 poprzez określenie wymogów dotyczących następujących elementów zgodnie z art. 140:

a) etykietowania opakowań; oraz

b) maksymalnych ilości, które mogą być udostępniane na rynku w odniesieniu do określonych rodzajów lub gatunków na podstawie ust. 1.

Artykuł 35

Odstępstwa od wymogów dotyczących rejestracji w przypadku przejściowych trudności z zaopatrzeniem

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 14 ust. 1 i w celu usunięcia przejściowych trudności z zaopatrzeniem w materiał przeznaczony do reprodukcji roślin, które mogą występować w Unii, Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, upoważnić państwa członkowskie do zezwolenia na okres nie dłuższy niż jeden rok na produkcję i udostępnianie na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należącego do odmiany niewłączonej do krajowego rejestru odmian lub unijnego rejestru odmian. Te akty wykonawcze mogą określać maksymalne ilości, które mogą być udostępniane na rynku, w odniesieniu do poszczególnych rodzajów lub gatunków.

2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa zgodnie z art. 141 ust. 3.

3. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, przyznawane są na podstawie uzasadnionego wniosku złożonego przez dane państwo członkowskie.

4. Zezwolenia te są wydawane jedynie pod warunkiem, że odstępstwo, o którym mowa w ust. 1, jest niezbędne i proporcjonalne do celu usunięcia przejściowych trudności z zaopatrzeniem w dany materiał przeznaczony do reprodukcji roślin.

5. Etykieta materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin udostępnianego na rynku na podstawie ust. 1 jest brązowa. Zawiera ona stwierdzenie, że dany materiał przeznaczony do reprodukcji roślin należy do niezarejestrowanej odmiany.

Artykuł 36

Odstępstwa od wymogów dotyczących rejestracji w przypadku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin na rynku niszowym

1. Przepisy art. 14 ust. 1 nie mają zastosowania do materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, jeśli spełnione są wszystkie poniższe warunki:

   a) jest on udostępniany na rynku w małych ilościach przez osoby inne niż podmioty zawodowe lub przez podmioty zawodowe zatrudniające nie więcej niż dziesięć osób i których obrót roczny lub suma bilansowa nie przekracza 2 mln EUR;

   b) jest on opatrzony etykietą z oznaczeniem „materiał przeznaczony do reprodukcji roślin na rynku niszowym”.

   Taki materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest dalej nazywany „materiałem przeznaczonym do reprodukcji roślin na rynku niszowym”.

2. Osoby, które produkują materiał przeznaczony do reprodukcji roślin na rynku niszowym, prowadzą rejestry ilości materiału wyprodukowanego i udostępnionego na rynku z podziałem na rodzaje, gatunki lub typ materiału. Na żądanie udostępniają te rejestry właściwym organom.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych określających, w odniesieniu do produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin na rynku niszowym należącego do określonych rodzajów lub gatunków, jeden lub więcej spośród następujących elementów zgodnie z art. 140:

   a) maksymalny rozmiar opakowań, pojemników lub wiązek;

   b) wymogi dotyczące identyfikowalności, partii i etykietowania danego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin na rynku niszowym;

   c) warunków udostępniania na rynku.

SEKCJA 2
ODSTĘPSTWO OD WYMOGÓW DOTYCZĄCYCH PRODUKCJI I JAKOŚCI

Artykuł 37

Obniżone wymogi dotyczące kiełkowania i inne obniżone wymogi dotyczące jakości w przypadku przejściowych trudności z zaopatrzeniem

1. Aby zlikwidować przejściowe trudności z ogólnym zaopatrzeniem w materiał przeznaczony do reprodukcji roślin, które mogą występować w państwie członkowskim, właściwy organ tego państwa członkowskiego może zezwolić na udostępnianie na rynku materiału siewnego o ograniczonej zdolności kiełkowania, pod warunkiem że zdolność ta jest obniżona o mniej niż 5 % w porównaniu ze zdolnością kiełkowania wymaganą na podstawie art. 16 ust. 2.

   Takie zezwolenie przyznaje się, na podstawie uzasadnionego wniosku złożonego przez podmiot zawodowy, na określony czas, który nie może przekraczać czterech miesięcy.

   Na etykiecie materiału siewnego, o którym mowa w ust. 1, podaje się faktyczną niższą zdolność kiełkowania.

2. Aby zlikwidować przejściowe trudności z ogólnym zaopatrzeniem w materiał przeznaczony do reprodukcji roślin, które mogą występować w państwie

członkowskim, właściwy organ tego państwa członkowskiego może zezwolić na udostępnianie na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin o obniżonych wymogach dotyczących jakości, innych niż obniżony wymóg dotyczący kiełkowania, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu z wymogami dotyczącymi jakości mającymi zastosowanie na podstawie art. 16 ust. 2.

Takie zezwolenie przyznaje się, na podstawie uzasadnionego wniosku złożonego przez podmiot zawodowy, na określony czas, który nie może przekraczać czterech miesięcy.

Etykieta materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin udostępnianego na rynku na podstawie niniejszego ustępu jest brązowa. Podaje się na niej informację, że przedmiotowy materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest zgodny z niższymi wymogami dotyczącymi jakości niż te, o których mowa w art. 16 ust. 2.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie ust. 1 i 2.

4. Komisja może podjąć decyzję, w drodze aktów wykonawczych, o uchyleniu lub zmianie zezwoleń, o których mowa w ust. 1 lub 2, jeśli środki te nie są zgodne z warunkami wymienionymi w tych ustępach lub zostaną uznane za nieodpowiednie lub nieproporcjonalne do osiągnięcia celów tych ustępów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

SEKCJA 3
ODSTĘPSTWA OD WYMOGÓW DOTYCZĄCYCH ETYKIETOWANIA, KWALIFIKACJI I IDENTYFIKACJI

Artykuł 38

Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin, który nie jest ostatecznie zakwalifikowany

1. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin, inny niż nasiona, o których mowa w art. 39, który został zebrany w jednym państwie członkowskim, ale który nie został jeszcze ostatecznie zakwalifikowany jako materiał kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany na podstawie art. 19 ust. 1, może być udostępniany na rynku z odniesieniem do tych kategorii, jeżeli:

   a) przed zbiorem właściwy organ przeprowadził inspekcję polową, która potwierdziła zgodność tego materiału z wymogami dotyczącymi produkcji i jakości, o których mowa w art. 16 ust. 2;

   b) dany materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest określony jako materiał niezakwalifikowany ostatecznie na podstawie art. 19; oraz

   c) spełnione są wymogi określone w ust. 2–6.

2. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin, o którym mowa w ust. 1, może być udostępniony na rynku wyłącznie raz, przez jeden podmiot zawodowy drugiemu podmiotowi zawodowemu, bez dalszego przekazywania go żadnej innej osobie.

3. Podmiot zawodowy z wyprzedzeniem informuje właściwy organ o swoim zamiarze udostępnienia na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, o którym mowa w ust. 1.

4. Jeśli państwo członkowskie, w którym został zebrany materiał przeznaczony do reprodukcji roślin, (zwane dalej „państwem członkowskim produkcji") oraz państwo członkowskie, w którym materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest

kwalifikowany na podstawie art. 19 ust. 1, (zwane dalej „państwem członkowskim kwalifikacji") są różne, właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich wymieniają odpowiednie informacje dotyczące udostępniania na rynku tego materiału.

5. Na żądanie państwo członkowskie produkcji dostarcza wszystkie istotne informacje dotyczące produkcji państwu członkowskiemu kwalifikacji. Państwo członkowskie kwalifikacji dostarcza informacje na temat kwalifikowanych ilości państwu członkowskiemu produkcji.

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych przyjmujących szczególne reguły dotyczące materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do następujących elementów zgodnie z art. 140:

   a) opakowań, pojemników i wiązek oraz reguł dotyczących małych opakowań i pojemników;

   b) etykietowania takiego materiału.

7. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin, inny niż nasiona, o których mowa w art. 39, który został zebrany w państwie trzecim, ale który nie został jeszcze ostatecznie zakwalifikowany jako materiał kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany na podstawie art. 19 ust. 1, może być jednak udostępniany na rynku z odniesieniem do tych kategorii, jeżeli:

   a) przyjęta została decyzja w sprawie równoważności na podstawie art. 44 w odniesieniu do tego państwa trzeciego;

   b) spełnione są wymogi określone w ust. 1 lit. a) i b), ust. 2 i 3 i przyjęte na podstawie ust. 6;

   c) właściwe organy danego państwa członkowskiego i danego państwa trzeciego wymieniają istotne informacje dotyczące udostępniania na rynku tego materiału; oraz

   d) na żądanie właściwe organy danego państwa trzeciego dostarczają wszystkich stosownych informacji dotyczących produkcji państwu członkowskiemu kwalifikacji.

8. W tym celu zawarte w tych ustępach odesłania do państw członkowskich produkcji odczytuje się jako odesłania do danego państwa trzeciego, a zawarte w tych ustępach odesłania do wymogów określonych na podstawie art. 16 ust. 2 odczytuje się jako odesłania do wymogów równoważnych.

Artykuł 39

Nasiona niezakwalifikowane jako zgodne z obowiązującymi wymogami dotyczącymi kiełkowania

1. Właściwe organy mogą zezwolić na udostępnianie na rynku przez określony czas nasion jako materiału kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany, zanim potwierdzone zostaną wymogi dotyczące kiełkowania określone na podstawie art. 16 ust. 2, jeżeli szybkie udostępnienie na rynku materiału siewnego zostanie uznane za konieczne.

2. Materiał siewny, o którym mowa w ust. 1, może być udostępniony na rynku wyłącznie raz, przez jeden podmiot zawodowy drugiemu podmiotowi zawodowemu,

bez dalszego przekazywania go żadnej innej osobie, na podstawie wstępnego sprawozdania analitycznego dotyczącego kiełkowania.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych określających warunki, na jakich materiał siewny określonych rodzajów lub gatunków może być udostępniany na rynku jako materiał kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany na podstawie ust. 1 i 2, zgodnie z art. 140. Warunki te mogą dotyczyć:

   a) wymogów dotyczących etykietowania;

   b) czasu trwania okresu, w którym taki materiał siewny może być udostępniany na rynku; oraz

   c) treści wstępnego sprawozdania analitycznego dotyczącego kiełkowania.

SEKCJA 4
ODSTĘPSTWA OD RÓŻNYCH WYMOGÓW

Artykuł 40
Bardziej rygorystyczne wymogi dotyczące jakości

1. Komisja może upoważnić państwa członkowskie, w drodze aktów wykonawczych, do przyjęcia bardziej rygorystycznych wymogów dotyczących produkcji i jakości niż te, o których mowa w art. 16 ust. 2, lub bardziej rygorystycznych reguł kwalifikacji niż te, o których mowa w art. 20 ust. 1.

   Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

2. W celu uzyskania upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie przedkładają Komisji wniosek określający:

   a) projekt przepisów zawierający proponowane wymogi;

   b) uzasadnienie dotyczące konieczności i proporcjonalności takich wymogów; oraz

   c) informację, czy proponowane wymogi obowiązywałyby na stałe czy na czas określony.

3. Upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, udziela się wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

   a) wdrożenie projektu przepisów, o których mowa w ust. 2 lit. a), zapewnia poprawę jakości danego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, ochronę środowiska lub zrównoważony rozwój rolnictwa; oraz

   b) projekt przepisów jest konieczny i proporcjonalny do zamierzonych celów.

Artykuł 41
Środki nadzwyczajne

1. Jeśli materiał przeznaczony do reprodukcji roślin może stanowić poważne ryzyko dla zdrowia człowieka, zwierząt i roślin oraz środowiska, a ryzyka tego nie można w zadowalającym stopniu ograniczyć za pomocą środków podjętych przez dane państwo członkowskie, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – wprowadza niezwłocznie wszelkie odpowiednie tymczasowe środki nadzwyczajne. Środki te

mogą obejmować przepisy ograniczające udostępnianie na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin lub zakazujące go, w zależności od powagi sytuacji.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane z inicjatywy Komisji lub na wniosek państwa członkowskiego. Przyjmuje się je zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

3. Jeżeli występuje należycie uzasadniona szczególnie pilna konieczność ograniczenia poważnego ryzyka dla zdrowia człowieka, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 4.

4. Jeżeli państwo członkowskie oficjalnie poinformuje Komisję o potrzebie wprowadzenia środków nadzwyczajnych, a Komisja nie podejmie działań zgodnie z ust. 1, państwo członkowskie może wprowadzić wszelkie odpowiednie tymczasowe środki nadzwyczajne. Środki te mogą obejmować przepisy ograniczające na terytorium danego państwa członkowskiego udostępnianie na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin lub zakazujące go, w zależności od powagi sytuacji. Dane państwo członkowskie powiadamia natychmiast inne państwa członkowskie i Komisję o przyjętych środkach, podając powody swojej decyzji.

5. Komisja może zdecydować, w drodze aktów wykonawczych, że krajowe tymczasowe środki nadzwyczajne, o których mowa w ust. 4, mają zostać uchylone lub zmienione. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3. Dane państwo członkowskie może utrzymać przyjęte krajowe tymczasowe środki nadzwyczajne do daty stosowania aktów wykonawczych, o których mowa w niniejszym ustępie.

6. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla wszelkich środków przyjętych na podstawie art. 23 ust. 2 dyrektywy 2001/18/WE lub art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, które zakazują uprawy organizmów zmodyfikowanych genetycznie lub ją ograniczają.

Artykuł 42
Tymczasowe doświadczenia

1. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – podjąć decyzję o organizacji tymczasowych doświadczeń w celu wskazania alternatywnych rozwiązań, lepszych od wszelkich środków określonych w niniejszej części lub przyjętych na jej mocy. Te akty wykonawcze mogą przewidywać odstępstwa od przepisów niniejszej części. Przyjmuje się je zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, określają przedmiotowe rodzaje lub gatunki, warunki doświadczeń dla poszczególnych rodzajów lub gatunków, czas trwania doświadczeń, jak również obowiązki w zakresie monitorowania i sprawozdawczości uczestniczących państw członkowskich. Uwzględniają one także rozwój technik reprodukcji, produkcji i kontroli danego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

3. Czas trwania doświadczenia nie przekracza siedmiu cykli wegetacyjnych danego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin i w żadnym wypadku nie może przekraczać siedmiu lat.

ROZDZIAŁ VI
Przywóz z państw trzecich i wywóz do państw trzecich

SEKCJA 1
PRZYWÓZ

Artykuł 43
Przywóz na podstawie równoważności unijnej

Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin można przywozić z państw trzecich wyłącznie wtedy, gdy ustalono, na podstawie art. 44, że spełnia on wymogi równoważne z wymogami mającymi zastosowanie do materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin produkowanego i udostępnianego na rynku w Unii.

Artykuł 44
Decyzja Komisji w sprawie równoważności

1. Komisja może zdecydować, w drodze aktów wykonawczych, czy materiał przeznaczony do reprodukcji roślin szczególnych rodzajów, gatunków lub kategorii produkowany w państwie trzecim lub na określonych obszarach państwa trzeciego spełnia wymogi równoważne z wymogami mającymi zastosowanie do materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin produkowanego i udostępnianego na rynku w Unii, na podstawie:

   a) dokładnej analizy informacji i danych przedstawionych przez dane państwo trzecie na podstawie art. 124 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr.../... [*Office of Publications, please insert the number of the Regulation on official controls*]; oraz

   b) zadowalających wyników kontroli przeprowadzonej zgodnie z art. 119 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr.../... [*Office of Publications, please insert the number of the Regulation on official controls*].

   Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

2. Przy przyjmowaniu decyzji, o których mowa w ust. 1, Komisja bada, czy:

   a) kontrole utrzymania odmian przeprowadzane w państwie trzecim dają taką samą pewność, jak te przewidziane w art. 86, jeśli odmiany zarejestrowane w krajowym lub unijnym rejestrze odmian mają być utrzymywane w danym państwie trzecim; oraz

   b) wymogi w państwie trzecim dotyczące produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin:

      (i) dają taką samą pewność jak wymogi dotyczące produkcji określone w załączniku II część A i wymogi przyjęte na podstawie art. 16 ust. 2;

      (ii) dają taką samą pewność jak wymogi dotyczące jakości określone w załączniku II część B i wymogi przyjęte na podstawie art. 16 ust. 2;

      (iii) dają taką samą pewność jak systemy kwalifikacji określone w załączniku II część C i wymogi przyjęte na podstawie art. 20 ust. 1;

(iv) dają taką samą pewność jak kontrole przeprowadzane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr.../... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls*].

3. W celu przyjęcia decyzji, o których mowa w ust. 1, Komisja może zastosować przepisy art. 71 rozporządzenia (UE) nr.../... [*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*] dotyczące zatwierdzania przedwywozowych kontroli przeprowadzanych przez państwa trzecie.

Artykuł 45
Informacje przekazywane w przypadku przywozu

1. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin przywożony z państw trzecich jest udostępniany na rynku wraz z następującymi informacjami:

   a) wskazanie, że dany materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest „zgodny z przepisami i normami UE”;

   b) gatunek, odmiana, kategoria i numer partii materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin;

   c) data oficjalnego zamknięcia w przypadku udostępniania na rynku w pojemnikach, opakowaniach lub wiązkach;

   d) państwo trzecie produkcji i odpowiedni właściwy organ;

   e) w stosownych przypadkach, ostatnie państwo trzecie, z którego materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest przywożony;

   f) deklarowana waga netto lub brutto przywożonego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin lub deklarowana liczba przywożonych partii materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin;

   g) osoba dokonująca przywozu materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są podawane:

   a) w przypadku materiału kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany – w urzędowym dokumencie lub na dodatkowej etykiecie urzędowej;

   b) w przypadku materiału kategorii standard – na etykiecie podmiotu.

SEKCJA 2
WYWÓZ

Artykuł 46
Wywóz z Unii

1. Jeśli wywóz materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin do państwa trzeciego jest regulowany umową z danym państwem trzecim, wywóz ten musi być zgodny z tą umową.

2. Jeśli wywóz materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin do państwa trzeciego nie jest regulowany umową z danym państwem trzecim, wywóz ten musi odbywać się zgodnie z regułami obowiązującymi w państwie trzecim, do którego ten materiał przeznaczony do reprodukcji roślin ma być wywieziony.

3. Jeśli wywóz materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin do państwa trzeciego nie jest regulowany ani umową z danym państwem trzecim, ani regułami państwa

trzeciego, do którego ten materiał przeznaczony do reprodukcji roślin ma być wywieziony, zastosowanie mają wymogi dotyczące produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin na terytorium Unii określone w art. 13–42.

TYTUŁ III
Produkcja i udostępnianie na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin nienależącego do rodzajów ani gatunków wymienionych w załączniku I

Artykuł 47
Zakres

Niniejszy tytuł ma zastosowanie do produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin należącego do rodzajów lub gatunków innych niż wymienione w załączniku I.

Artykuł 48
Wymogi podstawowe

1. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest udostępniany na rynku zgodnie z następującymi wymogami:

   a) wizualnie jest wolny od jakichkolwiek wad mogących obniżyć jego przydatność do celów, do jakich jest przeznaczony;

   b) posiada dobry wigor i wymiary odpowiednie dla danych rodzajów i gatunków, aby zapewnić jego przydatność do celów, do jakich jest przeznaczony;

   c) w przypadku nasion, posiada odpowiednie kiełkowanie, stosownie dla danych rodzajów i gatunków, aby dać odpowiednią liczbę roślin w każdym obszarze po siewie oraz zapewnić maksymalne plony i jakość produkcji;

   d) jeżeli jest udostępniany na rynku z odniesieniem do odmiany, posiada tożsamość i czystość odmianową wystarczającą dla danych rodzajów i gatunków, aby zapewnić jego użytkownikom świadomy wybór;

   e) jest, przynajmniej przy inspekcji wzrokowej, w znacznej mierze wolny od wszelkich agrofagów obniżających jakość lub ich wszelkich oznak lub symptomów, które obniżają jego użyteczność.

2. Zgodność z wymogami ust. 1 lit. a), b), c), d) i e) ocenia się w świetle mających zastosowanie międzynarodowych zaleceń dotyczących norm:

   a) przepisów dotyczących systemu nasiennego OECD;

   b) norm dotyczących sadzeniaków EKG ONZ;

   c) reguł dotyczących pobierania próbek i badań Międzynarodowego Związku Oceny Nasion dla danych rodzajów lub gatunków;

   d) oraz reguł EPPO.

3. Jeśli dla danych rodzajów lub gatunków nie istnieją międzynarodowe zalecenia dotyczące norm, zgodność z wymogami ust. 1 lit. a), b), c), d) i e) ocenia się w świetle stosownych norm państwa członkowskiego, w którym materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest po raz pierwszy udostępniany na rynku.

4. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest udostępniany na rynku w partiach. Jeśli partie materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin o różnym pochodzeniu pierwotnym zostają połączone w nową partię podczas pakowania, przechowywania, transportu lub dostawy, podmiot zawodowy prowadzi rejestry zawierające dane na temat składu i pochodzenia pierwotnego poszczególnych składników nowych partii.

   Jeżeli partia jest dzielona na kilka partii, podmiot zawodowy prowadzi rejestry dla każdej nowej partii i jej pochodzenia pierwotnego.

Artykuł 49
Etykietowanie

1. Do materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin udostępnianego na rynku dołączona jest etykieta zawierająca informacje określone w części B załącznika III.

2. Etykieta, o której mowa w ust. 1, jest sporządzana przez podmiot zawodowy i musi być wyraźna i nieusuwalna. Jest ona przymocowana do zewnętrznej strony opakowania, pojemnika lub wiązki materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Jest ona wydrukowana w co najmniej jednym z języków urzędowych Unii.

3. Jeśli materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest udostępniany na rynku z odniesieniem do rodzajów lub gatunków, a nie do odmiany, podmiot zawodowy wskazuje na etykiecie, o której mowa w ust. 1, gatunek lub grupę gatunków w taki sposób, aby uniknąć pomyłki z jakąkolwiek nazwą odmiany.

4. Kolor i format etykiety są zasadniczo różne od koloru i formatu etykiet urzędowych, o których mowa w art. 19 ust. 1.

5. Niniejszy artykuł stosuje się nie naruszając przepisów art. 49 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dotyczącego etykiet i dokumentów towarzyszących zaprawianym nasionom w rozumieniu tego rozporządzenia.

Artykuł 50
Udostępnianie na rynku z odniesieniem do odmian

1. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest udostępniany na rynku z odniesieniem do odmiany wyłącznie w jednym lub kilku z następujących przypadków:

   a) dana odmiana jest prawnie chroniona prawem do ochrony odmian roślin, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 2100/94 lub zgodnie z przepisami krajowymi;

   b) dana odmiana jest zarejestrowana w krajowym rejestrze odmian, o którym mowa w art. 51, lub unijnym rejestrze odmian, o którym mowa w art. 52;

   c) dana odmiana została wpisana do jakiegokolwiek innego wykazu publicznego lub prywatnego z opisem urzędowym lub opisem uznanym urzędowo i nazwą.

2. Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin udostępniany na rynku na podstawie ust. 1 lit. a) i b) jest oznaczony tą samą nazwą odmiany we wszystkich państwach członkowskich.

   Jeśli dana odmiana nie jest chroniona prawem do ochrony odmian roślin ani zarejestrowana na podstawie tytułu IV, jak określono w ust. 1 lit. a) i b), ale została wpisana do wykazu publicznego lub prywatnego z opisem urzędowym lub opisem uznanym urzędowo i nazwą, jak określono w lit. b) i c) tego ustępu, podmiot

zawodowy może wystąpić o opinię Agencji w sprawie odpowiedniości nazwy na podstawie przepisów art. 64. W odpowiedzi Agencja przedkłada wnioskodawcy zalecenie w sprawie odpowiedniości danej nazwy odmiany, wnioskowanej przez wnioskodawcę, z uwzględnieniem wymogów określonych w art. 64.

TYTUŁ IV
Rejestracja odmian w krajowych rejestrach odmian i unijnym rejestrze odmian

ROZDZIAŁ I
Ustanowienie krajowych rejestrów odmian i unijnego rejestru odmian

Artykuł 51
Tworzenie krajowych rejestrów odmian

1. Każde państwo członkowskie tworzy, udostępnia do publicznej wiadomości i aktualizuje jeden krajowy rejestr odmian i klonów (zwany dalej „krajowym rejestrem odmian").

2. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, format krajowych rejestrów odmian. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

Artykuł 52
Utworzenie unijnego rejestru odmian

1. Agencja tworzy, udostępnia do publicznej wiadomości i aktualizuje jeden rejestr odmian i klonów (zwany dalej „unijnym rejestrem odmian").

   Unijny rejestr odmian zawiera następujące informacje:

   a) odmiany i klony zarejestrowane bezpośrednio w unijnym rejestrze odmian zgodnie z rozdziałem V; oraz

   b) odmiany i klony zarejestrowane bezpośrednio w krajowych rejestrach odmian, zgodnie z rozdziałem IV, zgłoszone Agencji przez państwa członkowskie zgodnie z rozdziałem VI.

2. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, format unijnego rejestru odmian. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

ROZDZIAŁ II
Treść krajowych rejestrów odmian i unijnego rejestru odmian

Artykuł 53
Dane dotyczące odmian

1. W odniesieniu do odmian krajowe rejestry odmian i unijny rejestr odmian zawierają co najmniej:

   a) nazwę rodzaju lub gatunku, do którego należy odmiana;

b) nazwę odmiany oraz, w przypadku odmian udostępnianych na rynku przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach, jej synonimy;

c) nazwę, oraz, w stosownych przypadkach, numer referencyjny wnioskodawcy;

d) datę rejestracji odmiany i, w stosownych przypadkach, przedłużenia rejestracji;

e) datę końca ważności rejestracji;

f) opis urzędowy odmiany lub, w stosownych przypadkach, opis odmiany uznany urzędowo ze wskazaniem regionu lub regionów, w których odmiana ta jest tradycyjnie uprawiana i do których się naturalnie przystosowała („region(y) pochodzenia pierwotnego”);

g) nazwę podmiotu zawodowego odpowiedzialnego za utrzymanie odmiany;

h) w stosownych przypadkach, wskazanie, że odmiana zawiera organizm zmodyfikowany genetycznie;

i) w stosownych przypadkach, wskazanie, że odmiana jest odmianą składową innej zarejestrowanej odmiany;

j) w stosownych przypadkach, wskazanie, że materiał przeznaczony do reprodukcji roślin należący do odmiany jest produkowany i udostępniany na rynku wyłącznie w podkładkach;

k) w stosownych przypadkach, podsumowanie wyników badań odpowiedniej wartości gospodarczej lub użytkowej, o której mowa w art. 58, lub zrównoważonej wartości gospodarczej lub użytkowej, o której mowa w art. 59.

2. Niezależnie od przepisów ust. 1 lit. g) nazwy podmiotów zawodowych nie muszą być wskazane w rejestrze, jeśli za utrzymanie odmiany odpowiedzialnych jest kilka podmiotów zawodowych. W takim przypadku w krajowych rejestrach odmian i unijnym rejestrze odmian wskazuje się właściwy organ, który dysponuje wykazem nazw podmiotów zawodowych odpowiedzialnych za utrzymanie odmiany.

Artykuł 54
Dane dotyczące klonów

W odniesieniu do klonów krajowe rejestry odmian i unijny rejestr odmian zawierają co najmniej:

a) nazwę rodzaju lub gatunku, do którego należy klon;

b) odniesienie, pod którym odmiana, do której należy klon, jest zarejestrowana w krajowym rejestrze odmian lub unijnym rejestrze odmian;

c) nazwę odmiany, do której należy klon, oraz, w przypadku odmian udostępnianych na rynku przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach, jej synonimy;

d) datę rejestracji klona i, w stosownych przypadkach, przedłużenia rejestracji;

e) koniec okresu ważności rejestracji;

f) w stosownych przypadkach, wskazanie, że odmiana, do której należy klon, została zarejestrowana z opisem uznanym urzędowo, w tym region pochodzenia pierwotnego tej odmiany;

g) w stosownych przypadkach, wskazanie, że klon zawiera organizm zmodyfikowany genetycznie lub się z niego składa.

Artykuł 55

Dodatkowe dane, które mają być włączone do unijnego rejestru odmian

W przypadku odmiany lub klona zgłoszonych przez państwo członkowskie Agencji zgodnie z rozdziałem VI unijny rejestr odmian zawiera, oprócz danych wymaganych na podstawie art. 53 i 54:

a) nazwy państw członkowskich, które ustanowiły odpowiednie krajowe rejestry odmian; oraz

b) odniesienie, pod którym odmiana lub klon zostały zarejestrowane w krajowym rejestrze odmian lub krajowych rejestrach odmian.

ROZDZIAŁ III
Wymogi dotyczące rejestracji w krajowych rejestrach odmian i unijnym rejestrze odmian

SEKCJA 1
ODMIANY

Artykuł 56

Wymogi dotyczące rejestracji odmian

1. Odmiany mogą być zarejestrowane w krajowym rejestrze odmian na podstawie rozdziału IV lub w unijnym rejestrze odmian na podstawie rozdziału V, tylko wtedy, gdy spełniają następujące wymogi:

   a) posiadają nazwę uznaną za odpowiednią na podstawie art. 64;

   b) nie stwarzają niedopuszczalnego ryzyka dla zdrowia człowieka, zwierząt, roślin ani dla środowiska;

   c) w przypadku odmian należących do organizmu zmodyfikowanego genetycznie organizm ten jest zatwierdzony do uprawy na podstawie dyrektywy 2001/18/WE lub rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

2. W celu rejestracji w krajowym rejestrze odmian na podstawie rozdziału IV odmiany spełniają, oprócz wymogów określonych w ust. 1, następujące wymogi:

   a) posiadają opis urzędowy wykazujący zgodność z wymogami odrębności, wyrównania i trwałości określonymi w art. 60, 61 i 62 lub opis uznany urzędowo na podstawie art. 57;

   b) w przypadku gdy należą do rodzajów lub gatunków o szczególnym znaczeniu dla odpowiedniego rozwoju rolnictwa w Unii, o których mowa w ust. 5, mają odpowiednią wartość gospodarczą lub użytkową na podstawie art. 58;

   c) w przypadku gdy należą do rodzajów lub gatunków o szczególnym znaczeniu dla zrównoważonego rozwoju rolnictwa w Unii, o których mowa w ust. 6, mają zrównoważoną wartość gospodarczą lub użytkową na podstawie art. 59.

3. Wymogi określone w pkt 2 lit. b) i c) nie mają zastosowania do następujących odmian:

a) odmian wyłącznie z opisem uznanym urzędowo;

b) odmian wykorzystywanych wyłącznie jako składniki do tworzenia lub produkcji innych odmian.

4. W celu rejestracji w unijnym rejestrze odmian na podstawie rozdziału V odmiany spełniają, oprócz wymogów określonych w ust. 1, następujące wymogi:

a) posiadają opis urzędowy wykazujący zgodność z wymogami odrębności, wyrównania i trwałości określonymi w art. 60, 61 i 62;

b) nie należą do rodzajów lub gatunków o szczególnym znaczeniu dla odpowiedniego rozwoju rolnictwa w Unii, o których mowa w ust. 5;

c) w przypadku gdy należą do rodzajów lub gatunków o szczególnym znaczeniu dla zrównoważonego rozwoju rolnictwa w Unii, o których mowa w ust. 6, mają zrównoważoną wartość gospodarczą lub użytkową na podstawie art. 59;

d) nie są wykorzystywane jedynie jako składniki do tworzenia lub produkcji innych odmian.

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych wymieniających rodzaje lub gatunki o szczególnym znaczeniu dla odpowiedniego rozwoju rolnictwa w UE zgodnie z art. 140. Te rodzaje lub gatunki wymieniane są zgodnie z kryteriami określonymi w części A załącznika IV.

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych wymieniających rodzaje lub gatunki o szczególnym znaczeniu dla zrównoważonego rozwoju rolnictwa w UE zgodnie z art. 140. Te rodzaje lub gatunki wymieniane są zgodnie z kryteriami określonymi w części B załącznika IV.

Artykuł 57

Rejestracja odmian z opisem uznanym urzędowo

1. Odmiana może być zarejestrowana w krajowym rejestrze odmian na podstawie opisu uznanego urzędowo, jeśli spełniony jest jeden z poniższych warunków:

a) odmiana nie była wcześniej zarejestrowana w krajowym rejestrze odmian lub w unijnym rejestrze odmian, a materiał przeznaczony do reprodukcji roślin należący do tej odmiany został udostępniony na rynku przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia;

b) odmiana została wcześniej zarejestrowana w dowolnym krajowym rejestrze odmian lub w unijnym rejestrze odmian w oparciu o badanie techniczne na podstawie art. 71, ale została wykreślona z tych rejestrów ponad pięć lat przed złożeniem obecnego wniosku i nie spełniałaby wymogów określonych w art. 60, 61 i 62 oraz, w stosownych przypadkach, art. 58 ust. 1 i art. 59 ust. 1.

2. W celu rejestracji na podstawie opisu uznanego urzędowo odmiana jest zgodna, oprócz ust. 1, z następującymi warunkami:

a) jest produkowana w regionie lub regionach pochodzenia pierwotnego;

b) nie jest włączona do krajowego rejestru odmian lub do unijnego rejestru odmian jako odmiana z opisem urzędowym;

c) nie jest chroniona unijnym prawem do ochrony odmian roślin, jak określono w art. 62 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94, ani krajowym prawem do

ochrony odmian roślin, ani nie jest objęta wnioskiem o przyznanie takiego prawa będącym w trakcie rozpatrywania.

3. Po rejestracji odmiany w krajowym rejestrze odmian na podstawie ust. 2 lit. a) właściwe organy mogą zatwierdzić dodatkowy region lub regiony pochodzenia pierwotnego tej odmiany.

4. Opis uznany urzędowo jest zgodny z następującymi wymogami:

   a) jest oparty, w stosownych przypadkach, o informacje pochodzące z urzędów lub organizacji odpowiedzialnych za genetyczne zasoby roślin uznanych do tego celu przez państwa członkowskie; oraz

   b) jego rzetelność potwierdzają wyniki poprzednich inspekcji urzędowych lub nieurzędowe badania, lub wiedza uzyskana z praktycznego doświadczenia w czasie uprawy, reprodukcji i użytkowania.

Artykuł 58

Odpowiednia wartość gospodarcza lub użytkowa

1. Do celów art. 56 ust. 2 lit. b) odmiany uznaje się za mające odpowiednią wartość gospodarczą lub użytkową, jeżeli, w porównaniu do innych odmian badanych w podobnych warunkach agroklimatycznych i podobnych systemach produkcyjnych, ich cechy charakterystyczne traktowane jako całość oferują, przynajmniej jeśli chodzi o produkcję w każdym rozpatrywanym regionie, wyraźną poprawę w odniesieniu do uprawy ogólnie lub do określonych zastosowań, które mogą mieć uprawy lub produkty z nich pozyskane.

2. Państwa członkowskie przyjmują reguły dotyczące badań w celu określenia odpowiedniej wartości gospodarczej lub użytkowej odmian, które mają zostać zarejestrowane w krajowym rejestrze odmian. Reguły te dotyczą cech charakterystycznych odmian w co najmniej jednej z poniższych dziedzin:

   a) jakość i właściwości agronomiczne, w tym plony;

   b) przydatność do uprawy w prężnych i niskonakładowych systemach produkcyjnych, w tym w rolnictwie ekologicznym.

   Każde państwo członkowskie publikuje te reguły i powiadamia o nich Agencję, Komisję i inne państwa członkowskie.

Artykuł 59

Zrównoważona wartość gospodarcza lub użytkowa

1. Do celów art. 56 ust. 2 lit. c) i ust. 3 lit. c) odmiany uznaje się za mające zrównoważoną wartość gospodarczą lub użytkową, jeżeli w porównaniu do innych odmian badanych w podobnych warunkach agroklimatycznych i w podobnych systemach produkcyjnych ich cechy charakterystyczne traktowane jako całość oferują, przynajmniej jeśli chodzi o podatność na agrofagi, nakład zasobów, podatność na substancje niepożądane lub przystosowanie do różnorodnych warunków agroklimatycznych, wyraźną poprawę w odniesieniu do uprawy ogólnie lub do określonych zastosowań, które mogą mieć uprawy lub produkty z nich pozyskane.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych ustanawiających reguły dotyczące badań w celu określenia zrównoważonej wartości gospodarczej lub

użytkowej odmian, zgodnie z art. 140. Reguły te dotyczą cech charakterystycznych odmian w co najmniej jednej z poniższych dziedzin:

a) odporność na agrofagi;

b) mniejsze zapotrzebowanie na nakłady określonych zasobów;

c) zmniejszenie zawartości substancji niepożądanych; lub

d) większe dostosowanie do różnorodnego środowiska rolno-klimatycznego.

Reguły te uwzględniają, w stosownych przypadkach, dostępne protokoły techniczne.

Artykuł 60
Odrębność

1. Do celów opisu urzędowego, o którym mowa w art. 56 ust. 2 lit. a) i ust. 3 lit. a), odmianę uważa się za odrębną, jeżeli odróżnia się wyraźnie przejawianymi właściwościami wynikającymi ze szczególnego genotypu lub kombinacji genotypów od każdej innej odmiany, o której występowaniu powszechnie wiadomo w dniu złożenia wniosku określonym zgodnie z art. 70.

2. Występowanie innej odmiany, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za powszechnie wiadome, jeżeli w dniu złożenia wniosku określonym zgodnie z art. 70 spełniony jest co najmniej jeden spośród następujących warunków:

   a) odmiana ta jest włączona do krajowego rejestru odmian lub do unijnego rejestru odmian;

   b) złożono wniosek o rejestrację tej odmiany w krajowym rejestrze odmian na podstawie art. 66 lub w unijnym rejestrze odmian na podstawie art. 95 ust. 1, lub o przyznanie prawa do ochrony odmian roślin w odniesieniu do tej odmiany w Unii;

   c) opis urzędowy tej odmiany został sporządzony w Unii, a badania techniczne zostały przeprowadzone na podstawie przepisów art. 69, art. 71 oraz, w stosownych przypadkach, art. 73.

3. W przypadku gdy zastosowanie ma ust. 2 lit. c), osoba lub osoby odpowiedzialne za badania techniczne udostępniają właściwym organom oraz Agencji opis urzędowy zbadanej przez siebie odmiany.

Artykuł 61
Wyrównanie

Do celów opisu urzędowego, o którym mowa w art. 56 ust. 2 lit. a) i ust. 3 lit. a), odmianę uważa się za wyrównaną, jeżeli, podlegając odchyleniom, jakich można się spodziewać na podstawie poszczególnych właściwości jej reprodukcji i rodzaju, jest wystarczająco wyrównana przy ekspresji tych cech charakterystycznych, które są uwzględniane przy badaniu jej odrębności, jak również wszelkich innych cech charakterystycznych wykorzystywanych do jej opisu urzędowego.

Artykuł 62
Trwałość

Do celów opisu urzędowego, o którym mowa w art. 56 ust. 2 lit. a) i ust. 3 lit. a), odmianę uważa się za trwałą, jeżeli ekspresja tych cech charakterystycznych, które są uwzględniane

przy badaniu odrębności, jak również wszelkich innych cech charakterystycznych wykorzystywanych do jej opisu urzędowego, pozostaje niezmienna po wielokrotnej reprodukcji lub, w przypadku cyklów reprodukcyjnych, na końcu każdego takiego cyklu.

Artykuł 63
Przyznane prawa do ochrony odmian roślin

Jeśli odmianie przyznano prawo do ochrony odmian roślin na podstawie art. 62 rozporządzenia (WE) nr 2100/94 lub na podstawie prawodawstwa państwa członkowskiego, odmianę tę uznaje się za odrębną, wyrównaną i trwałą do celów opisu urzędowego, o którym mowa w art. 56 ust. 2 lit. a) i ust. 3 lit. a), oraz mającą odpowiednią nazwę do celów art. 56 ust. 1 lit. a).

Artykuł 64
Nadawanie nazw odmianom

1. Do celów art. 56 ust. 1 lit. a) nazwy odmiany nie uznaje się za odpowiednią, jeśli:
   a) jej używanie na obszarze Unii naruszałoby wcześniejsze prawa osób trzecich;
   b) może sprawiać, że jej użytkownicy będa mieli trudności z jej rozpoznaniem lub odtworzeniem;
   c) jest identyczna lub można ją pomylić z nazwą innej odmiany tego samego lub pokrewnego gatunku, którą wpisano do krajowego rejestru odmian lub unijnego rejestru odmian lub pod którą materiał innej odmiany udostępniono na rynku w państwie członkowskim lub w państwie członkowskim Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin, chyba że ta inna odmiana już nie istnieje a jej nazwa nie uzyskała szczególnego znaczenia;
   d) jest identyczna lub można ja pomylić z innymi oznaczeniami używanymi powszechnie przy udostępnianiu towarów na rynku lub zastrzeżonymi na podstawie odrębnych przepisów Unii;
   e) może wywołać zgorszenie w jednym z państw członkowskich lub narusza porządek publiczny;
   f) może wprowadzać w błąd lub powodować nieporozumienie co do cech charakterystycznych, wartości lub tożsamości odmiany lub co do tożsamości hodowcy.
2. Nie naruszając przepisów ust. 1, jeśli odmiana została już zarejestrowana w innych krajowych rejestrach odmian lub w unijnym rejestrze odmian, nazwę odmiany można uznać za odpowiednią, wyłącznie gdy jest identyczna z nazwą występującą w tych rejestracjach.
3. Ustęp 2 nie ma zastosowania, jeśli:
   a) nazwa może wprowadzać w błąd lub powodować nieporozumienie co do danej odmiany w co najmniej jednym państwie członkowskim; lub
   b) prawa stron trzecich uniemożliwiają swobodne używanie tej nazwy w odniesieniu do przedmiotowej odmiany.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych ustanawiających reguły szczególne dotyczące odpowiedniości nazw odmian zgodnie z art. 140. Reguły te mogą dotyczyć:

a) ich związku z nazwami znaków handlowych;

b) ich związku z oznaczeniami geograficznymi lub nazwami pochodzenia produktów rolnych;

c) pisemnej zgody posiadaczy wcześniejszych praw na usunięcie przeszkód w odpowiedniości nazwy;

d) szczególnych kryteriów stwierdzania, czy dana nazwa wprowadza w błąd lub powoduje nieporozumienia, jak określono w ust. 1 lit. f); oraz

e) stosowania nazw w formie kodu.

SEKCJA 2
KLONY

Artykuł 65
Wymogi dotyczące rejestracji klonów

1. Klon może zostać wpisany do krajowego rejestru odmian lub unijnego rejestru odmian, wyłącznie gdy jest zgodny z następującymi wymogami:

   a) należy do rodzajów lub gatunków, które mają szczególną wartość dla określonych sektorów rynku i są wymienione na podstawie ust. 3;

   b) należy do odmiany zarejestrowanej w krajowym rejestrze odmian na podstawie rozdziału IV lub w unijnym rejestrze odmian na podstawie rozdziału V;

   c) został poddany selekcji genetycznej;

   d) nosi odpowiednią nazwę.

2. Do celu ustalenia, czy nazwa jest odpowiednia, jak określono w niniejszym artykule ust. 1 lit. d), stosuje się przepisy art. 64 z niezbędnymi zmianami. Odniesienia do odmian w art. 64 odczytuje się jako odniesienia do klonów.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych wymieniających rodzaje lub gatunki, których klony mają szczególną wartość dla określonych sektorów rynku, zgodnie z art. 140.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych określających zgodnie z art. 140:

   a) że klony należące do określonych rodzajów lub gatunków podlegają selekcji sanitarnej w celu włączenia do krajowego rejestru odmian lub unijnego rejestru odmian; oraz

   b) wymogi dotyczące selekcji sanitarnej, o której mowa w lit. a).

ROZDZIAŁ IV
Procedury dotyczące krajowych rejestrów odmian

SEKCJA 1
PROCEDURA REJESTRACJI ODMIANY

Artykuł 66
Składanie wniosków

1. Każda osoba może przedłożyć właściwemu organowi wniosek o rejestrację odmiany w krajowym rejestrze odmian.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się na piśmie. Złożenie wniosku może odbyć się drogą elektroniczną.

Artykuł 67
Treść wniosków

1. Wniosek o rejestrację odmiany w krajowym rejestrze odmian zawiera następujące informacje:

   a) prośbę o rejestrację;

   b) określenie taksonu botanicznego (rodzaju lub gatunku), do którego należy odmiana;

   c) numer referencyjny wnioskodawcy, w stosownych przypadkach, oraz jego nazwę i adres lub, w stosownych przypadkach, nazwy i adresy podmiotów wspólnie składających wniosek i dane uwierzytelniające pełnomocnika;

   d) tymczasową nazwę;

   e) nazwisko i adres osoby odpowiedzialnej za utrzymanie odmiany, oraz, w stosownych przypadkach, numer referencyjny tej osoby;

   f) opis głównych cech charakterystycznych odmiany oraz, jeżeli jest dostępny, wypełniony kwestionariusz techniczny;

   g) opis procedury utrzymania odmiany;

   h) geograficzne pochodzenie pierwotne odmiany;

   i) informacje na temat tego, czy dana odmiana jest zarejestrowana w innym krajowym rejestrze odmian lub w unijnym rejestrze odmian, oraz czy wnioskodawca wie, że wniosek o rejestrację w jednym z tych rejestrów jest rozpatrywany;

   j) w przypadku gdy odmiana zawiera organizm zmodyfikowany genetycznie lub się z niego składa, dowody na to, że przedmiotowy organizm zmodyfikowany genetycznie jest zatwierdzony do uprawy na podstawie dyrektywy 2001/18/WE lub rozporządzenia (WE) nr 1829/2003;

   k) jeśli wniosek opiera się na opisie odmiany uznanym urzędowo, dokumentację zawierającą ten opis oraz wszelkie dokumenty lub publikacje na jego poparcie;

l) w przypadku wniosku dotyczącego odmian, którym przyznano prawo do ochrony odmian roślin, o którym mowa w art. 63, dowód, że dana odmiana jest chroniona takim prawem wraz z odpowiednim opisem urzędowym;

m) w stosownych przypadkach, oświadczenie, że dana odmiana ma odpowiednią wartość gospodarczą lub użytkową, o której mowa w art. 58 ust. 1, lub zrównoważoną wartość gospodarczą lub użytkową, o której mowa w art. 59 ust. 1.

2. Złożeniu wniosku o rejestrację odmiany w krajowym rejestrze odmian towarzyszy przedłożenie próbki danej odmiany odpowiedniej jakości oraz w odpowiedniej ilości w sposób określony przez właściwy organ.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych określających dodatkowe pozycje, które należy uwzględnić we wniosku w odniesieniu do określonych rodzajów lub gatunków, dotyczące szczególnych cech odmian należących do tych rodzajów lub gatunków, zgodnie z art. 140.

Artykuł 68
Format wniosków

Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych format wniosku, o którym mowa w ust. 66. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

Artykuł 69
Badanie formalne wniosku

1. Właściwy organ rejestruje każdy otrzymany wniosek o rejestrację w krajowym rejestrze odmian oraz przeprowadza badanie formalne tego wniosku. Badanie formalne wniosku ma na celu sprawdzenie, czy wniosek jest zgodny z:

a) wymogami dotyczącymi treści określonymi w art. 67; oraz

b) formatem przyjętym na podstawie art. 68.

2. Jeżeli wniosek nie jest zgodny z wymogami określonymi w art. 67 lub formatem przyjętym na podstawie art. 68, właściwy organ daje wnioskodawcy możliwość zapewnienia zgodności wniosku w określonym czasie.

Artykuł 70
Data wniosku

Datą złożenia wniosku o rejestrację jest dzień, w którym właściwemu organowi złożono wniosek zgodny z wymogami dotyczącymi treści określonymi w art. 67 i formatem przyjętym na podstawie art. 68.

Artykuł 71
Badanie techniczne

1. Jeśli w wyniku badania formalnego wniosek zostanie uznany za zgodny z wymogami dotyczącymi treści, o których mowa w art. 67, i formatem przyjętym na podstawie art. 68, przeprowadza się badanie techniczne danej odmiany do celów ustanowienia opisu urzędowego.

2. Badanie techniczne, o którym mowa w ust. 1, ma na celu sprawdzenie:

a) zgodności z wymogami odrębności, wyrównania i trwałości odmiany, jak określono w art. 60, 61 i 62;

b) w stosownych przypadkach, czy dana odmiana ma odpowiednią wartość gospodarczą lub użytkową zgodnie z art. 58 ust. 1 oraz zrównoważoną wartość gospodarczą lub użytkową zgodnie z art. 59 ust. 1.

3. Badanie techniczne, o którym mowa w ust. 1, przeprowadzane jest przez właściwe organy zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 74.

Na wniosek złożony przez wnioskodawcę właściwemu organowi, badanie techniczne, lub jego część, może zostać przeprowadzone przez wnioskodawcę, zgodnie z przepisami art. 73 i wymogami, o których mowa w art. 74.

4. Jeśli dostępny jest już opis urzędowy odmiany sporządzony przez Agencję lub właściwy organ, właściwy organ podejmuje decyzję, że badanie techniczne, o którym mowa w ust. 1, nie jest konieczne.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4, właściwy organ może zdecydować, że badanie techniczne, o którym mowa w ust. 1 jest konieczne w przypadku odmiany, której rejestracja jest wymagana zgodnie z art. 57 ust. 1 lit. b).

Artykuł 72

Audyt pomieszczeń i organizacji właściwego organu

1. Właściwy organ może przeprowadzić badanie techniczne, o którym mowa w art. 71 ust. 1, wyłącznie gdy jego pomieszczenia, które mają być przeznaczone do tego celu, i jego organizacja zostały poddane audytowi przez Agencję.

Celem tego audytu jest sprawdzenie, czy pomieszczenia i organizacja właściwego organu są odpowiednie do przeprowadzania badania technicznego w odniesieniu do:

a) zgodności z wymogami odrębności, wyrównania i trwałości, o których mowa w art. 60, 61 i 62; oraz

b) zgodności z wymogami zrównoważonej wartości gospodarczej lub użytkowej, o których mowa w art. 59 ust. 1.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych ustanawiających reguły dotyczące audytu, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z art. 140.

3. Na podstawie audytu, o którym mowa w ust. 1, Agencja może zalecić właściwemu organowi, w stosownych przypadkach, działania w celu zapewnienia odpowiedniości pomieszczeń i organizacji właściwych organów. W następstwie audytu, o którym mowa w ust. 1, Agencja może przeprowadzić dodatkowe audyty, a także, w stosownych przypadkach, zalecić właściwym organom działania naprawcze w celu zapewnienia odpowiedniości pomieszczeń i organizacji.

Artykuł 73

Badanie techniczne przeprowadzane przez wnioskodawcę

1. Wnioskodawca może przeprowadzić badanie techniczne, o którym mowa w art. 71 ust. 1, lub jej część, tylko wtedy gdy został do tego upoważniony przez właściwy organ. Badanie techniczne przeprowadzane przez wnioskodawcę odbywa się w określonych pomieszczeniach, które są przeznaczone wyłącznie do tego celu.

2. Przed przyznaniem upoważnienia do przeprowadzenia badania technicznego właściwy organ przeprowadza audyt pomieszczeń i organizacji wnioskodawcy. Celem tego audytu jest sprawdzenie, czy pomieszczenia i organizacja są odpowiednie do przeprowadzania badania technicznego w odniesieniu do:

   a) zgodności z wymogami odrębności, wyrównania i trwałości, o których mowa w art. 60, 61 i 62; oraz

   b) zgodności z wymogami odpowiedniej wartości gospodarczej lub użytkowej, o których mowa w art. 58 ust. 1;

   c) zgodności z wymogami zrównoważonej wartości gospodarczej lub użytkowej, o których mowa w art. 59 ust. 1.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych ustanawiających reguły dotyczące audytu, o którym mowa w ust. 2, zgodnie z art. 140.

4. Na podstawie audytu, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ może zalecić wnioskodawcy, w stosownych przypadkach, działania w celu zapewnienia odpowiedniości pomieszczeń i organizacji wnioskodawcy.

5. W związku z upoważnieniem i audytem, o których mowa w ust. 1, właściwy organ może przeprowadzić dodatkowe audyty i, w stosownych przypadkach, zalecić wnioskodawcy przeprowadzenie w określonym czasie działań naprawczych dotyczących pomieszczeń i organizacji wnioskodawcy.

Jeśli właściwy organ stwierdzi, że pomieszczenia i organizacja wnioskodawcy nie są odpowiednie, może cofnąć lub zmienić upoważnienie, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 74

Dodatkowe reguły dotyczące badania technicznego

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych uzupełniających wymogi dotyczące badania technicznego określone w art. 71, 72 i 73 zgodnie z art. 140. Te akty delegowane mogą dotyczyć:

   a) kwalifikacji, przeszkolenia i działań personelu właściwego organu lub wnioskodawcy dla celów badania technicznego, o którym mowa w art. 71 ust. 1;

   b) sprzętu, w tym laboratoriów badających odporność na choroby, niezbędnego do przeprowadzenia badania technicznego;

   c) utworzenia referencyjnej kolekcji odmian w celu oceny odrębności, a także zarządzania przechowywaniem takiej kolekcji referencyjnej,

   d) ustanowienia systemów zarządzania jakością, włącznie z rejestrowaniem działań i protokołów lub zaleceń, które mają być stosowane przy badaniu technicznym;

   e) prowadzenia prób wegetacyjnych i badań laboratoryjnych określonych rodzajów lub gatunków.

   Te akty delegowane uwzględniają dostępne protokoły techniczne i naukowe.

2. Jeżeli nie przyjęto żadnych wymogów na podstawie ust. 1, badania techniczne przeprowadzane są zgodnie z protokołami krajowymi w odniesieniu do elementów, o których mowa w ust. 1 lit. a)–e).

Artykuł 75
Poufność

1. Jeśli w ramach badania technicznego, o którym mowa w art. 71 ust. 1, konieczne jest zbadanie składników genealogicznych, wyniki takiego badania i opis składników genealogicznych są traktowane jako poufne, jeśli wnioskodawca wystąpi z takim wnioskiem.

2. W przypadku odmian materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin przeznaczonego wyłącznie do produkcji surowców rolnych do celów przemysłowych, jeżeli wnioskodawca wystąpi z takim wnioskiem, wyniki badania technicznego, o którym mowa w art. 71 ust. 1, i planowane wykorzystanie tych odmian są traktowane jako poufne.

Artykuł 76
Tymczasowe sprawozdanie z badania i tymczasowy opis urzędowy

1. W następstwie badania technicznego, o którym mowa w art. 71 ust. 1, właściwy organ sporządza tymczasowe sprawozdanie z badania, oraz, jeśli stwierdzi zgodność z wymogami odrębności, wyrównania i trwałości, o których mowa w art. 60, 61 i 62, wstępny opis urzędowy odmiany na podstawie tego sprawozdania.

2. Tymczasowe sprawozdanie z badania może odnosić się do ustaleń innych sprawozdań z badania sporządzonych dla danej odmiany przez przedmiotowy właściwy organ lub inne właściwe organy, lub Agencję.

3. Właściwy organ przekazuje wnioskodawcy tymczasowe sprawozdanie z badania oraz tymczasowy opis urzędowy odmiany.

4. Jeżeli właściwy organ uzna, że sprawozdanie z badania nie stanowi wystarczającej podstawy do wydania decyzji w sprawie rejestracji odmiany, przeprowadza badanie uzupełniające z własnej inicjatywy, po konsultacji z wnioskodawcą lub na jego wniosek. Każde badanie uzupełniające przeprowadzone do czasu podjęcia decyzji na podstawie art. 79 ust. 1 uznaje się za część badania technicznego, o którym mowa w art. 71 ust. 1.

Artykuł 77
Sprawozdanie z badania i opis urzędowy

1. Po umożliwieniu wnioskodawcy przedstawienia uwag na temat tymczasowego sprawozdania z badania oraz tymczasowego opisu urzędowego właściwy organ sporządza ostateczne sprawozdanie z badania i ostateczny opis urzędowy.

2. Właściwe organy na uzasadnione żądanie udostępniają sprawozdania z badania osobom trzecim, z zastrzeżeniem krajowych lub unijnych przepisów o ochronie danych i mających zastosowanie reguł w zakresie poufności.

Artykuł 78
Badanie nazwy

1. Po badaniu formalnym wniosku, o którym mowa w art. 69, a przed rejestracją odmiany w krajowym rejestrze odmian na podstawie art. 79, właściwy organ konsultuje się z Agencją w sprawie nazwy odmiany proponowanej przez wnioskodawcę.

2. Agencja przedkłada właściwemu organowi zalecenie w sprawie odpowiedniości nazwy odmiany proponowanej przez wnioskodawcę, zgodnie z wymogami określonymi w art. 64. Właściwy organ informuje wnioskodawcę o tym zaleceniu.

Artykuł 79

Decyzja w sprawie rejestracji

1. Jeśli na podstawie procedury określonej w art. 66–78 stwierdza się, że dana odmiana jest zgodna z mającymi zastosowanie wymogami określonymi w art. 56, właściwy organ podejmuje decyzję o zarejestrowaniu danej odmiany w krajowym rejestrze odmian.

2. Właściwy organ przyjmuje decyzję w sprawie odmowy rejestracji w krajowym rejestrze odmian, jeżeli:

   a) stwierdzi, że nie spełniono mających zastosowanie wymogów określonych w art. 56; lub

   b) wnioskodawca nie spełnił któregokolwiek z obowiązków określonych dla niego w art. 66–74.

3. W decyzjach o odmowie rejestracji podaje się powody uzasadniające odmowę.

4. Właściwy organ przekazuje wnioskodawcy kopię decyzji, o której mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 80

Zarejestrowane już odmiany i klony

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 66–79 właściwy organ rejestruje w swoich krajowych rejestrach odmian wszystkie odmiany urzędowo zatwierdzone lub zarejestrowane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia w katalogach, wykazach lub rejestrach ustanowionych przez państwa członkowskie na podstawie art. 3 dyrektywy 2002/53/WE, art. 3 ust. 2 dyrektywy 2002/55/WE, art. 7 ust. 4 dyrektywy 2008/90/WE i art. 5 dyrektywy 68/193/EWG i wszystkie klony zarejestrowane na podstawie art. 5 dyrektywy 68/193/EWG, art. 7 ust. 4 dyrektywy 2008/90/WE, rozdziału II dyrektywy 2008/62/WE i sekcji I rozdziału II oraz sekcji I rozdziału III dyrektywy 2009/145/WE.

2. Odmiany zatwierdzone zgodnie z art. 3 dyrektywy 2008/62/WE i art. 3 ust. 1 dyrektywy 2009/145/WE są rejestrowane w krajowych rejestrach odmian jako odmiany z opisem uznanym urzędowo.

Artykuł 81

Nadanie nowej nazwy po rejestracji

Jeśli po rejestracji odmiany właściwy organ ustali, że w chwili rejestracji nazwa odmiany nie była odpowiednia w rozumieniu art. 64, wnioskodawca składa wniosek o nadanie nowej nazwy. Właściwy organ podejmuje decyzję w sprawie tego wniosku po konsultacji z Agencją. Właściwy organ może zezwolić na tymczasowe stosowanie poprzedniej nazwy.

SEKCJA 2
OKRES REJESTRACJI I UTRZYMANIE ODMIAN

Artykuł 82
Okres ważności rejestracji

1. Okres ważności rejestracji odmiany w krajowym rejestrze odmian wynosi 30 lat.

2. W przypadku odmian składających się z organizmu zmodyfikowanego genetycznie lub go zawierających ważność rejestracji jest ograniczona do okresu, w którym ten organizm zmodyfikowany genetycznie jest zatwierdzony do uprawy na podstawie dyrektywy 2001/18/WE lub rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 83
Długość okresu przedłużenia

1. Rejestracja odmiany w krajowym rejestrze odmian może być przedłużana na kolejne okresy 30 lat zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w art. 84.

2. W przypadku odmiany składającej się z organizmu zmodyfikowanego genetycznie lub zawierającej go przedłużenie takie jest ograniczone do okresu, w którym ten organizm zmodyfikowany genetycznie jest zatwierdzony do uprawy na podstawie dyrektywy 2001/18/WE lub rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 84
Procedura i warunki przedłużenia rejestracji

1. Każda osoba mająca zamiar przedłużyć rejestrację odmiany składa wniosek, nie wcześniej niż 12 miesięcy i nie później niż sześć miesięcy przed upływem okresu ważności, o którym mowa w art. 82.

2. Wniosek składa się na piśmie. Złożenie wniosku może odbyć się drogą elektroniczną. Do wniosku dołącza się dowody na spełnienie warunków określonych w ust. 3 i 4.

3. Przedłużenie rejestracji odmiany w krajowym rejestrze odmian może zostać przyznane jedynie, gdy spełnione są następujące warunki:

   a) odmiana jest nadal zgodna z wymogami art. 56, a także, w stosownych przypadkach, art. 57;

   b) właściwy organ uzna, że dana osoba jest odpowiedzialna za utrzymanie odmiany zgodnie z przepisami art. 86.

4. Właściwy organ może przedłużyć rejestrację odmiany w krajowym rejestrze odmian bez wniosku o przedłużenie rejestracji złożonego na podstawie ust. 1 i 2, w przypadku gdy uzna, że przedłużenie tej rejestracji służy zrównoważonej produkcji rolnej i zachowaniu różnorodności genetycznej oraz że spełnione są warunki określone w ust. 3.

Artykuł 85
Wykreślenie z krajowych rejestrów odmian

1. Właściwy organ może podjąć decyzję o wykreśleniu odmiany z krajowego rejestru odmian w następujących przypadkach:

a) jeżeli właściwy organ uzna, na podstawie jakichkolwiek nowych dowodów, że wymogi dotyczące rejestracji określone w art. 56 nie są już spełnione;

b) jeżeli wnioskodawca złożył wniosek o wykreślenie odmiany z krajowego rejestru odmian;

c) jeżeli wnioskodawca nie wnosi opłaty rocznej na podstawie art. 87 ust. 1 lit. d) i e);

d) jeżeli osoba odpowiedzialna za utrzymanie odmiany, o której mowa w art. 86 ust. 1, tego zażąda, chyba że utrzymanie odmiany jest zapewnione przez inną osobę;

e) jeśli dana odmiana nie jest już utrzymywana na podstawie wymogów art. 86;

f) jeśli odmiana jest utrzymywana w państwie trzecim, to państwo trzecie nie udziela wsparcia w zakresie kontroli utrzymania na podstawie art. 86 ust. 8;

g) jeśli w chwili składania wniosku podano fałszywe lub błędne dane dotyczące faktów, na podstawie których podjęto decyzję o rejestracji;

h) jeśli przed upływem terminu złożenia wniosku o przedłużenie, o którym mowa w art. 84 ust. 1, wnioskodawca nie złożył takiego wniosku, a okres ważności, o którym mowa w art. 82 ust. 1, wygasł.

2. Na wniosek wnioskodawcy właściwy organ może zezwolić na dalsze udostępnianie na rynku odmiany wykreślonej z krajowego rejestru zgodnie z ust. 1 lit. b) do dnia 30 czerwca trzeciego roku po jej wykreśleniu z rejestru.

Wniosek taki składa się nie później niż w dniu wygaśnięcia okresu rejestracji.

3. Po wykreśleniu odmiany z krajowego rejestru odmian właściwy organ składa próbkę tej odmiany i jej opis w banku genów przeznaczonym do ochrony zasobów genetycznych.

Artykuł 86
Utrzymanie odmian

1. Odmiany zarejestrowane w krajowym rejestrze odmian utrzymuje wnioskodawca lub jakakolwiek inna osoba działająca w porozumieniu z wnioskodawcą. Wnioskodawca zgłasza tę inną osobę właściwemu organowi.

2. Utrzymanie odmian odbywa się zgodnie z przyjętymi praktykami dotyczącymi odpowiednio rodzajów, gatunków lub grup odmian.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1, prowadzą rejestry dotyczące utrzymania odmiany. Właściwy organ ma w dowolnym momencie możliwość sprawdzenia utrzymania odmiany na podstawie tych rejestrów. Rejestry te obejmują także produkcję materiału kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany i standard, a także etapy produkcji przed materiałem kategorii przedbazowy.

4. Odmiany z opisem uznanym urzędowo muszą być utrzymywane w swoich regionach pochodzenia pierwotnego.

5. Właściwy organ przeprowadza kontrole sposobu, w jaki prowadzone jest utrzymanie odmian; w tym celu może on pobierać próbki przedmiotowych odmian.

6. Jeśli właściwy organ stwierdzi, że osoba odpowiedzialna za utrzymanie odmiany nie postępuje zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1–4, daje tej osobie możliwość podjęcia działań naprawczych.

7. Jeśli utrzymanie odmiany ma miejsce w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którego krajowym rejestrze odmian dana odmiana została zarejestrowana, właściwe organy obydwu zainteresowanych państw członkowskich udzielają sobie wzajemnej pomocy przy kontroli utrzymania odmiany.

8. Jeśli utrzymanie odmiany ma miejsce w państwie trzecim, właściwe organy państwa członkowskiego, w którego krajowym rejestrze odmian dana odmiana została zarejestrowana, proszą organy tego państwa trzeciego o pomoc przy kontroli utrzymania odmiany.

SEKCJA 3
OPŁATY REJESTRACYJNE

Artykuł 87
Opłaty rejestracyjne

1. Właściwe organy pobierają opłaty w celu odzyskania niezbędnych kosztów poniesionych w ramach następujących działań:

   a) badania formalnego wniosku, o którym mowa w art. 69;

   b) badania technicznego i audytów, o których mowa w art. 71 i art. 73 ust. 1;

   c) badania nazwy odmiany, o którym mowa w art. 78;

   d) decyzji o rejestracji, o której mowa w art. 79, oraz wszelkich odwołań złożonych przeciwko tej decyzji na podstawie reguł krajowych;

   e) włączenia odmiany lub, w stosownych przypadkach, klona do krajowego rejestru odmian za każdy rok trwania rejestracji;

   f) kontroli utrzymania, o których mowa w art. 86 ust. 5.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się wyłącznie na wniosek wnioskodawcy złożony do właściwego organu i po uiszczeniu przez niego odpowiedniej opłaty. Wniosek uznaje się za niezłożony, jeśli opłaty nie zostały uiszczone w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym właściwy organ wystąpił z żądaniem ich zapłaty i wraz z tym żądaniem wskazał konsekwencje nieuiszczenia opłat.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 140, określających poszczególne pozycje kosztów, które mają zostać objęte opłatami na podstawie ust. 1 lit. a)–f).

Artykuł 88
Opłaty za odmiany z opisem uznanym urzędowo

1. W przypadku odmian z opisem uznanym urzędowo nie pobiera się opłat za działania, o których mowa w art. 87 ust. 1 lit. e).

2. W przypadku odmian z opisem uznanym urzędowo właściwe organy obniżają kwotę opłaty za działania, o których mowa w art. 87 ust. 1 lit. a), c), d) i f). Obniżka ta odbywa się w sposób zapewniający, by opłata nie stanowiła przeszkody przy rejestracji danej odmiany.

Artykuł 89

Zwolnienie z wnoszenia opłat rejestracyjnych

1. Opłaty przewidziane w art. 87 i 88 nie podlegają zwrotowi bezpośredniemu ani pośredniemu, chyba że zostały nienależnie pobrane.

2. Wnioskodawcy zatrudniający mniej niż 10 osób i mający roczny obrót lub całkowity bilans roczny nie wyższy niż 2 miliony EUR są zwolnieni z uiszczenia opłat przewidzianych w art. 87 i 88.

3. Koszty, o których mowa w art. 87–88, nie obejmują kosztów poniesionych przy wykonywaniu kontroli urzędowych wnioskodawców, o których mowa w ust. 2.

SEKCJA 4
REJESTRACJA KLONÓW

Artykuł 90

Przepisy mające zastosowanie

1. Do rejestracji klona w krajowym rejestrze odmian stosuje się sekcje 1, 2 i 3 z niezbędnymi modyfikacjami, z wyjątkiem następujących przepisów:

   a) przepisów dotyczących treści wniosków, o których mowa w art. 67;

   b) przepisów dotyczących odmian z opisami uznanymi urzędowo;

   c) przepisów dotyczących odmian ze zrównoważoną lub odpowiednią wartością gospodarczą lub użytkową.

2. Jeśli chodzi o treść wniosków, zamiast art. 67 stosuje się art. 92.

Artykuł 91

Odesłania

Przy stosowaniu sekcji 1, 2 i 3 do rejestracji klona w krajowym rejestrze odmian odesłania należy odczytywać w następujący sposób:

a) odesłania do odmiany należy odczytywać jako odesłania do klonów;

b) odesłania do art. 56 należy odczytywać jako odesłania do art. 65;

c) odesłania do wymogów określonych w art. 60, 61 i 62 należy odczytywać jako odesłania do wymogów określonych w art. 65 ust. 1 lit. b) i ust. 3;

d) odesłania do art. 67 w zakresie treści wniosków należy odczytywać jako odesłania do art. 92.

Artykuł 92

Treść wniosków

1. Wniosek o rejestrację klona w krajowym rejestrze odmian zawiera następujące informacje:

   a) prośbę o rejestrację;

   b) identyfikację odmiany, do której klon należy;

   c) nazwę i adres wnioskodawcy lub, w stosownych przypadkach, podmiotów wspólnie składających wniosek i dane uwierzytelniające pełnomocnika;

d) tymczasową nazwę;

e) nazwisko i adres osoby odpowiedzialnej za utrzymanie klona, oraz, w stosownych przypadkach, numer referencyjny tej osoby;

f) opis głównych cech charakterystycznych klona oraz, jeżeli jest dostępny, wypełniony kwestionariusz techniczny;

g) geograficzne pochodzenie pierwotne klona;

h) informacje na temat tego, czy dany klon jest zarejestrowany w innym krajowym rejestrze odmian lub w unijnym rejestrze odmian, lub czy wnioskodawca wie, że wniosek o rejestrację klona w tych rejestrach jest rozpatrywany;

i) w przypadku gdy klon zawiera organizm zmodyfikowany genetycznie lub się z niego składa, dowody na to, że przedmiotowy organizm zmodyfikowany genetycznie jest zatwierdzony do uprawy na podstawie dyrektywy 2001/18/WE lub rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

2. Złożeniu wniosku o rejestrację klona w krajowym rejestrze odmian towarzyszy przedłożenie próbki danego klona odpowiedniej jakości oraz w odpowiedniej ilości w sposób określony przez właściwy organ.

ROZDZIAŁ V
Procedury dotyczące unijnego rejestru odmian

SEKCJA 1
ZAKRES NINIEJSZEGO ROZDZIAŁU

Artykuł 93
Odpowiednie odmiany i klony

Niniejszy rozdział stosuje się do odmian i klonów niezarejestrowanych w żadnym krajowym rejestrze odmian na podstawie art. 79.

SEKCJA 2
PROCEDURA REJESTRACJI

Artykuł 94
Przepisy mające zastosowanie

1. Do rejestracji odmiany lub klona w unijnym rejestrze odmian stosuje się rozdział IV z niezbędnymi modyfikacjami, z wyjątkiem następujących przepisów:

   a) przepisów dotyczących badania nazw, o których mowa w art. 78;

   b) przepisów dotyczących utrzymania odmiany określonych w art. 86;

   c) przepisów dotyczących odmian z opisem uznanym urzędowo;

   d) przepisów dotyczących zwolnień z opłat rejestracyjnych określonych w art. 89 ust. 2 i 3.

2. Do badania nazw, utrzymania odmian i klonów oraz zwolnienia z opłat rejestracyjnych zamiast przepisów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i d), stosuje się art. 95, 96 i 97.

3. Przy stosowaniu przepisów rozdziału IV do rejestracji odmiany lub klona w unijnym rejestrze odmian odesłania należy odczytywać w następujący sposób:

a) odesłania do właściwego organu należy odczytywać jako odesłania do Agencji;

b) odesłania do krajowych rejestrów odmian należy odczytywać jako odesłania do unijnego rejestru odmian;

c) odesłania do art. 78 należy odczytywać jako odesłania do art. 95;

d) odesłania do art. 86 należy odczytywać jako odesłania do art. 96;

e) odesłania do odwołania administracyjnego przeciwko odnośnej decyzji złożonego na podstawie reguł krajowych należy odczytywać jako odesłania do odwołania, o którym mowa w art. 98.

Artykuł 95
Badanie nazwy

1. Po badaniu formalnym wniosku, o którym mowa w art. 69, stosowanym na podstawie art. 94, a przed rejestracją odmiany lub klona w unijnym rejestrze odmian, Agencja bada nazwę odmiany lub klona proponowaną przez wnioskodawcę.

2. Agencja podejmuje decyzję w sprawie odpowiedniości nazwy odmiany lub klona zgodnie z wymogami określonymi w art. 64.

Artykuł 96
Utrzymanie odmian i klonów

1. Odmiany i klony zarejestrowane w unijnym rejestrze odmian utrzymuje wnioskodawca lub inna osoba działająca w porozumieniu z wnioskodawcą. Tę inną osobę zgłasza się Agencji.

2. Utrzymanie odbywa się zgodnie z przyjętymi praktykami, odpowiednio w odniesieniu do rodzajów, gatunków lub grup odmian.

3. Osoba, o której mowa w ust. 1, prowadzi rejestry dotyczące utrzymania odmiany lub klona. Agencja ma w dowolnym momencie możliwość sprawdzenia utrzymania odmiany lub klona na podstawie tych rejestrów. Rejestry te obejmują także produkcję materiału kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany i standard, a także etapy produkcji przed materiałem kategorii przedbazowy.

4. Agencja sprawdza sposób, w jaki prowadzone jest utrzymanie, a w tym celu może pobrać próbki odmian i klonów.

5. Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym odbywa się utrzymanie danej odmiany lub klona, udziela Agencji pomocy w odniesieniu do kontroli utrzymania.

6. Jeśli Agencja stwierdzi, że osoba odpowiedzialna za utrzymanie nie postępuje zgodnie z przepisami ust. 1, 2 i 3, daje tej osobie możliwość podjęcia działań naprawczych.

Artykuł 97
Wysokość opłat

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 140, określających wysokość opłat, o których mowa w art. 87 ust. 1, stosowanych na podstawie art. 94.

2. Poziom, na jakim ustalane są opłaty na podstawie ust. 1, odzwierciedla zasadę należytego zarządzania finansami, aby umożliwić Agencji utrzymanie równowagi budżetowej.

SEKCJA 3
ODWOŁANIA

Artykuł 98
Prawo do odwołania

Odwołanie przysługuje od decyzji Agencji podjętych na podstawie sekcji 2. Odwołanie jest rozpatrywane przez Izbę Odwoławczą Agencji, o której mowa w art. 46 rozporządzenia (WE) nr 2100/94.

Artykuł 99
Przepisy mające zastosowanie do odwołań

1. Rozdziały V i VI części czwartej rozporządzenia (WE) nr 2100/94 stosuje się, z niezbędnymi zmianami, do odwołań, o których mowa w art. 98.
2. Niezależnie od postanowień ust. 1 niniejszego artykułu, do odwołań, o których mowa w art. 98, nie stosuje się następujących przepisów rozdziałów V i VI części czwartej rozporządzenia (WE) nr 2100/94:
   a) art. 67 ust. 1 i 3;
   b) art. 74;
   c) art. 80 ust. 5.

Artykuł 100
Odesłania

Do celów art. 99 ust. 1 odesłania zawarte w rozdziałach V i VI części czwartej rozporządzenia (WE) nr 2100/94 należy odczytywać w następujący sposób:

a) odesłanie w art. 68 do art. 82 pomija się;

b) odesłanie w art. 70 ust. 1 do „jednostki, która w ramach Urzędu przygotowała rozstrzygnięcie” należy odczytywać jako odesłanie do Agencji;

c) odesłanie w art. 76 do „badania na podstawie art. 54 i 55” należy odczytywać jako odesłanie do badania technicznego wniosku o rejestrację przeprowadzanego przez Agencję na podstawie niniejszego rozporządzenia;

d) odesłanie w art. 78 ust. 3 i 4 do art. 90 ust. 2 pomija się;

e) odesłanie w art. 79 do „właściwych urzędów” należy odczytywać jako odesłanie do właściwych organów;

f) odesłanie w art. 80 ust. 1 do „składającego wniosek o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, posiadacza” należy odczytywać jako odesłanie do wnioskodawcy o rejestrację;

g) odesłanie w art. 80 ust. 3 do „terminów określonych w art. 52 ust. 2, 4 i 5” pomija się;

h) odesłanie w art. 81 do „pracowników Urzędów badających” pomija się.

ROZDZIAŁ VI
Zgłaszanie odmian do unijnego rejestru odmian

Artykuł 101
Procedura zgłaszania

1. Każdy właściwy organ zgłasza Agencji w terminie pięciu dni roboczych wniosek o rejestrację odmiany, przyjęcie decyzji, o której mowa w art. 79, nadanie nowej nazwy po rejestracji na podstawie art. 81, przedłużenie rejestracji na podstawie art. 83 oraz wykreślenie odmiany na podstawie art. 85.

2. Każdy właściwy organ zgłasza Agencji osobę odpowiedzialną za utrzymanie odmiany na podstawie art. 86. Zgłoszenia tego należy dokonać w ciągu pięciu dni roboczych od dnia, w którym właściwy organ dowiedział się o tej osobie.

3. Komisja ustala, w drodze aktów wykonawczych, procedury składania zgłoszeń, o których mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

ROZDZIAŁ VII
Przechowywanie i przetwarzanie danych

Artykuł 102
Dokumentacja dotycząca krajowych rejestrów odmian i unijnego rejestru odmian

1. Właściwy organ przechowuje akta dotyczące każdej odmiany zarejestrowanej w krajowym rejestrze odmian, zawierające opis urzędowy, sprawozdanie z badania i dodatkowe sprawozdanie z badania na podstawie art. 76. W stosownych przypadkach dokumentacja zawiera jedynie uznany urzędowo opis odmiany oraz dokumenty go potwierdzające.

2. Agencja przechowuje akta dotyczące każdej odmiany zarejestrowanej w unijnym rejestrze odmian, zawierające opis urzędowy i sprawozdanie z badania wydane na podstawie art. 94 ust. 1.

Artykuł 103
Dostęp do informacji w krajowych rejestrach odmian

1. Każde państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie, Agencję i Komisję o dostępie do swojego krajowego rejestru odmian.

2. Do dnia 31 marca każdego roku każdy właściwy organ powiadamia inne właściwe organy i Komisję o wszelkich zmianach w odpowiednich krajowych rejestrach odmian, które miały miejsce w poprzednim roku.

3. Każdy właściwy organ, na wniosek, udostępnia innym właściwym organom, Agencji lub Komisji:

   a) w stosownych przypadkach, sprawozdania z badania odmian zarejestrowanych w swoim krajowym rejestrze odmian, o którym mowa w art. 77 ust. 1;

   b) w stosownych przypadkach, wyniki badań technicznych, o których mowa w art. 71 ust. 1;

   c) wykaz odmian, których wniosek o rejestrację jest rozpatrywany;

d) wszelkie inne dostępne informacje na temat zarejestrowanych lub wykreślonych odmian.

4. Właściwy organ podejmuje odpowiednie środki, aby udostępnić informacje zawarte w dokumentacji krajowego rejestru odmian każdej osobie wnioskującej o dostęp do tych informacji. Przepis ten nie ma zastosowania w przypadkach, gdy informacje muszą być traktowane jako poufne na podstawie art. 75.

Artykuł 104

Dostęp do informacji unijnego rejestru odmian

1. Agencja przekazuje właściwym organom i Komisji informacje wymagane do uzyskania dostępu do unijnego rejestru odmian.

2. Do dnia 31 marca każdego roku Agencja powiadamia właściwe organy i Komisję o wszelkich zmianach w unijnym rejestrze odmian wprowadzonych w poprzednim roku w odniesieniu do odmian zarejestrowanych na podstawie art. 94 ust. 1.

3. Agencja udostępnia właściwemu organowi lub Komisji, na wniosek oraz w odniesieniu do odmian zarejestrowanych w unijnym rejestrze odmian na podstawie art. 94 ust. 1:

   a) sprawozdania z badania lub urzędowy opis zarejestrowanych odmian;

   b) wyniki badań technicznych;

   c) wykaz odmian, których wnioski o rejestrację są rozpatrywane;

   d) wszelkie inne dostępne informacje na temat zarejestrowanych lub wykreślonych odmian.

4. Agencja podejmuje odpowiednie środki, aby udostępnić informacje zawarte w dokumentacji unijnego rejestru odmian każdej osobie wnioskującej o dostęp do tych informacji. Przepis ten nie ma zastosowania w przypadkach, gdy informacje muszą być traktowane jako poufne na podstawie art. 75.

CZĘŚĆ IV
PRODUKCJA I UDOSTĘPNIANIE NA RYNKU LEŚNEGO MATERIAŁU ROZMNOŻENIOWEGO

TYTUŁ I
Przepisy ogólne

Artykuł 105
Zakres

Przepisy niniejszej części mają zastosowanie do produkcji i udostępniania na rynku leśnego materiału rozmnożeniowego.

Artykuł 106
Definicje

1. Do celów niniejszej części zastosowanie mają następujące definicje:

   a) „leśny materiał podstawowy” oznacza źródło nasion, drzewostan, plantację nasienną, drzewa mateczne, klon lub mieszankę klonów;

   b) „źródło nasion” oznacza drzewa na wyznaczonym obszarze, z którego zbierane są nasiona;

   c) „drzewostan” oznacza określoną populację drzew posiadającą wystarczające wyrównanie składu;

   d) „plantacja nasienna” oznacza plantację wyselekcjonowanych klonów lub rodów, która jest izolowana lub zagospodarowana w taki sposób, aby uniknąć zapylania ze źródeł zewnętrznych, i prowadzona w taki sposób, aby uzyskiwać częste, obfite i łatwe do zebrania zbiory nasion;

   e) „drzewa mateczne” oznaczają drzewa wykorzystywane do uzyskiwania potomstwa poprzez kontrolowane lub swobodne zapylanie jednego ze zidentyfikowanych osobników rodzicielskich wykorzystywanego jako osobnik żeński pyłkiem jednego osobnika rodzicielskiego (z obojga znanych rodziców) lub wielu zidentyfikowanych lub niezidentyfikowanych osobników rodzicielskich (ze znanej matki);

   f) „klon” oznacza grupę osobników (rametów) pozyskanych pierwotnie z jednego osobnika (ortetu) poprzez rozmnażanie wegetatywne, na przykład poprzez zrzezy, mikrorozmnażanie, szczepy, odkłady lub podziały;

   g) „mieszanka klonów” oznacza mieszankę zidentyfikowanych klonów w określonych proporcjach;

   h) „autochtoniczny drzewostan” lub „autochtoniczne źródło nasion” oznaczają drzewostan lub źródło nasion, które:

      (i) są stale odnawiane w sposób naturalny; lub

      (ii) są odnawiane w sposób sztuczny z materiału rozmnożeniowego zebranego z tego samego drzewostanu lub źródła nasion; lub

(iii) są odnawiane w sposób sztuczny z materiału rozmnożeniowego zebranego z drzewostanów lub źródeł nasion w bezpośredniej bliskości, odpowiadających opisowi w ppkt (i) i (ii);

i) „rodzimy drzewostan lub „rodzime źródło nasion" oznaczają drzewostan lub źródło nasion wyhodowane sztucznie z materiału siewnego, którego pochodzenie pierwotne znajduje się w tym samym regionie pochodzenia;

j) „pochodzenie pierwotne" oznacza:

(i) dla autochtonicznego drzewostanu lub źródła nasion – miejsce, w którym rosną drzewa;

(ii) dla nieautochtonicznego drzewostanu lub źródła nasion – miejsce, z którego nasiona lub rośliny zostały pierwotnie wprowadzone;

k) „pochodzenie" oznacza miejsce, w którym rośnie dowolny drzewostan;

l) „region pochodzenia" oznacza dla gatunków lub podgatunków obszar lub grupę obszarów podlegających wystarczająco jednolitym warunkom ekologicznym, na których znajdują się drzewostany lub źródła nasion wykazujące podobne cechy fenotypowe lub genetyczne, ograniczonych w stosownych przypadkach granicami związanymi z wysokością nad poziomem morza;

m) „kategoria" oznacza każdą z następujących grup pozyskanego leśnego materiału rozmnożeniowego: ze znanego źródła, wyselekcjonowany, kwalifikowany lub przetestowany materiał rozmnożeniowy;

n) „ze znanego źródła" oznacza pozyskany z leśnego materiału podstawowego, który może być źródłem nasion lub drzewostanem, znajdującymi się w jednym regionie pochodzenia;

o) „wyselekcjonowany" oznacza pozyskany z leśnego materiału podstawowego składającego się z drzewostanu znajdującego się w jednym regionie pochodzenia, który został wyselekcjonowany pod względem fenotypowym na poziomie populacji;

p) „kwalifikowany" oznacza pozyskany z leśnego materiału podstawowego składającego się z plantacji nasiennych, drzew matecznych, klonów lub mieszanek klonów, którego składniki zostały wyselekcjonowane pod względem fenotypowym na poziomie indywidualnym;

q) „przetestowany" oznacza pozyskany z leśnego materiału podstawowego składającego się z drzewostanów, plantacji nasiennych, drzew matecznych, klonów lub mieszanek klonów najwyższej jakości;

r) „materiał sadzeniowy" oznacza jedno z poniższych:

(i) rośliny wyhodowane z jednostek nasiennych;

(ii) rośliny wyhodowane z części roślin; lub

(iii) rośliny wyhodowane z samosiewu;

s) „jednostka nasienna" oznacza szyszki, owocostany, owoce i nasiona przeznaczone do produkcji materiału sadzeniowego;

t) „części roślin" oznaczają zrzezy pędowe, zrzezy liściowe oraz zrzezy korzeniowe, eksplanty lub zarodki służące mikrorozmnażaniu, pąki, odkłady,

korzenie, zrazy, sadzonki lub dowolne części roślin przeznaczone do produkcji materiału sadzeniowego;

u) „obszar stosowania” oznacza obszar, na którym leśny materiał rozmnożeniowy jest stosowany do określonego celu.

TYTUŁ II
Leśny materiał podstawowy

Artykuł 107
Zatwierdzanie leśnego materiału podstawowego

1. Leśny materiał podstawowy podlega zatwierdzeniu przez właściwy organ do produkcji odpowiednich kategorii leśnego materiału rozmnożeniowego, jeżeli spełnia wymogi określone w załącznikach V, VI, VII lub VIII.

2. Każda jednostka zatwierdzonego leśnego materiału podstawowego (zwana dalej „jednostką zatwierdzenia”) jest identyfikowana niepowtarzalnym odnośnikiem do rejestru, o którym mowa w art. 112 ust. 1.

3. Zatwierdzenie zostaje cofnięte, jeżeli wymogi, o których mowa w ust. 1, nie są już spełniane.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych uzupełniających wymogi określone w załączniku VII pkt 3 dotyczące klonów i w załączniku VII pkt 4 dotyczące mieszanek klonów, poprzez określenie maksymalnej liczby lat lub maksymalnej liczby rametów, do której powinno być ograniczone zatwierdzenie klonów lub mieszanek klonów, zgodnie z art. 140.

Artykuł 108
Tymczasowe zatwierdzanie leśnego materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji materiału przetestowanego

1. Leśny materiał podstawowy przeznaczony do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego kategorii „przetestowany”, którego zgodność z wymogami, o których mowa w art. 107 ust. 1, nie została ustalona, może tymczasowo zostać zatwierdzony przez właściwe organy na okres nie dłuższy niż dziesięć lat, pod warunkiem że można założyć, iż przedmiotowy leśny materiał podstawowy po zakończeniu badań będzie spełniał wymogi zatwierdzenia. Założenie to opiera się na wstępnych wynikach oceny genetycznej lub badań porównawczych, o których mowa w załączniku VIII.

2. Tymczasowe zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, może obejmować całość lub część terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 109
Inspekcje po zatwierdzeniu

Po zatwierdzeniu, o którym mowa w art. 107 i 108, leśny materiał podstawowy przeznaczony do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego kategorii „wyselekcjonowany”, „kwalifikowany” i „przetestowany” jest ponownie poddawany inspekcjom przez właściwy organ w regularnych odstępach czasu w celu potwierdzenia zgodności z tymi artykułami.

Artykuł 110

Wyznaczanie regionów pochodzenia

1. Państwa członkowskie wyznaczają regiony pochodzenia leśnego materiału podstawowego składającego się z drzewostanów lub źródeł nasion i przeznaczonego do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego kategorii „ze znanego źródła” i „wyselekcjonowany”.

2. Państwa członkowskie opracowują i publikują mapy wskazujące obszary wyznaczonych regionów pochodzenia. Mapy te są przekazywane Komisji i pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 111

Zgłoszenie zamiaru zbierana zatwierdzonego leśnego materiału podstawowego

Podmioty zawodowe w odpowiednim czasie informują właściwe organy o swoim zamiarze zbierania zatwierdzonego leśnego materiału podstawowego.

Artykuł 112

Krajowy rejestr i krajowy wykaz zatwierdzonego leśnego materiału podstawowego

1. Państwa członkowskie sporządzają krajowy rejestr leśnego materiału podstawowego zatwierdzonego na ich terytorium na podstawie art. 107 i 108. Rejestr ten zawiera informacje na temat jednostki zatwierdzenia wraz z jej niepowtarzalnym odnośnikiem w rejestrze.

2. Każde państwo członkowskie ustanawia, publikuje i aktualizuje skrót krajowego rejestru w formie krajowego wykazu.

3. Krajowy wykaz, o którym mowa w ust. 2, jest sporządzany we wspólnym formacie. Wymienia się w nim każdą jednostkę zatwierdzenia. W przypadku leśnego materiału podstawowego przeznaczonego do kategorii „ze znanego źródła” i „wyselekcjonowany” dozwolone jest jednak bardziej skrótowe przedstawienie w oparciu o regiony pochodzenia.

4. Wykaz krajowy, o którym mowa w ust. 2, zawiera następujące informacje:

   a) nazwa botaniczna;

   b) kategoria, do produkcji której jest przeznaczony leśny materiał podstawowy;

   c) cel leśnego materiału rozmnożeniowego, który będzie pozyskany z leśnego materiału podstawowego;

   d) rodzaj leśnego materiału podstawowego (źródło nasion, drzewostan, plantacja nasienna, drzewa mateczne, klon lub mieszanka klonów);

   e) odnośnik w rejestrze do jednostki zatwierdzenia lub, w stosownych przypadkach, jego skrót lub kod identyfikacyjny regionu pochodzenia;

   f) lokalizacja: krótka nazwa, w stosownych przypadkach, i jeden z poniższych zestawów informacji:

      (i) dla leśnego materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji kategorii „ze znanego źródła” – region pochodzenia i położenie geograficzne określone przez rozpiętość południkową i równoleżnikową;

(ii) dla leśnego materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji kategorii „wyselekcjonowany” – region pochodzenia i położenie geograficzne określone przez szerokość i długość geograficzną lub rozpiętość południkową i równoleżnikową;

(iii) dla leśnego materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji kategorii „kwalifikowany” – dokładne położenie geograficzne miejsca lub miejsc, gdzie utrzymywany jest materiał podstawowy;

(iv) dla leśnego materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji kategorii „przetestowany” – dokładne położenie geograficzne miejsca lub miejsc, gdzie utrzymywany jest materiał podstawowy;

g) wysokość lub rozpiętość wysokości;

h) powierzchnia: wielkość źródła (źródeł) nasion, drzewostanu (drzewostanów) lub plantacji nasiennej (nasiennych);

i) pochodzenie pierwotne: czy materiał podstawowy jest autochtoniczny/rodzimy, nieautochtoniczny/nierodzimy lub czy pochodzenie pierwotne jest nieznane. Dla nieautochtonicznego/nierodzimego materiału podstawowego podaje się pochodzenie pierwotne, jeśli jest znane;

j) w przypadku leśnego materiału podstawowego kategorii „przetestowany” – czy jest on genetycznie zmodyfikowany.

5. Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – wspólny format, w jakim ustanawiane są wykazy krajowe, o których mowa w ust. 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

Artykuł 113

Unijny wykaz zatwierdzonego leśnego materiału podstawowego

1. Państwa członkowskie przekazują Agencji, Komisji i pozostałym państwom członkowskim wykaz krajowy, o którym mowa w art. 112 ust. 2, oraz wszelkie jego aktualizacje w ciągu pięciu dni roboczych.

2. Na podstawie wykazów krajowych przekazanych przez państwa członkowskie Agencja sporządza, publikuje i aktualizuje wykaz zatytułowany „Unijny wykaz zatwierdzonego leśnego materiału podstawowego do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego”.

   Agencja włącza do tego rejestru wszystkie elementy Wspólnotowej Listy Zatwierdzonego Materiału Elitarnego dla Produkcji Leśnego Materiału Rozmnożeniowego opublikowanej na podstawie art. 11 ust. 1 dyrektywy 1999/105/WE.

3. Ten unijny wykaz odzwierciedla informacje szczegółowe zawarte w wykazach krajowych, o których mowa w art. 112, i wskazuje obszar stosowania oraz wszelkie zezwolenia udzielone na podstawie art. 128.

4. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, formę powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, oraz rejestru, o którym mowa w ust. 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

TYTUŁ III
Udostępnianie na rynku materiału pozyskanego z leśnego materiału podstawowego

Artykuł 114
Zakres

Niniejszy tytuł stosuje się do udostępniania na rynku leśnego materiału rozmnożeniowego pozyskanego z leśnego materiału podstawowego.

ROZDZIAŁ I
Wykaz wymogów

Artykuł 115
Wymogi dotyczące udostępniania na rynku leśnego materiału rozmnożeniowego

Leśny materiał rozmnożeniowy może być udostępniany na rynku wyłącznie, gdy jest zgodny z:

a) wymogami dotyczącymi rejestracji określonymi w rozdziale II;

b) wymogami dotyczącymi jakości określonymi w rozdziale III dla odpowiedniej kategorii;

c) wymogami dotyczącymi postępowania określonymi w rozdziale IV;

d) wymogami dotyczącymi certyfikacji i identyfikacji określonymi w rozdziale V.

ROZDZIAŁ II
Wymogi dotyczące rejestracji

Artykuł 116
Leśny materiał rozmnożeniowy pozyskany z leśnego materiału podstawowego zarejestrowany w rejestrze krajowym

Leśny materiał rozmnożeniowy może być udostępniany na rynku wyłącznie, gdy został pozyskany z zatwierdzonego leśnego materiału podstawowego zarejestrowanego w rejestrze krajowym na podstawie art. 112 ust. 1 i zatwierdzony dla odpowiedniej kategorii na podstawie tytułu II.

ROZDZIAŁ III
Wymogi dotyczące jakości

Artykuł 117
Wymogi dotyczące jakości

1. Leśny materiał rozmnożeniowy udostępnia się na rynku w kategoriach „ze znanego źródła”, „wyselekcjonowany”, „kwalifikowany” lub „przetestowany”.

2. Leśny materiał rozmnożeniowy należący do gatunków i sztucznych mieszańców wymienionych w załączniku IX nie może być udostępniany na rynku w kategorii „ze znanego źródła”, jeżeli został uzyskany z wegetatywnego rozmnażania innego leśnego materiału rozmnożeniowego.

3. Leśny materiał rozmnożeniowy należący do sztucznych mieszańców wymienionych w załączniku IX udostępnia się wyłącznie w kategoriach „wyselekcjonowany”, „kwalifikowany” i „przetestowany”.

4. Leśny materiał rozmnożeniowy należący do gatunków i sztucznych mieszańców wymienionych w załączniku IX może być udostępniany na rynku w kategorii „wyselekcjonowany”, wyłącznie gdy był masowo rozmnażany z nasion.

5. Niezależnie od przepisów ust. 1 i 2, leśny materiał rozmnożeniowy należący do gatunków i sztucznych mieszańców wymienionych w załączniku IX, który składa się całkowicie lub częściowo z organizmów zmodyfikowanych genetycznie, może być udostępniany na rynku wyłącznie w kategorii „przetestowany”.

6. Rodzaje leśnego materiału podstawowego, które wykorzystuje się do produkcji różnych kategorii leśnego materiału rozmnożeniowego należącego do gatunków i sztucznych mieszańców wymienionych w załączniku IX, są określone w załączniku X.

Artykuł 118

Dodatkowe wymogi dla niektórych form leśnego materiału rozmnożeniowego

Leśny materiał rozmnożeniowy należący do gatunków i sztucznych mieszańców wymienionych w załączniku IX i o których mowa w załączniku XI może być udostępniany na rynku, wyłącznie gdy spełnia wymogi dotyczące jakości określone w załączniku XI, oprócz wymogów mających zastosowanie na podstawie art. 117.

Artykuł 119

Dodatkowe wymogi dla niektórych części roślin i materiału sadzeniowego

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych określających wymogi dotyczące jakości w odniesieniu do udostępniania na rynku określonych części roślin i materiału sadzeniowego gatunków i sztucznych mieszańców wymienionych w załączniku IX, uzupełniające wymogi, o których mowa w art. 117 i 118, zgodnie z art. 140. Wymogi te uwzględniają rozwój wiedzy naukowej i technicznej.

ROZDZIAŁ IV
Wymogi dotyczące postępowania

Artykuł 120

Partie

1. Leśny materiał rozmnożeniowy jest, podczas wszystkich etapów produkcji, przechowywany w oddzielnych partiach w odniesieniu do jednostek zatwierdzenia, z których został pozyskany.

2. Leśny materiał rozmnożeniowy jest udostępniany na rynku w partiach.

Artykuł 121

Pakowanie jednostek nasiennych

Jednostki nasienne są udostępniane na rynku wyłącznie w zapieczętowanych opakowaniach. Sposób zapieczętowania jest taki, by przy otwarciu następowało uszkodzenie pieczęci.

ROZDZIAŁ V
Wymogi dotyczące certyfikacji i identyfikacji

Artykuł 122
Certyfikat

1. Po zbiorach właściwy organ wydaje certyfikat wskazujący odniesienie do rejestru, o którym mowa w art. 112 ust. 4 lit. e), dla każdego leśnego materiału rozmnożeniowego pozyskanego z zatwierdzonego leśnego materiału podstawowego.
2. Certyfikat zawiera istotne informacje określone odpowiednio w załączniku XII część A, B i C.
3. W przypadku dalszego rozmnażania wegetatywnego zgodnie z art. 117 ust. 2 wydaje się nowy certyfikat.
4. Jeśli ma miejsce mieszanie zgodnie z art. 126 ust. 1, 2, 3 lub 5, wydaje się nowy certyfikat lub inny dokument wskazujący poprzednie certyfikaty materiału wchodzącego w skład mieszanki.
5. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych wzorcowy format certyfikatu, o którym mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

Artykuł 123
Identyfikacja partii

1. Każdą partię można łatwo zidentyfikować w ciągu całego procesu – od gromadzenia do dostarczenia użytkownikowi końcowemu.
2. Każda partia leśnego materiału rozmnożeniowego jest identyfikowana poprzez następujące informacje:
   a) kod i numer certyfikatu;
   b) nazwę botaniczną;
   c) kategorię leśnego materiału rozmnożeniowego;
   d) cel;
   e) rodzaj leśnego materiału podstawowego, z którego leśny materiał rozmnożeniowy został pozyskany (źródło nasion, drzewostan, plantacja nasienna, drzewa mateczne lub ród, klon lub mieszanka klonów);
   f) odnośnik w rejestrze leśnego materiału podstawowego lub kod identyfikacyjny regionu pochodzenia leśnego materiału podstawowego;
   g) czy leśny materiał podstawowy, z którego został pozyskany leśny materiał rozmnożeniowy, jest autochtoniczny lub rodzimy, nieautochtoniczny lub nierodzimy, lub czy jego pochodzenie pierwotne jest nieznane;
   h) w przypadku jednostek nasiennych – rok dojrzewania;
   i) wiek materiału sadzeniowego, sadzonek lub zrzezów;
   j) rodzaj materiału sadzeniowego (czy są to sadzonki z podciętym korzeniem, szczepy czy materiał z bryłką);

k) w stosownych przypadkach, fakt, że jest on zmodyfikowany genetycznie;

l) w stosownych przypadkach, fakt, że był on rozmnażany wegetatywnie.

Artykuł 124
Etykietowanie

1. Każdej partii towarzyszy etykieta sporządzona przez podmiot zawodowy (zwana dalej „etykietą podmiotu"). Etykieta podmiotu zawiera, oprócz informacji wymaganych na mocy art. 123, następujące informacje:

   a) numer(y) certyfikatu wydanego na mocy art. 122 ust. 1 lub odnośnik do innego dostępnego dokumentu zgodnie z art. 122 ust. 4;

   b) numer referencyjny, w stosownych przypadkach, oraz nazwę podmiotu zawodowego;

   c) dostarczaną ilość;

   d) w przypadku leśnego materiału rozmnożeniowego kategorii „przetestowany" pozyskanego z leśnego materiału podstawowego, który jest tymczasowo zatwierdzony na mocy art. 108 ust. 1, słowa „tymczasowo zatwierdzony".

2. W przypadku nasion etykieta podmiotu zawiera również następujące informacje:

   a) udział procentowy w masie czystego materiału siewnego, innego materiału siewnego i składników obojętnych;

   b) zdolność kiełkowania czystego materiału siewnego lub, jeśli określenie zdolności kiełkowania jest niemożliwe lub niepraktyczne, procent żywotności oceniony poprzez odniesienie do określonej metody;

   c) wagę 1 000 czystych nasion;

   d) ilość nasion zdolnych do kiełkowania w kilogramie produktu udostępnianego na rynku jako materiał siewny lub, jeśli nie można jej określić w prosty sposób, ilość żywotnych nasion w kilogramie.

3. Etykieta podmiotu jest koloru żółtego w przypadku materiału rozmnożeniowego kategorii „ze znanego źródła", zielonego – w przypadku materiału rozmnożeniowego kategorii „wyselekcjonowany", różowego – w przypadku materiału rozmnożeniowego kategorii „kwalifikowany", a niebieskiego – w przypadku materiału rozmnożeniowego kategorii „przetestowany".

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych określających warunki, w jakich etykietę podmiotu uzupełnia inny dokument sporządzony przez podmiot zawodowy, zgodnie z art. 140. Te akty delegowane określają informacje, które mają być zawarte w tym dokumencie.

Artykuł 125
Etykietowanie leśnego materiału rozmnożeniowego należącego do gatunku Populus spp.

W przypadku *Populus* spp. części roślin są udostępniane na rynku wyłącznie wtedy, gdy na etykiecie podmiotu znajduje się unijny numer klasyfikacyjny zgodnie z załącznikiem XI część C pkt 2 lit. b).

Artykuł 126

Mieszanki leśnego materiału rozmnożeniowego

1. Mieszanki leśnego materiału rozmnożeniowego są produkowane i udostępniane na rynku zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

2. Mieszanie leśnego materiału rozmnożeniowego pozyskanego z dwóch lub więcej jednostek zatwierdzenia w ramach kategorii „ze znanego źródła” lub w ramach kategorii „wyselekcjonowany” może mieć miejsce, jeżeli jednostki zatwierdzenia są zlokalizowane w tym samym regionie pochodzenia.

3. Jeśli leśny materiał rozmnożeniowy pozyskany z różnych źródeł nasion lub drzewostanów jest mieszany na podstawie ust. 2 w ramach kategorii „ze znanego źródła”, nowa, mieszana partia jest certyfikowana jako „materiał rozmnożeniowy pozyskany ze źródła nasion”.

4. Jeśli leśny materiał rozmnożeniowy pozyskany z nieautochtonicznego lub nierodzimego leśnego materiału podstawowego jest mieszany na podstawie ust. 2 z leśnym materiałem rozmnożeniowym pozyskanym z leśnego materiału podstawowego nieznanego pochodzenia pierwotnego, nowa, mieszana partia jest certyfikowana jako „nieznanego pochodzenia pierwotnego”.

5. Jeśli ma miejsce mieszanie zgodnie z ust. 4, kod identyfikacyjny regionu pochodzenia nie może zostać zastąpiony odnośnikiem w rejestrze, o którym mowa w art. 123 lit. f).

6. Mieszanie leśnego materiału rozmnożeniowego pozyskanego z jednej jednostki zatwierdzenia z różnych lat dojrzewania może mieć miejsce, pod warunkiem że rzeczywiste lata dojrzewania i proporcje materiału z każdego roku są rejestrowane przez podmiot zawodowy.

Artykuł 127

Zmiany załączników V–XII

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zmieniających załączniki V – XII, zgodnie z art. 140. Zmiany te uwzględniają zmiany w wiedzy technicznej, naukowej i danych ekonomicznych.

TYTUŁ IV
Odstępstwa

Artykuł 128

Bardziej rygorystyczne wymogi i zakazy

1. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, upoważnić państwa członkowskie:

   a) do wprowadzania bardziej rygorystycznych wymogów dotyczących jakości niż te, o których mowa w art. 117 i 118; oraz

   b) do zakazania udostępniania na rynku w celu wysiewu lub sadzenia na całym ich terytorium lub jego części określonego leśnego materiału rozmnożeniowego.

   Zakaz, o którym mowa w lit. b), może być ograniczony do udostępniania na rynku wyłącznie użytkownikom końcowym.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

2. W celu uzyskania upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 lit. a) i b), państwa członkowskie przedkładają Komisji wniosek określający:

   a) projekt przepisów dotyczących proponowanych wymogów lub zakazów;

   b) uzasadnienie dotyczące konieczności i proporcjonalności takich wymogów lub zakazów;

   c) informację, czy proponowane wymogi lub zakazy obowiązywałyby na stałe czy na czas określony.

3. Upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, udziela się wyłącznie, gdy spełnione są następujące warunki:

   a) wdrożenie ograniczeń lub zakazów, o których mowa w ust. 1, zapewnia poprawę jakości danego leśnego materiału rozmnożeniowego, ochronę środowiska lub zasobów genetycznych; oraz

   b) ograniczenia lub zakazy, o których mowa w ust. 1, są konieczne i proporcjonalne do zamierzonych celów.

4. Upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, udziela się na podstawie:

   a) dowodów odnoszących się do regionu pochodzenia lub pochodzenia pierwotnego materiału oraz dokumentacji wykazującej różnice w odnośnych danych klimatycznych i ekologicznych; lub

   b) znanych wyników prób, badań naukowych lub wyników uzyskanych na podstawie praktyki leśnej dotyczących przetrwania i rozwoju materiału sadzeniowego, w tym wzrostu, w odniesieniu do cech morfologicznych i fizjologicznych.

Artykuł 129

Przejściowe trudności z zaopatrzeniem

1. W celu usunięcia przejściowych trudności z zaopatrzeniem w leśny materiał rozmnożeniowy, jakie mogą wystąpić w państwie członkowskim, właściwy organ danego państwa członkowskiego może zezwolić na udostępnianie na rynku leśnego materiału rozmnożeniowego należącego do gatunków i sztucznych mieszańców wymienionych w załączniku IX przy złagodzonych wymogach w porównaniu z wymogami określonymi w art. 117 i, w stosownych przypadkach, w art. 118 i 119.

   Takie zezwolenie przyznaje się, na podstawie uzasadnionego wniosku złożonego przez podmiot zawodowy, na określony czas.

   Etykieta leśnego materiału rozmnożeniowego udostępnianego na rynku na podstawie niniejszego ustępu jest brązowa. Podaje się na niej informację, że leśny materiał rozmnożeniowy jest zgodny z niższymi wymogami dotyczącymi jakości niż te, o których mowa w art. 117 i, w stosownych przypadkach, w art. 118 i 119.

   Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie niniejszego ustępu.

2. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, zażądać od państwa członkowskiego uchylenia lub zmiany zezwolenia udzielonego na podstawie ust. 1, jeżeli uzna, że zezwolenie nie jest konieczne lub proporcjonalne do celu usunięcia

przejściowych trudności z zaopatrzeniem w leśny materiał rozmnożeniowy. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

Artykuł 130
Szybkie udostępnianie na rynku nasion

W celu szybszego udostępnienia nasion z aktualnego sezonu uprawy leśny materiał rozmnożeniowy może być udostępniany na rynku, ale jedynie pierwszemu nabywcy, bez umieszczania na etykiecie podmiotu informacji dotyczących kiełkowania lub żywotności na podstawie art. 124 ust. 2 lit. b) i d). Informacje, o których mowa w art. 124 ust. 2 lit. b) i d), są dostarczane przez podmiot zawodowy tak szybko, jak to możliwe.

Artykuł 131
Odstępstwo dotyczące małych ilości

1. W przypadku materiału siewnego udostępnianego na rynku w małych ilościach wymogi informacyjne dotyczące kiełkowania lub żywotności określone w art. 124 ust. 2 lit. b) i d) nie mają zastosowania.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych określających maksymalną wielkość małych ilości, o których mowa w ust. 1, dla określonych kategorii lub gatunków leśnego materiału rozmnożeniowego, aby zapewnić stosowanie odstępstwa, o którym mowa w ust. 1, w sposób proporcjonalny, zgodnie z art. 140.

Artykuł 132
Środki nadzwyczajne

1. Jeśli oczywiste jest, że leśny materiał rozmnożeniowy może stanowić poważne ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin lub dla środowiska, a także że takie ryzyko nie może być wystarczająco ograniczone za pomocą środków podjętych przez dane państwo lub państwa członkowskie, Komisja, z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego, bezzwłocznie podejmuje wszelkie właściwe tymczasowe środki nadzwyczajne, w tym środki ograniczające udostępnianie na rynku danego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin lub zakazujące go, w zależności od powagi sytuacji. Środki te przyjmuje się w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

2. Jeżeli występuje należycie uzasadniona szczególnie pilna potrzeba ograniczenia poważnego ryzyka dla zdrowia człowieka, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 4.

3. Jeżeli państwo członkowskie oficjalnie poinformowało Komisję o potrzebie wprowadzenia środków nadzwyczajnych, a Komisja nie podejmie działań zgodnie z ust. 1, dane państwo członkowskie może przyjąć wszelkie odpowiednie tymczasowe środki nadzwyczajne ograniczające udostępnianie na rynku danego leśnego materiału rozmnożeniowego na swoim terytorium lub zakazujące go, w zależności od powagi sytuacji. Natychmiast informuje o tym pozostałe państwa członkowskie i Komisję, podając powody swojej decyzji. Komisja może przyjąć akty wykonawcze nakazujące państwu członkowskiemu zmianę lub uchylenie krajowych tymczasowych środków nadzwyczajnych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą

sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3. Państwo członkowskie może utrzymać swoje przyjęte krajowe tymczasowe środki nadzwyczajne do daty stosowania aktów wykonawczych, o których mowa w niniejszym ustępie.

4. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla wszelkich środków przyjętych na podstawie art. 23 ust. 2 dyrektywy 2001/18/WE lub art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 zakazujących uprawy organizmów zmodyfikowanych genetycznie lub ograniczających ją.

Artykuł 133
Tymczasowe doświadczenia

1. Komisja może podjąć decyzję, w drodze aktów wykonawczych, o zorganizowaniu tymczasowych doświadczeń w celu znalezienia lepszych alternatyw dla wszelkich przepisów określonych w art. 107, 117 i, w stosownych przypadkach, w art. 118 i 119. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, określają przedmiotowe rodzaje lub gatunki, warunki doświadczeń dla poszczególnych rodzajów lub gatunków, czas trwania doświadczeń, jak również obowiązki w zakresie monitorowania i sprawozdawczości uczestniczących w nich państw członkowskich. Uwzględniają one także rozwój technik reprodukcji, produkcji i kontroli danego materiału.

   Czas trwania doświadczenia nie może przekroczyć siedmiu lat.

Artykuł 134
Mniej restrykcyjne wymogi w celu ochrony zasobów genetycznych

1. Państwa członkowskie mogą przyjąć wymogi mniej surowe niż określone w art. 107, 117 i, w stosownych przypadkach, art. 118 i 119, w interesie ochrony i zrównoważonego korzystania z zasobów genetycznych lasów. Państwa członkowskie uwzględniają przy tym potrzebę produkowania i udostępniania na rynku leśnego materiału rozmnożeniowego, który jest naturalnie dostosowany do warunków lokalnych i regionalnych, a także zagrożony erozją genetyczną.

   Państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim uzasadnione powiadomienie o tych środkach.

2. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, zażądać od państwa członkowskiego uchylenia lub zmiany środków, o których mowa w ust. 1, jeżeli uzna, że środki te nie są konieczne lub właściwe do celu ochrony i zrównoważonego korzystania z zasobów genetycznych lasów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

TYTUŁ V
Opłaty

Artykuł 135
Opłaty rejestracyjne i certyfikacyjne

1. Właściwe organy pobierają opłaty za następujące działania:

   a) rejestrację zatwierdzonego leśnego materiału podstawowego na podstawie art. 112; oraz

b) wydanie certyfikatu na podstawie art. 122.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się na wniosek złożony przez podmiot zawodowy do właściwego organu. Wniosek uznaje się za niezłożony, jeśli opłaty nie zostały uiszczone w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym właściwy organ wystąpił z żądaniem ich zapłaty i wraz z tym żądaniem wskazał konsekwencje nieuiszczenia opłat.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 140, przewidujących określone pozycje kosztów, które mają zostać objęte opłatami na podstawie ust. 1 lit. a) i b).

Artykuł 136
Zwolnienie z wnoszenia opłat rejestracyjnych

1. Opłaty przewidziane w art. 135 ust. 1 nie podlegają zwrotowi bezpośredniemu ani pośredniemu, chyba że zostały nienależnie pobrane.

2. Wnioskodawcy zatrudniający mniej niż 10 osób i mający roczny obrót lub całkowity bilans roczny nie wyższy niż 2 miliony EUR są zwolnieni z uiszczenia opłat przewidzianych w art. 135 ust. 1.

3. Koszty, o których mowa w art. 135 ust. 3, nie obejmują kosztów poniesionych za rejestrację zatwierdzonego leśnego materiału podstawowego i wydanie certyfikatu, o których mowa w ust. 2.

TYTUŁ VI
Przywóz z państw trzecich i wywóz do państw trzecich leśnego materiału rozmnożeniowego

Artykuł 137
Przywóz na podstawie równoważności unijnej

1. Leśny materiał rozmnożeniowy można przywozić z państw trzecich wyłącznie wtedy, gdy na podstawie art. 138 ustalono, że spełnia on wymogi równoważne z wymogami mającymi zastosowanie do leśnego materiału rozmnożeniowego produkowanego i udostępnianego na rynku w Unii.

2. W przypadku przywozu do Unii materiału siewnego i sadzeniowego podmiot zawodowy dokonujący przywozu tego leśnego materiału rozmnożeniowego powiadamia odpowiedni właściwy organ przed przywozem.

3. Do przywożonego leśnego materiału rozmnożeniowego dołączony jest certyfikat lub urzędowe świadectwo wydane przez państwo trzecie pochodzenia pierwotnego oraz dokumentacja zawierająca szczegółowe informacje na temat tego materiału dostarczona przez podmiot zawodowy w tym państwie trzecim.

Artykuł 138
Decyzja Komisji w sprawie równoważności

1. Komisja może zdecydować, w drodze aktów wykonawczych, czy leśny materiał rozmnożeniowy określonych rodzajów, gatunków lub kategorii produkowany w państwie trzecim lub na określonych obszarach państwa trzeciego spełnia wymogi

równoważne z wymogami mającymi zastosowanie do leśnego materiału rozmnożeniowego produkowanego i udostępnianego na rynku w Unii, na podstawie:

a) dokładnej analizy informacji i danych przedstawionych przez dane państwo trzecie na podstawie art. 124 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr.../... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls*]; oraz

b) w stosownych przypadkach, zadowalających wyników kontroli przeprowadzonej zgodnie z art. 119 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr.../... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls*].

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

2. Przyjmując decyzje, o których mowa w ust. 1, Komisja bierze pod uwagę, czy systemy zatwierdzania i rejestracji leśnego materiału podstawowego oraz dalsza produkcja leśnego materiału rozmnożeniowego z tego leśnego materiału podstawowego stosowane w danym państwie trzecim dają taką samą pewność, jak przewidziane w art. 107 i 117 i, w stosownych przypadkach, w art. 118 i 119, w odniesieniu do kategorii „ze znanego źródła", „wyselekcjonowany", „kwalifikowany" i „przetestowany".

3. W celu przyjęcia decyzji, o których mowa w ust. 1, Komisja może zastosować przepisy art. 71 rozporządzenia (UE) nr.../... [*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*] dotyczące zatwierdzania przedwywozowych kontroli przeprowadzanych przez państwa trzecie.

Artykuł 139
Wywóz z Unii

1. Jeśli wywóz leśnego materiału rozmnożeniowego do państwa trzeciego jest regulowany umową z danym państwem trzecim, wywóz ten musi być zgodny z tą umową.

2. Jeśli wywóz leśnego materiału rozmnożeniowego do państwa trzeciego nie jest regulowany umową z danym państwem trzecim, wywóz ten musi odbywać się zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie trzecim, do którego ten leśny materiał rozmnożeniowy ma być wywieziony.

3. Jeśli wywóz leśnego materiału rozmnożeniowego do państwa trzeciego nie jest regulowany ani umową z danym państwem trzecim, ani przepisami obowiązującymi w państwie trzecim, do którego ten leśny materiał rozmnożeniowy ma być wywieziony, zastosowanie mają wymogi dotyczące produkcji i udostępniania na rynku leśnego materiału rozmnożeniowego na terytorium Unii określone w art. 105–134.

CZĘŚĆ V
PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 140
Akty delegowane

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia, o których mowa w art. 11 ust. 3, art. 13 ust. 3, art. 14 ust. 3, art. 15 ust. 5, art. 16 ust. 2, art. 17 ust. 4, art. 18 ust. 4, art. 18 ust. 6, art. 20 ust. 4, art. 21 ust. 5, art. 23 ust. 3, art. 30 ust. 4, art. 32 ust. 1, art. 33 ust. 3, art. 34 ust. 6, art. 36 ust. 4, art. 38 ust. 4, art. 39 ust. 3, art. 44 ust. 1, art. 56 ust. 5, art. 56 ust. 6, art. 59 ust. 2, art. 64 ust. 4, art. 65 ust. 3, art. 67 ust. 2, art. 72 ust. 2, art. 74 ust. 1, art. 119, art. 124 ust. 4, art. 127, art. 131 ust. 2, art. 135 ust. 4 i art. 138 ust. 1, powierza się Komisji na czas nieokreślony od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 11 ust. 3, art. 13 ust. 3, art. 14 ust. 3, art. 15 ust. 5, art. 16 ust. 2, art. 17 ust. 4, art. 18 ust. 4, art. 18 ust. 6, art. 20 ust. 4, art. 21 ust. 5, art. 23 ust. 3, art. 30 ust. 4, art. 32 ust. 1, art. 33 ust. 3, art. 34 ust. 6, art. 36 ust. 4, art. 38 ust. 4, art. 39 ust. 3, art. 44 ust. 1, art. 56 ust. 5, art. 56 ust. 6, art. 59 ust. 2, art. 64 ust. 4, art. 65 ust. 3, art. 67 ust. 2, art. 72 ust. 2, art. 74 ust. 1, art. 119, art. 124 ust. 4, art. 127, art. 131 ust. 2, art. 135 ust. 4 i art. 138 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 11 ust. 3, art. 13 ust. 3, art. 14 ust. 3, art. 15 ust. 5, art. 16 ust. 2, art. 17 ust. 4, art. 18 ust. 4, art. 18 ust. 6, art. 20 ust. 4, art. 21 ust. 5, art. 23 ust. 3, art. 30 ust. 4, art. 32 ust. 1, art. 33 ust. 3, art. 34 ust. 6, art. 36 ust. 4, art. 38 ust. 4, art. 39 ust. 3, art. 44 ust. 1, art. 56 ust. 5, art. 56 ust. 6, art. 59 ust. 2, art. 64 ust. 4, art. 65 ust. 3, art. 67 ust. 2, art. 72 ust. 2, art. 74 ust. 1, art. 119, art. 124 ust. 4, art. 127, art. 131 ust. 2, art. 135 ust. 4 i art. 138 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 141
Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Paszy ustanowiony na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

   W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość zwykła członków komitetu.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

   W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość zwykła członków komitetu.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

CZĘŚĆ VI
PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 142
Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 2100/94

W rozporządzeniu (WE) nr 2100/94 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4
Agencja unijna

1. Dla celów stosowania niniejszego rozporządzenia niniejszym ustanawia się Europejską Agencję ds. Odmian Roślin zwaną dalej „Agencją”.

2. Agencja wykonuje następujące zadania:

   a) udzielanie zaleceń dotyczących nazw odmian, na wniosek na podstawie art. 50 ust. 2 i art. 78 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr …/… [*Office of Publications, please insert number of this Regulation*];

   b) wspieranie i koordynowanie opracowywania jednolitych badań technicznych odmian, w tym opracowywania protokołów, przeprowadzanych na podstawie art. 71 i, w stosownych przypadkach, aktów przyjętych na podstawie art. 74 rozporządzenia (UE) nr.../... *[Office of Publications, please insert number of this Regulation*];

   c) przeprowadzanie audytów właściwych organów, w tym ich pomieszczeń oraz organizacji pracy, prowadzanie badań technicznych, o których mowa w art. 72 rozporządzenia w sprawie materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin;

   d) oferowanie oraz udział w oferowaniu szkoleń w obszarze objętym misją Agencji;

   e) udzielanie technicznego wsparcia Komisji w obszarach objętych misją Agencji;

   f) zlecanie badań niezbędnych do wykonania misji Agencji;

   g) poszukiwanie, zbieranie, zestawianie, analizowanie i podsumowywanie danych technicznych w dziedzinach objętych misją Agencji;

   h) zapewnienie szybkiego, wiarygodnego, obiektywnego i wyczerpującego informowania społeczeństwa i zainteresowanych stron w dziedzinach objętych misją Agencji;

   i) na żądanie Komisji, udzielanie pomocy technicznej w zakresie doskonalenia współpracy między Unią, krajami kandydującymi, organizacjami międzynarodowymi i państwami trzecimi w dziedzinach objętych misją Agencji;

   j) ustanowienie, udostępnianie do publicznej wiadomości i uaktualnianie bazy danych dotyczącej referencyjnych kolekcji odmian.

3. Agencja zarządza także unijnym rejestrem odmian, ustanowionym zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr.../... [*Office of Publications, please insert number of this Regulation*], i zapewnia jego funkcjonowanie. Wdraża ona procedury rejestracji odmian w unijnym rejestrze odmian zgodnie z tytułem IV rozdział V rozporządzenia (UE) nr .../... [*Office of Publications, please insert number of this Regulation*].";

2) dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Artykuł 4a
Odniesienia do Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin (Urzędu)

Odniesienia w niniejszym rozporządzeniu do Urzędu oraz odniesienia zawarte w przepisach Unii do Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin odczytuje się jako odniesienia do Europejskiej Agencji ds. Odmian Roślin ustanowionej w art. 4.".

Artykuł 143
Kary

Państwa członkowskie określają zasady dotyczące kar stosowanych w przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie środki niezbędne w celu zapewnienia ich zastosowania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach najpóźniej rok od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i powiadamiają ją niezwłocznie o każdej następnej zmianie tych przepisów.

Artykuł 144
Uchylenia

1. Akty, o których mowa w załączniku XIII, tracą moc.

2. Odesłania do uchylonych aktów odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku XIV.

Artykuł 145
Przepisy przejściowe

1. Państwa członkowskie do dnia [*Office of Publications, please insert date of application of this Regulation*] r. dokonują przeglądu środków przyjętych na podstawie art. 5 dyrektywy 66/401/EWG, art. 5 dyrektywy 66/402/EWG, art. 4 ust. 1 dyrektywy 68/193/EWG, art. 7 dyrektywy 2002/54/WE, art. 24 dyrektywy 2002/55/WE, art. 5 dyrektywy 2002/56/WE oraz art. 7 dyrektywy 2002/57/WE i podejmują jedno z następujących działań:

   a) uchylają te środki; lub

   b) zmieniają te środki w celu zapewnienia zgodności z obowiązującymi przepisami Unii dotyczącymi danego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o:

   a) wszelkich środkach przyjętych na podstawie dyrektyw, o których mowa w ust. 1 do dnia [*Office of Publications, please insert date of application of this Regulation*] r.; oraz

b) każdym działaniu podjętym na podstawie ust. 1 lit. a) lub b).

Artykuł 146
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [*Office of Publications please insert date counting 36 months from the entry into force*] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

RODZAJE I GATUNKI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 11

Abies alba Mill.

Abies cephalonica Loudon

Abies grandis Lindl.

Abies pinsapo Boiss.

Acer platanoides L.

Acer pseudoplatanus L.

Agrostis canina L.

Agrostis capillaris L.

Agrostis gigantea Roth.

Agrostis stolonifera L.

Allium cepa L.

Allium fistulosum L.

Allium porrum L.

Allium sativum L.

Allium schoenoprasum L.

Alnus glutinosa Gaertn.

Alnus incana Moench.

Alopecurus pratensis L.

Anthriscus cerefolium (L.) Hoffm.

Apium graveolens L.

Arachis hypogaea L.

Arrhenatherum elatius (L.) P. Beauv. ex J. Presl & C. Presl.

Asparagus officinalis L.

Avena nuda L.

Avena sativa L. (w tym *A. byzantina* K. Koch)

Avena strigosa Schreb.

Beta vulgaris L.

Betula pendula Roth.

Betula pubescens Ehrh.

Brassica juncea (L.) Czern.

Brassica napus L.

Brassica nigra (L.) W.D.J. Koch

Brassica oleracea L.

Brassica rapa L.
Bromus catharticus Vahl
Bromus sitchensis Trin.
Cannabis sativa L.
Capsicum annuum L.
Carpinus betulus L.
Carthamus tinctorius L.
Carum carvi L.
Castanea sativa Mill.
Castanea Mill. (podkładki)
Cedrus atlantica (Endl) Manetti ex Carr.
Cedrus libani A. Richard
Cichorium endivia L.
Cichorium intybus L.
Citrullus lanatus (Thunb.) Matsum. & Nakai
Citrus L.
Corylus avellana L.
Corylus L. (podkładki)
Cucumis melo L.
Cucumis sativus L.
Cucurbita maxima Duchesne
Cucurbita pepo L.
Cydonia oblonga Mill.
Cynara cardunculus L.
Cynodon dactylon (L.) Pers.
Dactylis glomerata L.
Daucus carota L.
Fagus sylvatica L.
Festuca arundinacea Schreb.
Festuca filiformis Pourr.
Festuca ovina L.
Festuca pratensis Huds.
Festuca rubra L.
Festuca trachyphylla (Hack.) Krajina
xFestulolium Asch. et Graebn.

Ficus carica L.
Foeniculum vulgare Mill.
Fortunella Swingle
Fragaria L.
Fraxinus angustifolia Vahl.
Fraxinus excelsior L.
Galega orientalis Lam.
Glycine max (L.) Merrill
Gossypium L.
Hedysarum coronarium L.
Helianthus annuus L.
Hordeum vulgare L.
Juglans regia L.
Juglans L. (podkładki)
Lactuca sativa L.
Larix decidua Mill.
Larix kaempferi (Lamb.) Carr.
Larix sibirica Ledeb.
Larix x eurolepis Henry
Linum usitatissimum L.
Lolium × *boucheanum* Kunth
Lolium multiflorum Lam.
Lolium perenne L.
Lotus corniculatus L.
Lupinus albus L.
Lupinus angustifolius L.
Lupinus luteus L.
Malus domestica Borkh.
Malus Mill. (podkładki)
Medicago lupulina L.
Medicago sativa L.
Medicago × *varia* T. Martyn
Olea europaea L.
Onobrychis viciifolia Scop.
Oryza sativa L.

Papaver somniferum L.

Petroselinum crispum (Mill.) Nyman ex A. W. Hill

Phacelia tanacetifolia Benth.

Phalaris aquatica L.

Phalaris canariensis L.

Phaseolus coccineus L.

Phaseolus vulgaris L.

Phleum nodosum L. (dawniej *Phleum bertolonii* DC.)

Phleum pratense L.

Picea abies (L.) H. Karst.

Picea sitchensis (Bong.) Carr.

Pinus brutia Ten.

Pinus canariensis C. Smith

Pinus cembra L.

Pinus contorta Douglas ex Loud.

Pinus halepensis Mill.

Pinus leucodermis Antoine

Pinus nigra Arnold

Pinus pinaster Aiton

Pinus pinea L.

Pinus radiata D. Don

Pinus sylvestris L.

Pistacia vera L.

Pistacia L. (podkładki)

Pisum sativum L.

Poa annua L.

Poa nemoralis L.

Poa palustris L.

Poa pratensis L.

Poa trivialis L.

Poncirus Raf.

Populus spp. oraz sztuczne mieszańce tych gatunków

Prunus amygdalus Batsch

Prunus armeniaca L.

Prunus avium (L.) L.

Prunus cerasus L.

Prunus domestica L.

Prunus persica (L.) Batsch

Prunus salicina Lindley

Prunus L. (podkładki)

Pseudotsuga menziesii (Mirb.) Franco

Pyrus communis L.

Pyrus L. (podkładki)

Quercus cerris L.

Quercus ilex L.

Quercus petraea (Matt.) Liebl.

Quercus pubescens Willd.

Quercus robur L.

Quercus rubra L.

Quercus suber L.

Raphanus sativus L.

Rheum rhabarbarum L.

Ribes L.

Robinia pseudoacacia L.

Rubus L.

Scorzonera hispanica L.

Secale cereale L.

Sicyos angulatus L. (podkładki)

Sinapis alba L.

Solanum lycopersicum Lam. (dawniej *Lycopersicon esculentum* Mill.)

Solanum lycopersicum Lam.x Solanum spp. (podkładki)

Solanum melongena L.

Solanum tuberosum L.

Sorghum bicolor (L.) Moench

Sorghum bicolor (L.) Moench × *Sorghum sudanense* (Piper) Stapf.

Sorghum sudanense (Piper) Stapf

Spinacia oleracea L.

Tilia cordata Mill.

Tilia platyphyllos Scop.

Trifolium alexandrinum L.

Trifolium hybridum L.

Trifolium incarnatum L.

Trifolium pratense L.

Trifolium repens L.

Trifolium resupinatum L.

Trigonella foenum-graecum L.

Trisetum flavescens (L.) P. Beauv.

xTriticosecale Wittm. ex A. Camus

Triticum aestivum L.

Triticum durum Desf.

Triticum spelta L.

Vaccinium L.

Valerianella locusta (L.) Laterr.

Vicia faba L.

Vicia pannonica Crantz

Vicia sativa L.

Vicia villosa Roth.

Vitis L.

Zea mays L.

ZAŁĄCZNIK II

WYMOGI DLA MATERIAŁU KATEGORII PRZEDBAZOWY, BAZOWY, KWALIFIKOWANY I STANDARD ORAZ ELEMENTY SŁUŻĄCE PRZYJĘCIU TYCH WYMOGÓW

CZĘŚĆ A

WYMOGI DOTYCZĄCE PRODUKCJI MATERIAŁU PRZEZNACZONEGO DO REPRODUKCJI ROŚLIN, O KTÓRYCH MOWA W ART. 16 UST. 2

Następujące wymogi stosuje się do pól i upraw, zależnie od cech charakterystycznych każdego rodzaju lub gatunku:

1. Siew lub sadzenie:

   a) tożsamość materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, w tym w stosownych przypadkach roślin matecznych, określa się w celu zapewnienia identyfikowalności materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Przechowuje się etykietę materiału lub dokumentację dotyczącą rośliny matecznej;

   b) materiał taki jest sadzony lub wysiewany w taki sposób, że zapewnione są:

      (i) wystarczająca odległość od źródeł pyłków tych samych gatunków lub odmian, zgodnie z zasadami izolacji dla danych cech botanicznych i metod hodowlanych, aby zapewnić ochronę przed wszelkim niepożądanym obcym zapyleniem i uniknąć zapylania krzyżowego z innymi uprawami;

      (ii) właściwe źródło i poziom zapylania w celu zapewnienia dalszej reprodukcji;

      (iii) odpowiedni płodozmian (wcześniejsza uprawa i długość czasu między okresami zbiorów z tego samego gatunku), aby uniknąć zanieczyszczeń;

   c) należy poświęcić odpowiednią uwagę maszynom i sprzętowi używanym w celu zapewnienia nieobecności chwastów lub innych gatunków, których materiał siewny trudno odróżnić podczas badań laboratoryjnych;

   d) materiał jest wysiewany i sadzony w taki sposób, by zapewnić zgodność występowania agrofagów jakościowych dla UE i ich wektorów, wymienionych w akcie wykonawczym przyjętym zgodnie z art. 37 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr.../... (*Office of Publications, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*) z przepisami tego aktu.

2. Uprawa:

   a) Rośliny nietypowe są nieobecne, aby zapewnić tożsamości i czystość odmianową, a także wydajną produkcję. Jeśli nie jest to możliwe ze względu na cechy charakterystyczne materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, są one obecne na najniższym możliwym poziomie.

      W przypadku występowania roślin nietypowych lub innych gatunków roślin, w celu zapewnienia tożsamości i czystości odmianowej stosuje się odpowiednią obróbkę lub usuwanie.

b) Rośliny mateczne poddaje się obróbce lub wyklucza jako źródło materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin w przypadku uzyskania dodatnich wyników badań lub widocznych objawów występowania agrofagów lub wad.

c) Zbiór:

Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest zbierany odpowiednio luzem lub jako pojedyncze rośliny, w celu zapewnienia tożsamości i czystości zebranego materiału.

d) Utrzymanie:

Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin, w tym w stosownych przypadkach rośliny mateczne, utrzymywany jest w taki sposób, aby zapewnić tożsamość odmiany. Utrzymanie to opiera się na urzędowym lub uznanym urzędowo opisie danej odmiany.

e) Agrofagi jakościowe dla UE

Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin uprawiany jest w taki sposób, aby zapewnić zgodność występowania w tym materiale przeznaczonym do reprodukcji roślin agrofagów jakościowych dla UE, wymienionych w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 37 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr.../... (*Office of Publications, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*), z przepisami tego aktu.

f) W stosownych przypadkach uprawa materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin odbywa się oddzielnie od uprawy materiału należącego do tych samych rodzajów lub gatunków przeznaczonego na żywność lub paszę, aby zapewnić zdrowie przedmiotowego materiału.

g) W stosownych przypadkach, do reprodukcji materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin stosowane może być również mikrorozmnażanie.

CZĘŚĆ B

WYMOGI DOTYCZĄCE JAKOŚCI MATERIAŁU PRZEZNACZONEGO DO REPRODUKCJI ROŚLIN, O KTÓRYCH MOWA W ART. 16 UST. 2

Materiał przeznaczony do reprodukcji roślin spełnia co najmniej jeden z następujących wymogów dotyczących jakości, w zależności od cech charakterystycznych każdego rodzaju lub gatunku:

a) posiada minimalną zdolność kiełkowania, aby umożliwić odpowiednią liczbę roślin na metr kwadratowy (m^2) po siewie, a w konsekwencji zapewnić wydajność i jakość produkcji;

b) posiada maksymalną zawartość twardych nasion, aby umożliwić odpowiednią liczbę roślin na metr kwadratowy (m^2);

c) posiada minimalną czystość, aby zagwarantować najwyższy poziom tożsamości odmianowej;

d) posiada maksymalną wilgotność, aby zapewnić zabezpieczenie materiału podczas przetwarzania, przechowywania i udostępniania na rynku;

e) posiada maksymalną zawartość materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin innych rodzajów lub gatunków, aby zapewnić najniższe występowanie niepożądanych roślin w partii;

f) posiada minimalny wigor, określone rozmiary i szczegółową klasyfikację, aby zapewnić odpowiedniość materiału i wystarczającą jednorodność partii przeznaczonych do siewu lub sadzenia;

g) posiada maksymalne występowanie ziemi lub ciał obcych, aby zapobiec nieuczciwym praktykom i zanieczyszczeniom technicznym;

h) jest wolny od określonych wad i uszkodzeń, aby zapewnić jakość i zdrowie materiału;

i) występowanie agrofagów jakościowych dla UE, wymienionych w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 37 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr .../... w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom, w materiale przeznaczonym do reprodukcji roślin musi być zgodne z przepisami tego aktu.

CZĘŚĆ C

WYMOGI DOTYCZĄCE KWALIFIKACJI MATERIAŁU PRZEZNACZONEGO DO REPRODUKCJI ROŚLIN, O KTÓRYCH MOWA W ART. 20 UST. 1

A. Częstotliwość i metody inspekcji polowych

Częstotliwość inspekcji i odpowiednie fazy wzrostu materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin do inspekcji muszą zapewniać skuteczność obserwacji i inspekcji.

Metody inspekcji zapewniają wiarygodność obserwacji.

W stosownych przypadkach rośliny mateczne są poddawane inspekcji, przynajmniej poprzez inspekcję wzrokową, w najbardziej odpowiednim okresie lub okresach roku, aby sprawdzić występowanie agrofagów i ich wektorów.

Rośliny mateczne są utrzymywane na wszystkich etapach uprawy w warunkach, które umożliwiają produkcję materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin i weryfikację tożsamości na podstawie opisu odmiany.

Inspekcje dotyczą, w stosownych przypadkach, zgodności z zasadami określonymi na podstawie art. 37 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr .../... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*] w odniesieniu do występowania agrofagów jakościowych w danym materiale przeznaczonym do reprodukcji roślin. Jakość gleby, podłoża, roślin matecznych i bezpośredniego otoczenia sprawdza się, aby zapobiec występowaniu agrofagów lub ich wektorów.

B. Pobieranie próbek i badanie

1. Metoda pobierania próbek musi spełniać następujące wymogi:

   a) próbka pobierana z partii posiada wagę minimalną odpowiednią do ustalenia zawartości niektórych chwastów, aby zapewnić reprezentatywność próbki i wielkość odpowiednią do analizy materiału w celu oceny, czy zostały spełnione wymogi dotyczące jakości;

   b) intensywność pobierania próbek, sprzęt do pobierania próbek i metody, które mają być stosowane, zapewniają pobieranie do badań wiarygodnych próbek.

2. Badania przeprowadzane są zgodnie z metodami, sprzętem i podłożami uprawnymi ustanowionymi dla poszczególnych gatunków, jak również dla kolekcji referencyjnych, w odniesieniu do analizy czystości, aby zapewnić

spełnienie wymogów dotyczących jakości. Badania obejmują, w stosownych przypadkach, ponowne badanie zdolności kiełkowania, aby zapewnić odpowiednią zdolność kiełkowania po pewnym okresie lub mieszaniu materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

3. Inspekcje dotyczą, w stosownych przypadkach, zgodności z zasadami określonymi na podstawie art. 37 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr .../... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*] w odniesieniu do występowania agrofagów jakościowych w danym materiale przeznaczonym do reprodukcji roślin. Jakość gleby, podłoża, roślin matecznych i bezpośredniego otoczenia sprawdza się, aby zapobiec występowaniu agrofagów lub ich wektorów.

CZĘŚĆ D

ELEMENTY SŁUŻĄCE DO PRZYJĘCIA WYMOGÓW DOTYCZĄCYCH PRODUKCJI I JAKOŚCI MATERIAŁU PRZEZNACZONEGO DO REPRODUKCJI ROŚLIN, O KTÓRYCH MOWA W ART. 16 UST. 2, I WYMOGÓW DOTYCZĄCYCH KWALIFIKACJI MATERIAŁU PRZEZNACZONEGO DO REPRODUKCJI ROŚLIN, O KTÓRYCH MOWA W ART. 20 UST. 1

Wymogi dotyczące produkcji i jakości, o których mowa w części A i B, oraz systemów kwalifikacji, o których mowa w części C, mogą być określane w odniesieniu do jednego lub więcej spośród następujących elementów:

a) rodzajów, gatunków, kategorii i podziałów wewnątrz kategorii, w tym pokoleń;

b) rodzajów odmian lub materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin (materiał niejednorodny lub materiał przeznaczony do reprodukcji roślin na rynku niszowym), w tym mieszańców wewnątrzgatunkowych lub międzygatunkowych;

c) określonych zastosowań danych rodzajów, gatunków lub rodzajów danego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin;

d) rodzaju reprodukcji.

ZAŁĄCZNIK III

CZĘŚĆ A

TREŚĆ ETYKIETY URZĘDOWEJ I ETYKIETY PODMIOTU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 21 UST. 1

Etykieta urzędowa i etykieta podmiotu zawierają następujące informacje:

a) nazwę botaniczną lub, w przypadku mieszanki, nazwy botaniczne danych gatunków roślin podane alfabetem łacińskim;

b) nazwę zwyczajową lub, w przypadku mieszanki, nazwy zwyczajowe danych gatunków roślin, podane w jednym z języków urzędowych Unii;

c) dwuliterowy kod wskazany w normie ISO 3166-1 alfa 2[22] dla danego państwa członkowskiego i, w stosownych przypadkach, nazwę lub akronim odpowiedniego właściwego organu lub właściwych organów, przy których podmiot zawodowy jest zarejestrowany;

d) numer rejestracji zarejestrowanego podmiotu zawodowego, a w przypadku braku takiego numeru – nazwę i adres podmiotu;

e) numer partii materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin oraz, w stosownych przypadkach, odniesienie do niepowtarzalnego nośnika danych zapewniającego identyfikowalność, takiego jak kod kreskowy, hologram lub mikroprocesor,

f) oznaczenie nazwy odmiany lub nazw odmian w przypadku składników mieszanki, przy udostępnianiu na rynku z odniesieniem do odmian;

g) sformułowanie „przepisy i normy UE”;

h) odniesienia do państwa lub państw produkcji w przypadku mieszanki przy pomocy dwuliterowego kodu, o którym mowa w lit. c);

i) odniesienia do zadeklarowanej liczby nasion, podkładek lub innych jednostek materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin lub, w stosownych przypadkach, waga netto lub brutto;

j) oznaczenia dotyczące kategorii materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin oraz, w stosownych przypadkach, dalszy podział kategorii;

k) odniesienia do miesiąca i roku etykietowania lub odniesienia do miesiąca i roku ostatniego pobrania próbek;

l) wskazanie, w stosownych przypadkach, że materiał przeznaczony do reprodukcji roślin należy do odmiany wyłącznie z opisem uznanym urzędowo oraz wskazanie regionu pochodzenia pierwotnego tej odmiany;

m) wskazanie, w stosownych przypadkach, że dany materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest klonem lub podkładką;

n) wskazanie, w stosownych przypadkach, że dany materiał przeznaczony do reprodukcji roślin składa się z organizmów zmodyfikowanych genetycznie lub je zawiera.

---

[22] ISO 3166-1:2006, Kody nazw państw i ich jednostek administracyjnych – Część 1: Kody państw: Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna, Genewa.

CZĘŚĆ B

INFORMACJE, KTÓRE MAJĄ BYĆ PODANE NA ETYKIECIE DLA RODZAJÓW LUB GATUNKÓW INNYCH NIŻ GATUNKI WYMIENIONE W ZAŁĄCZNIKU I, O KTÓRYCH MOWA W ART. 47

Etykieta zawiera następujące informacje:

a) gatunek, oznaczony nazwą botaniczną podaną alfabetem łacińskim;

b) nazwę zwyczajową w jednym z urzędowych języków Unii;

c) nazwę odmiany, jeśli materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest udostępniany na rynku z odniesieniem do odmiany;

d) nazwę i adres podmiotu zawodowego wraz z jego numerem rejestracyjnym;

e) numer referencyjny partii podany przez podmiot;

f) zadeklarowaną liczbę nasion, podkładek lub innych jednostek materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin lub, w stosownych przypadkach, wagę netto lub brutto;

g) oznaczenie „jakość UE”;

h) datę wydania etykiety;

i) w przypadku przywozu z państw trzecich, wskazanie państwa zbioru przy pomocy dwuliterowego kodu, o którym mowa w części A lit. h);

j) miejsce produkcji;

k) w stosownych przypadkach, wskazanie, że dany materiał przeznaczony do reprodukcji roślin należy do klona lub podkładki, oraz nazwa odmiany, do której może należeć ten klon lub podkładka;

l) jeżeli materiał przeznaczony do reprodukcji roślin jest produkowany i udostępniany na rynku razem z leśnym materiałem rozmnożeniowym, odpowiednia etykieta materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin zawiera wskazanie „nie dla leśnictwa”.

ZAŁĄCZNIK IV

CZĘŚĆ A

KRYTERIA DOTYCZĄCE RODZAJÓW LUB GATUNKÓW Z ODPOWIEDNIĄ WARTOŚCIĄ GOSPODARCZĄ LUB UŻYTKOWĄ

Wymogi określone w art. 58 ust. 2 dotyczące odpowiedniej wartości gospodarczej lub użytkowej stosuje się do rodzajów i gatunków, które są zgodne z co najmniej jednym spośród następujących kryteriów:

a) mają kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa żywności i paszy;

b) mają kluczowe znaczenie dla przetwórstwa spożywczego, przetwórstwa paszy lub przetwórstwa przemysłowego;

c) mają kluczowe znaczenie dla odporności i rolnictwa niskonakładowego, w tym ekologicznej produkcji rolnej.

CZĘŚĆ B

KRYTERIA DOTYCZĄCE RODZAJÓW LUB GATUNKÓW ZE ZRÓWNOWAŻONĄ WARTOŚCIĄ GOSPODARCZĄ LUB UŻYTKOWĄ

Wymogi określone w art. 59 ust. 1 dotyczące zrównoważonej wartości gospodarczej lub użytkowej stosuje się do rodzajów i gatunków, które są zgodne z co najmniej jednym spośród następujących kryteriów:

a) są zasadniczo podatne na agrofagi;

b) podlegają szczególnym wymogom dotyczącym efektywnego gospodarowania zasobami;

c) są podatne na występowanie substancji niepożądanych;

d) są podatne na dostosowanie do różnorodnych warunków rolno-klimatycznych.

ZAŁĄCZNIK V

WYMOGI DOTYCZĄCE ZATWIERDZANIA MATERIAŁU PODSTAWOWEGO PRZEZNACZONEGO DO PRODUKCJI LEŚNEGO MATERIAŁU ROZMNOŻENIOWEGO, KTÓRY MA BYĆ CERTYFIKOWANY JAKO „ZE ZNANEGO ŹRÓDŁA”

1. Materiałem podstawowym jest źródło nasion lub drzewostan znajdujące się w jednym regionie pochodzenia. Jeśli materiał jest przeznaczony do szczególnych celów leśnych, musi zostać przeprowadzona formalna inspekcja.

2. Dany podmiot zawodowy musi podać właściwemu organowi region pochodzenia, położenie i wysokość lub rozpiętość wysokości miejsca lub miejsc, z których został zebrany materiał rozmnożeniowy. Należy podać, czy materiał podstawowy jest:

   a) autochtoniczny lub nieautochtoniczny, lub czy pochodzenie pierwotne jest nieznane; lub

   b) rodzimy lub nierodzimy, lub czy pochodzenie pierwotne jest nieznane. W przypadku nieautochtonicznego lub nierodzimego materiału podstawowego należy podać pochodzenie pierwotne, jeśli jest ono znane.

ZAŁĄCZNIK VI

WYMOGI DOTYCZĄCE ZATWIERDZANIA MATERIAŁU PODSTAWOWEGO PRZEZNACZONEGO DO PRODUKCJI LEŚNEGO MATERIAŁU ROZMNOŻENIOWEGO, KTÓRY MA BYĆ CERTYFIKOWANY JAKO „WYSELEKCJONOWANY”

Ogólne: Drzewostan będzie oceniany z uwzględnieniem określonego deklarowanego celu, do jakiego przeznaczony będzie materiał rozmnożeniowy, a wymogom 1-9 przyznaje się należne znaczenie, zależnie od szczegółowego celu. Kryteria stosowane do selekcji leśnego materiału rozmnożeniowego i cel tego materiału wskazuje się w krajowym rejestrze.

1. **Pochodzenie pierwotne:** Należy określić, na podstawie dowodów historycznych lub za pomocą innych odpowiednich środków, czy drzewostan jest autochtoniczny/rodzimy, nieautochtoniczny/nierodzimy, lub czy pochodzenie pierwotne jest nieznane, a w przypadku nieautochtonicznego/nierodzimego materiału podstawowego należy podać pochodzenie, jeśli jest znane.

2. **Izolacja:** Drzewostany muszą być usytuowane w odpowiedniej odległości od słabych drzewostanów, w tym nieautochtonicznych/nierodzimych lub nieznanego pochodzenia pierwotnego, tego samego gatunku lub od drzewostanów gatunków lub odmian spokrewnionych, które mogą tworzyć mieszańce z danym gatunkiem.

3. **Efektywna wielkość populacji:** Drzewostany muszą składać się z przynajmniej jednej grupy drzew odpowiednio rozmieszczonych i wystarczająco licznych, aby zapewnić odpowiednie zapylanie między nimi. W celu uniknięcia niepożądanych wpływów krzyżowania wsobnego (endogamii), wybrane drzewostany składają się z wystarczającej liczby osobników rozmieszczonych odpowiednio gęsto na danym obszarze.

4. **Wiek i rozwój:** Drzewostany muszą składać się z drzew w takim wieku lub takiej fazie rozwoju, aby łatwo można było ocenić dane kryteria selekcji.

5. **Wyrównanie:** Drzewostany muszą wykazywać normalny stopień indywidualnego zróżnicowania cech morfologicznych. W razie potrzeby gorsze drzewa usuwa się.

6. **Dostosowanie:** Dostosowanie do warunków ekologicznych przeważających w regionie pochodzenia musi być oczywiste.

7. **Wielkość produkcji:** Do zatwierdzenia wybranych drzewostanów wielkość produkcji drewna musi przekraczać produkcję przyjętą za średnią w podobnych warunkach ekologicznych i podobnych warunkach gospodarowania.

8. **Jakość drewna:** Jakość drewna jest brana pod uwagę.

9. **Forma lub pokrój:** Drzewostan musi wykazywać szczególnie dobre cechy morfologiczne, zwłaszcza jeśli chodzi o prosty, okrągły pień, pożądane ugałęzienie, małe rozmiary gałęzi i dobre oczyszczanie się. Proporcja rozwidlonych drzew i drzew wykazujących skręt włókien musi być niska.

ZAŁĄCZNIK VII

WYMOGI DOTYCZĄCE ZATWIERDZANIA MATERIAŁU PODSTAWOWEGO PRZEZNACZONEGO DO PRODUKCJI LEŚNEGO MATERIAŁU ROZMNOŻENIOWEGO, KTÓRY MA BYĆ CERTYFIKOWANY JAKO „KWALIFIKOWANY”

1. Plantacje nasienne

a) rodzaj, cel, wzór krzyżowania i układ terenu, składowe, izolacja, położenie i wszelkie zmiany powyższych parametrów muszą zostać zatwierdzone i zarejestrowane przez właściwy organ;

b) składowe klony lub rody wybiera się ze względu na ich wyjątkowo dobre cechy charakterystyczne; szczególną uwagę zwraca się na wymogi 4, 6, 7, 8, 9 i 10 załącznika III;

c) składowe klony lub rody są sadzone lub zostały zasadzone zgodnie z planem zatwierdzonym przez właściwy organ i sporządzonym w taki sposób, aby każdy ze składników można było zidentyfikować;

d) przerzedzanie prowadzone w plantacjach nasiennych opisuje się wraz z uwzględnieniem kryteriów selekcji stosowanych przy takim przerzedzaniu i rejestruje we właściwym organie;

e) zarządzanie plantacjami nasiennymi i zbieranie nasion odbywa się w sposób pozwalający osiągnąć cele tych plantacji. W przypadku plantacji nasiennych przeznaczonych do produkcji sztucznego mieszańca odsetek mieszańców w materiale rozmnożeniowym musi zostać określony przy pomocy badania weryfikacyjnego.

2. Drzewa mateczne

a) drzewa mateczne wybiera się ze względu na ich wyjątkowo dobre cechy charakterystyczne i zgodnie z wymogami 4, 6, 7, 8, 9 i 10 załącznika III lub ze względu na ich zdolność łączenia wymaganych cech;

b) cel, wzór krzyżowania i system zapylania, składniki, izolacja i położenie oraz wszelkie ich istotne zmiany muszą zostać zatwierdzone i zarejestrowane przez właściwy organ;

c) tożsamość, ilość i proporcja drzew matecznych w mieszance musi być zatwierdzona i zarejestrowana przez właściwy organ;

d) w przypadku drzew matecznych przeznaczonych do produkcji sztucznego mieszańca odsetek mieszańców w materiale rozmnożeniowym musi być określony przy pomocy badania weryfikacyjnego.

3. Klony

a) klony są możliwe do zidentyfikowania dzięki wyróżniającym je cechom charakterystycznym, które zostały zatwierdzone i zarejestrowane przez właściwy organ;

b) wartość pojedynczych klonów ustala się na podstawie dotychczasowego doświadczenia lub jest ona wykazywana poprzez wystarczająco długie doświadczenia;

c) ortety wykorzystywane do produkcji klonów wybiera się ze względu na ich wyjątkowo dobre cechy charakterystyczne i zgodnie z kryteriami 4, 6, 7, 8, 9 i 10 załącznika III.

4. Mieszanka klonów

a) mieszanka klonów spełnia wymogi pkt 3 lit. a), b) i c);

b) tożsamość, ilość i proporcja składowych klonów mieszanki, metoda selekcji i materiał pierwotny muszą być zatwierdzone i zarejestrowane przez właściwy organ. Każdą mieszankę musi charakteryzować wystarczająca różnorodność genetyczna.

ZAŁĄCZNIK VIII

WYMOGI DOTYCZĄCE ZATWIERDZANIA MATERIAŁU PODSTAWOWEGO PRZEZNACZONEGO DO PRODUKCJI LEŚNEGO MATERIAŁU ROZMNOŻENIOWEGO, KTÓRY MA BYĆ CERTYFIKOWANY JAKO „PRZETESTOWANY”

1. WYMOGI DOTYCZĄCE WSZYSTKICH TESTÓW

a) ogólne

Materiał podstawowy musi spełniać stosowne wymogi określone w załączniku V lub VI.

Testy w celu zatwierdzenia materiału podstawowego mają być przygotowane, ułożone, przeprowadzone, a ich wyniki interpretowane zgodnie z procedurami uznanymi międzynarodowo. W przypadku testów porównawczych testowany leśny materiał rozmnożeniowy musi być porównywany z jednym, a najlepiej z kilkoma zatwierdzonymi lub wcześniej wybranymi wzorcami;

b) cechy charakterystyczne, które mają być badane

(i) testy muszą być zaprojektowane w taki sposób, aby oceniać określone cechy charakterystyczne wskazane dla każdego testu;

(ii) istotnym czynnikom adaptacji, wzrostu, a także biotycznym i abiotycznym przypisuje się wagę. Dodatkowo ocenia się inne cechy charakterystyczne uznane za istotne ze względu na określony zamierzony cel w odniesieniu do warunków ekologicznych panujących w regionie, w którym przeprowadzany jest test;

c) dokumentacja

Dokumentacja musi opisywać miejsce testu, w tym położenie, klimat, glebę, wcześniejsze użytkowanie, założenie, zagospodarowanie i wszelkie szkody związane z czynnikami abiotycznymi/biotycznymi oraz być dostępna dla właściwego organu. Wiek materiału oraz wyniki w momencie oceny muszą być zarejestrowane przez właściwy organ;

d) przygotowanie testów

(i) każdą próbkę materiału rozmnożeniowego hoduje się, sadzi i uprawia w identyczny sposób, na ile pozwalają na to dane rodzaje materiału;

(ii) każdy eksperyment musi być przygotowany tak, aby był wiarygodny statystycznie, z wystarczającą liczbą drzew, aby można było ocenić wszystkie indywidualne cechy każdego badanego składnika;

e) analiza i wiarygodność wyników

(i) dane z eksperymentów muszą być analizowane za pomocą metod statystycznych uznanych międzynarodowo, a wyniki przedstawione w odniesieniu do każdej badanej cechy charakterystycznej;

(ii) metodologia stosowana do testu i uzyskane szczegółowe wyniki powinny być ogólnie dostępne;

(iii) podany musi zostać również sugerowany region prawdopodobnego dostosowania w państwie, w którym prowadzony był test, i cechy charakterystyczne, które mogą ograniczać użyteczność;

(iv) jeśli podczas testów udowodni się, że materiał rozmnożeniowy nie posiada co najmniej cech materiału podstawowego, taki materiał rozmnożeniowy eliminuje się.

2. WYMOGI DOTYCZĄCE GENETYCZNEJ OCENY SKŁADNIKÓW MATERIAŁU PODSTAWOWEGO

a) składniki następującego materiału podstawowego mogą podlegać ocenie genetycznej: plantacje nasienne, drzewa mateczne, klony i mieszanki klonów;

b) dokumentacja

do zatwierdzenia materiału podstawowego wymagana jest następująca dodatkowa dokumentacja:

(i) tożsamość, pochodzenie pierwotne i rodowód ocenianych składników;

(ii) wzór krzyżowania stosowany do produkcji materiału rozmnożeniowego wykorzystywanego do testów oceniających;

c) procedury testowe

Spełnione muszą być następujące wymogi:

(i) wartość genetyczna każdego składnika musi być oszacowana w przynajmniej dwóch miejscach przeprowadzania testów oceniających, z których co najmniej jedno musi znajdować się w środowisku odpowiadającym sugerowanemu wykorzystaniu materiału rozmnożeniowego;

(ii) szacowaną wysoką wartość materiału rozmnożeniowego, który ma być wprowadzony do obrotu, ocenia się na podstawie tych wartości genetycznych oraz określonego wzoru krzyżowania;

(iii) testy oceniające i obliczenia genetyczne muszą zostać zatwierdzone przez właściwy organ;

d) interpretacja

(i) szacowaną wysoką wartość materiału rozmnożeniowego ocenia się w stosunku do populacji referencyjnej ze względu na cechę lub zestaw cech charakterystycznych;

(ii) podaje się, czy oceniana wartość genetyczna materiału rozmnożeniowego jest niższa od populacji referencyjnej w odniesieniu do którejkolwiek istotnej cechy.

3. WYMOGI DOTYCZĄCE TESTÓW PORÓWNAWCZYCH MATERIAŁU ROZMNOŻENIOWEGO

a) pobieranie próbek materiału rozmnożeniowego

(i) próbka materiału rozmnożeniowego do testów porównawczych musi być rzeczywiście reprezentatywna dla materiału rozmnożeniowego pozyskanego z materiału podstawowego, który ma być zatwierdzony;

(ii) materiał rozmnożeniowy do testów porównawczych produkowany metodą płciową:

jest zbierany w roku dobrego kwitnienia i dobrej produkcji owoców/nasion; może być stosowane sztuczne zapylanie,

jest zbierany metodami, które zapewniają reprezentatywność uzyskanych próbek;

b) wzorce

(i) funkcjonowanie wzorców stosowanych do celów porównawczych w testach powinno, jeśli to możliwe, być znane przez wystarczająco długi czas w regionie, w którym ma być przeprowadzony test. Wzorce reprezentują materiał, którego przydatność dla leśnictwa jest znana w momencie rozpoczęcia testu i w warunkach ekologicznych, w których proponuje się certyfikowanie materiału. Pochodzą one w największym możliwym stopniu z drzewostanów wybranych zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku III lub z materiału podstawowego urzędowo zatwierdzonego do produkcji materiału przetestowanego;

(ii) w przypadku testów porównawczych sztucznych mieszańców oba gatunki rodzicielskie muszą, jeśli to możliwe, należeć do wzorców;

(iii) jeśli to tylko możliwe, wykorzystuje się kilka wzorców. W koniecznych i uzasadnionych przypadkach wzorce mogą zostać zastąpione przez najbardziej odpowiedni testowany materiał lub średnią składników testu;

(iv) Te same wzorce będą stosowane we wszystkich badaniach przy możliwie najszerszym zakresie warunków miejscowych;

c) interpretacja

(i) należy wykazać statystycznie istotną wysoką wartość w porównaniu z wzorcami przynajmniej dla jednej ważnej cechy charakterystycznej;

(ii) jeśli jakieś cechy charakterystyczne istotne ze względów gospodarczych lub środowiskowych wykazują wyraźnie gorsze wyniki w porównaniu do wzorców, zostaje to jasno wskazane, a skutki tego muszą zostać zrekompensowane przez korzystne cechy charakterystyczne.

4. ZATWIERDZENIE WARUNKOWE

Wstępna ocena prób wczesnych może stanowić podstawę warunkowego zatwierdzenia. Twierdzenie o wysokiej jakości w oparciu o wstępną ocenę musi być ponownie zbadane w odstępie czasowym nie większym niż dziesięć lat.

5. WSTĘPNE TESTY

Testy w szkółce, szklarni i laboratorium mogą być przyjęte przez właściwy organ do warunkowego lub ostatecznego zatwierdzenia, jeśli można wykazać bliski związek między mierzonymi cechami a cechami, które normalnie byłyby oceniane w testach w terenie leśnym. Inne cechy, które mają być badane, muszą spełniać wymogi określone w pkt 3.

ZAŁĄCZNIK IX

LISTA GATUNKÓW DRZEW I SZTUCZNYCH MIESZAŃCÓW

Abies alba Mill.

Abies cephalonica Loud.

Abies grandis Lindl.

Abies pinsapo Boiss.

Acer platanoides L.

Acer pseudoplatanus L.

Alnus glutinosa Gaertn.

Alnus incana Moench.

Betula pendula Roth.

Betula pubescens Ehrh.

Carpinus betulus L.

Castanea sativa Mill.

Cedrus atlantica Carr.

Cedrus libani A. Richard

Fagus sylvatica L.

Fraxinus angustifolia Vahl.

Fraxinus excelsior L.

Larix decidua Mill.

Larix x eurolepis Henry

Larix kaempferi Carr.

Larix sibirica Ledeb.

Picea abies Karst.

Picea sitchensis Carr.

Pinus brutia Ten.

Pinus canariensis C. Smith

Pinus cembra L.

Pinus contorta Loud.

Pinus halepensis Mill.

Pinus leucodermis Antoine

Pinus nigra Arnold

Pinus pinaster Ait.

Pinus pinea L.

Pinus radiata D. Don

Pinus sylvestris L.

Populus spp. oraz sztuczne mieszańce tych gatunków

Prunus avium L.

Pseudotsuga menziesii Franco

Quercus cerris L.

Quercus ilex L.

Quercus petraea Liebl.

Quercus pubescens Willd.

Quercus robur L.

Quercus rubra L.

Quercus suber L.

Robinia pseudoacacia L.

Tilia cordata Mill.

Tilia platyphyllos Scop.

ZAŁĄCZNIK X

KATEGORIE, W RAMACH KTÓRYCH MATERIAŁ ROZMNOŻENIOWY Z RÓŻNYCH RODZAJÓW MATERIAŁU PODSTAWOWEGO MOŻE BYĆ UDOSTĘPNIANY NA RYNKU

Rodzaj materiału podstawowego	Kategoria leśnego materiału rozmnożeniowego (Kolor etykiety, jeśli stosowane są etykieta lub dokument kolorowy)			
	Ze znanego źródła (żółty)	Wyselekcjonowany (zielony)	Kwalifikowany (różowy)	Przetestowany (niebieski)
Źródło nasion	x			
Drzewostan	x	x		x
Plantacja nasienna			x	x
Drzewa mateczne			x	x
Klon			x	x
Mieszanka klonów			x	x

ZAŁĄCZNIK XI

CZĘŚĆ A
Wymogi, jakie muszą spełniać partie owoców i nasion gatunków wymienionych w załączniku IX

1. Partie owoców i nasion gatunków wymienionych w załączniku IX nie mogą być wprowadzane do obrotu jeśli nie osiągają minimalnie 99 % poziomu czystości gatunkowej.

2. Niezależnie od przepisów pkt. 1, w przypadku blisko spokrewnionych gatunków z załącznika IX, oprócz sztucznych mieszańców, wskazuje się czystość gatunkową partii owoców lub nasion, jeśli nie sięga ona 99 %.

CZĘŚĆ B
Wymogi, jakie muszą spełniać części roślin gatunków i sztucznych mieszańców wymienionych w załączniku IX

Części roślin gatunków i sztucznych mieszańców wymienionych w załączniku IX posiadają zadowalającą jakość rynkową. Zadowalającą jakość rynkową określa się w odniesieniu do cech ogólnych, zdrowia i odpowiedniej wielkości. W przypadku *Populus* spp. można wskazać, że spełnione są dodatkowe wymogi określone w części C.

CZĘŚĆ C
Wymogi w odniesieniu do zewnętrznych norm jakości *Populus* spp. rozmnażanego przez zrzezy pędowe lub sadzonki

1. Zrzezy pędowe

   a. Zrzezów pędowych nie uznaje się za posiadające zadowalającą jakość rynkową, jeśli, w rozumieniu części B, występuje którakolwiek z poniższych wad:

      (i) wiek drewna przekracza dwa lata;

      (ii) mają mniej niż dwa dobrze uformowane pąki;

      (iii) są dotknięte nekrozami;

      (iv) wykazują oznaki wysuszenia, przegrzania, spleśnienia lub gnicia.

   b. Minimalne wymiary zrzezów pędowych

      - minimalna długość: 20 cm,

      - minimalna średnica wierzchołka: Klasa WE 1: 8 mm
        Klasa WE 2: 10 mm.

2. Sadzonki

   a. Sadzonek nie uznaje się za posiadające zadowalającą jakość rynkową, jeśli występuje którakolwiek z poniższych wad:

      (i) wiek drewna przekracza trzy lata;

      (ii) mają mniej niż pięć dobrze uformowanych pąków;

      (iii) są dotknięte nekrozami;

      (iv) wykazują oznaki wysuszenia, przegrzania, spleśnienia lub gnicia;

(v) mają zranienia inne niż zranienia po usuniętych gałęziach;

(vi) mają kilka pni;

(vii) wykazują nadmierne wykrzywienie pnia.

b. Klasy wielkości sadzonek

Klasa	Minimalna średnica w połowie (w mm)	Minimalna wysokość (m)
Regiony nieśródziemnomorskie		
N1	6	1,50
N2	15	3,00
Regiony śródziemnomorskie		
S1	25	3,00
S2	30	4,00

CZĘŚĆ D
Wymogi, jakie musi spełniać materiał sadzeniowy gatunków i sztucznych mieszańców wymienionych w załączniku IX

Materiał sadzeniowy musi posiadać zadowalającą jakość rynkową. Zadowalającą jakość rynkową określa się w odniesieniu do cech ogólnych, zdrowia, żywotności i stanu fizjologicznego.

CZĘŚĆ E
Wymogi jakie musi spełniać materiał sadzeniowy, który ma być sprzedawany odbiorcy końcowemu w regionach o klimacie śródziemnomorskim

Materiał sadzeniowy nie jest wprowadzany do obrotu, jeżeli 95 % każdej partii nie posiada zadowalającej jakości rynkowej.

1. Materiału sadzeniowego nie uznaje się za posiadający zadowalającą jakość rynkową, jeżeli występuje którykolwiek z poniższych braków:

a) zranienia inne niż zranienia po usuniętych gałęziach lub zranienia z powodu uszkodzenia podczas wyorywania;

b) brak pąków, które mogłyby uformować przewodnik;

c) kilka pni;

d) zdeformowany system korzeniowy;

e) oznaki wysuszenia, przegrzania, spleśnienia lub gnicia;

f) rośliny nie są dobrze zrównoważone.

2. Wielkość roślin

Gatunek	Maksymalny wiek (w latach)	Minimalna wysokość (w cm)	Maksymalna wysokość (w cm)	Minimalna grubość w szyi korzeniowej (w mm)
Pinus halepensis	1	8	25	2
	2	12	40	3
Pinus leucodermis	1	8	25	2
	2	10	35	3
Pinus nigra	1	8	15	2
	2	10	20	3
Pinus pinaster	1	7	30	2
	2	15	45	3
Pinus pinea	1	10	30	3
	2	15	40	4
Quercus ilex	1	8	30	2
	2	15	50	3
Quercus suber	1	13	60	3

3. Wielkość pojemnika, gdy jest on stosowany

Gatunek	Minimalna objętość pojemnika (w cm^3)
Pinus pinaster	120
Inne gatunki	200

ZAŁĄCZNIK XII

CZĘŚĆ A

Informacje, które powinny być zawarte w certyfikacie tożsamości materiału rozmnożeniowego pozyskanego ze źródeł nasion lub drzewostanów

1. Tytuł z tekstem „Wydane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr.../...[*Office of Publications, please insert number of this Regulation*]”
2. Państwo członkowskie
3. Numer certyfikatu i kod państwa członkowskiego
4. Następujące stwierdzenie: „Zaświadcza się, że leśny materiał rozmnożeniowy opisany poniżej został wyprodukowany: a) zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr .../...[*Office of Publications, please insert number of this Regulation*]”; b) na mocy przepisów przejściowych.”
5. Nazwa botaniczna
6. Charakter leśnego materiału rozmnożeniowego (jednostka nasienna, część roślin lub materiał sadzeniowy)
7. Kategoria leśnego materiału rozmnożeniowego (ze znanego źródła, wyselekcjonowany lub przetestowany)
8. Rodzaj materiału podstawowego (źródło nasion lub drzewostan)
9. Cel
10. Odnośnik w rejestrze krajowym lub tożsamość materiału podstawowego w rejestrze krajowym
11. Oznaczenie „autochtoniczne”, „nieautochtoniczne”, „rodzime”, „nierodzime” lub „nieznane”
12. Pochodzenie pierwotne materiału podstawowego (dla nieautochtonicznego/nierodzimego materiału, jeżeli jest znane)
13. Państwo członkowskie i region pochodzenia materiału podstawowego
14. Wysokość lub rozpiętość wysokości miejsca materiału podstawowego
15. Rok, w którym dojrzały nasiona
16. Ilość leśnego materiału rozmnożeniowego
17. Wskazanie, czy materiał objęty certyfikatem jest wynikiem podziału większej partii objętej wcześniejszym certyfikatem unijnym, a także, w stosownych przypadkach, wskazanie numeru poprzedniego certyfikatu lub ilości w pierwotnej partii
18. Długość okresu szkółki
19. Wskazanie, czy miało miejsce dalsze rozmnażanie wegetatywne materiału pozyskanego z materiału siewnego
20. Inne istotne informacje
21. Nazwa i adres podmiotu zawodowego
22. Nazwa i adres właściwego organu
23. Pieczęć właściwego organu i data

CZĘŚĆ B

Informacje, które powinny być zawarte w certyfikacie tożsamości materiału rozmnożeniowego pozyskanego z plantacji nasiennych lub drzew matecznych

1. Tytuł z tekstem „Wydane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr .../...[*Office of Publications, please insert number of this Regulation*]”
2. Państwo członkowskie
3. Numer certyfikatu i kod państwa członkowskiego
4. Następujące stwierdzenie: „Zaświadcza się, że leśny materiał rozmnożeniowy opisany poniżej został wyprodukowany: a) zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr .../...[*Office of Publications, please insert number of this Regulation*]”; b) na mocy przepisów przejściowych.”
5. Nazwa botaniczna
6. Rodzaj materiału podstawowego (zgodnie z katalogiem)
7. Charakter leśnego materiału rozmnożeniowego (jednostka nasienna, część roślin lub materiał sadzeniowy)
8. Kategoria leśnego materiału rozmnożeniowego (kwalifikowany lub przetestowany)
9. Rodzaj materiału podstawowego (plantacja nasienna lub drzewa mateczne)
10. Cel
11. Odnośnik w rejestrze krajowym lub tożsamość materiału podstawowego w rejestrze krajowym
12. W stosownych przypadkach oznaczenie „autochtoniczny”, „nieautochtoniczny”, „rodzimy”, „nierodzimy” lub „nieznany”
13. Pochodzenie pierwotne materiału podstawowego (dla nieautochtonicznego/nierodzimego materiału, jeżeli jest znane)
14. Państwo członkowskie i region pochodzenia lub lokalizacja materiału podstawowego
15. Wskazanie, czy materiał siewny został pozyskany ze swobodnego zapylania, uzupełniającego zapylania czy kontrolowanego zapylania
16. Rok, w którym dojrzał materiał siewny
17. Ilość leśnego materiału rozmnożeniowego
18. Wskazanie, czy materiał objęty certyfikatem jest wynikiem podziału większej partii objętej wcześniejszym certyfikatem unijnym (ze wskazaniem numeru poprzedniego certyfikatu lub ilości w pierwotnej partii)
19. Długość okresu szkółki
20. Liczba reprezentowanych składników, w tym wskazanie rodów i klonów
21. Wysokość lub rozpiętość wysokości miejsca materiału podstawowego
22. Wskazanie, czy przy produkcji materiału podstawowego zastosowano modyfikację genetyczną
23. W przypadku leśnego materiału rozmnożeniowego pozyskanego z drzew matecznych lub rodów wskazanie wzoru krzyżowania i zakresu składu procentowego poszczególnych rodów składowych

24. Wskazanie, czy miało miejsce dalsze rozmnażanie wegetatywne materiału pozyskanego z materiału siewnego, w tym wskazanie metody rozmnażania oraz liczby cykli reprodukcyjnych

25. Wskazanie innych istotnych informacji

26. Nazwa i adres podmiotu zawodowego

27. Nazwa i adres właściwego organu

28. Pieczęć właściwego organu i data

29. Nazwisko i podpis urzędnika odpowiedzialnego

CZĘŚĆ C

Informacje, które powinny być zawarte w certyfikacie tożsamości materiału rozmnożeniowego pozyskanego z klonów i mieszanek klonów

1. Tytuł z tekstem „Wydane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr .../...[*Office of Publications, please insert number of this Regulation*]”
2. Państwo członkowskie
3. Numer certyfikatu i kod państwa członkowskiego
4. Następujące stwierdzenie: „Zaświadcza się, że leśny materiał rozmnożeniowy opisany poniżej został wyprodukowany: a) zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr .../...[*Office of Publications, please insert number of this Regulation*]”; b) na mocy przepisów przejściowych.”
5. Nazwa botaniczna
6. Nazwa klona lub mieszanki klonów
7. Charakter leśnego materiału rozmnożeniowego (część roślin lub materiał sadzeniowy)
8. Kategoria leśnego materiału rozmnożeniowego (kwalifikowany lub przetestowany)
9. Rodzaj materiału podstawowego (klony lub mieszanki klonów)
10. Cel
11. Odnośnik w rejestrze krajowym lub tożsamość materiału podstawowego w rejestrze krajowym
12. W stosownych przypadkach oznaczenie „autochtoniczny”, „nieautochtoniczny”, „rodzimy”, „nierodzimy” lub „nieznany”
13. Pochodzenie pierwotne materiału podstawowego (dla nieautochtonicznego/nierodzimego materiału, jeżeli jest znane)
14. Państwo członkowskie i region pochodzenia lub lokalizacja materiału podstawowego
15. Wskazanie, czy materiał siewny został pozyskany ze swobodnego zapylania, uzupełniającego zapylania czy kontrolowanego zapylania
16. Rok, w którym dojrzały nasiona
17. Ilość leśnego materiału rozmnożeniowego
18. Wskazanie, czy materiał objęty certyfikatem jest wynikiem podziału większej partii objętej wcześniejszym certyfikatem unijnym, a także, w stosownych przypadkach, wskazanie numeru poprzedniego certyfikatu lub ilości w pierwotnej partii
19. Długość okresu szkółki
20. Wysokość lub rozpiętość wysokości miejsca materiału podstawowego
21. Wskazanie, czy przy produkcji materiału podstawowego zastosowano modyfikację genetyczną
22. W przypadku leśnego materiału rozmnożeniowego pozyskanego z drzew matecznych wskazanie wzoru krzyżowania i zakresu składu procentowego poszczególnych rodów składowych
23. Wskazanie, czy miało miejsce dalsze rozmnażanie wegetatywne materiału pozyskanego z materiału siewnego

24. Wskazanie innych istotnych informacji
25. Nazwa i adres podmiotu zawodowego
26. Nazwa i adres właściwego organu
27. Pieczęć właściwego organu i data

ZAŁĄCZNIK XIII

UCHYLONE AKTY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 144

1. Dyrektywa 66/401/EWG
2. Dyrektywa 66/402/EWG
3. Dyrektywa 68/193/EWG
4. Dyrektywa 98/56/WE
5. Dyrektywa 1999/105/WE
6. Dyrektywa 2002/53/WE
7. Dyrektywa 2002/54/WE
8. Dyrektywa 2002/55/WE
9. Dyrektywa 2002/56/WE
10. Dyrektywa 2002/57/WE
11. Dyrektywa 2008/72/WE
12. Dyrektywa 2008/90/WE

ZAŁĄCZNIK XIV
TABELE KORELACJI

1. Dyrektywa Rady 66/401/EWG

Dyrektywa Rady 66/401/EWG	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
art. 1	art. 1	—	—
art. 1a	art. 3 i art. 2	—	—
art. 2 ust. 1 pkt A	art. 11 ust. 1 i 2	—	—
art. 2 ust. 1 pkt B, C, D i E	art. 16 ust. 2 i art. 20 ust. 2	—	—
art. 2 ust. 1 pkt F i G	art. 18 ust. 5	—	—
art. 2 ust. 1a	art. 11 ust. 3	—	—
art. 2 ust. 1b	—	—	—
art. 2 ust. 1d	—	—	—
art. 2 ust. 2	—	—	—
art. 2 ust. 3 i 4	art. 20 ust. 2 i art. 24	—	—
art. 3 ust. 1	art. 12 ust. 1	—	—
art. 3 ust. 1a	—		
art. 3 ust. 2	art. 12 ust. 2		
art. 3 ust. 3	art. 12 ust. 3		
art. 3 ust. 4	art. 16 ust. 3		
art. 3a	art. 12 ust. 1		
art. 4 lit. a)	art. 38	—	—
art. 4 lit. b)	art. 39	—	—
art. 4a ust. 1 akapit pierwszy	art. 2	—	—
art. 4a ust. 1 akapit drugi	art. 4	—	—
art. 4a ust. 2	—	—	—
art. 4a ust. 3	—	—	—
art. 5	art. 40	—	—
art. 5a	art. 20 ust. 2	—	—
art. 6	art. 75	—	—
art. 7	art. 20 ust. 2 i art. 24	—	—
art. 8 ust. 1	art. 17 ust. 1	—	—
art. 8 ust. 2	art. 17 ust. 4 i art. 18 ust. 5	—	—
art. 9	art. 18	—	—

art. 10	art. 19 i art. 21 ust. 1	—	—
art. 10a	art. 18 ust. 5	—	—
art. 10b	art. 18 ust. 5	—	—
art. 10c	art. 18 ust. 5	—	—
art. 10d	art. 18 ust. 4	—	—
art. 11	art. 19 ust. 4 i 5	—	—
art. 11a	art. 21 ust. 1	—	—
art. 12	art. 21 ust. 6	—	—
art. 13	art. 32 i art. 33	—	—
art. 13a	art. 42	—	—
art. 14 ust. 1	art. 4	—	—
art. 14 ust. 1a	art. 40	—	—
art. 14a	art. 20 ust. 2 i art. 21	—	—
art. 15	art. 38	—	—
art. 16	art. 44	—	—
art. 17	art. 35 i art. 37	—	—
art. 18	art. 46	—	—
art. 19 ust. 1	—	art. 8	—
art. 19 ust. 2	—	—	—
art. 20	—	art. 93	—
art. 21	art. 141	—	—
art. 21a	art. 16 ust. 2		
art. 22	art. 16 ust. 2 i art. 20 ust. 2	—	—
art. 23	art. 12 ust. 4 lit. a)	—	—
art. 23a	art. 145 ust. 1 i 2	—	—
art. 24	—	—	—
	—	—	—

2. Dyrektywa Rady 66/402/EWG

Dyrektywa Rady 66/402/EWG	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
art. 1	art. 1	—	—
art. 1a	art. 3 i art. 2	—	—

art. 2 ust. 1 pkt A	art. 11 ust. 1 i 2	—	—
art. 2 ust. 1 pkt B	art. 10 ust. 1	—	—
art. 2 ust. 1 pkt C, Ca, D, E, F, G i H	art. 16 ust. 2 i art. 20 ust. 2	—	—
art. 2 ust. 1a	art. 11 ust. 3	—	—
art. 2 ust. 1b	art. 16 ust. 2 i art. 20 ust. 2	—	—
art. 2 ust. 1c	—	—	—
art. 2 ust. 1e	—	—	—
art. 2 ust. 2	art. 16 ust. 2 i art. 20 ust. 2	—	—
art. 2 ust. 3 i 4	art. 20 ust. 2 i art. 24	—	—
art. 3 ust. 1	art. 12 ust. 1 i 2	—	—
art. 3 ust. 2	art. 16 ust. 2	—	—
art. 3 ust. 3	art. 20 ust. 2	—	—
art. 3a	art. 12 ust. 1		
art. 4 ust. 1 akapit pierwszy a)	art. 38	—	—
art. 4 ust. 1 akapit pierwszy b)	art. 39	—	—
art. 4 ust. 1 akapit drugi	art. 39		
art. 4 ust. 4		art. 20 lit. c)	
art. 4a ust. 1 akapit pierwszy	art. 2	—	—
art. 4a ust. 1 akapit drugi	art. 4	—	—
art. 4a ust. 2	—	—	—
art. 4a ust. 3	—	—	—
art. 5	art. 40	—	—
art. 5a	art. 20 ust. 2	—	—
art. 6	art. 75	—	—
art. 7	art. 20 ust. 2 i art. 24	—	—
art. 8 ust. 1	art. 17 ust. 1	—	—
art. 8 ust. 2	art. 17 ust. 4 i art. 18 ust. 5	—	—
art. 9	art. 18	—	—
art. 10	art. 19 i art. 21 ust. 1	—	—
art. 10a	art. 18 ust. 5	—	—
art. 11	art. 19 ust. 4 i 5	—	—
art. 11a	art. 21 ust. 1	—	—
art. 12	art. 21 ust. 6	—	—
art. 13	art. 32 i art. 33	—	—
art. 13a	art. 42	—	—
art. 14 ust. 1	art. 4	—	—
art. 14 ust. 1a	art. 40	—	—
art. 14a	art. 20 ust. 2 i art. 21	—	—
art. 15	art. 38	—	—
art. 16	art. 44	—	—

art. 17	art. 35 i art. 37	—	—
art. 18	art. 46	—	—
art. 19 ust. 1	—	art. 8	—
art. 19 ust. 2	—	—	—
art. 20	—	art. 93	—
art. 21	art. 141	—	—
art. 21a i 21b	art. 16 ust. 2 i art. 20 ust. 2	—	—
art. 22	art. 12 ust. 4 lit. a)	—	—
art. 22a	art. 57	—	—
art. 23	art. 145 ust. 1 i 2	—	—
art. 23a	—	—	—
art. 24	—	—	—

3. Dyrektywa Rady 68/193/EWG

Dyrektywa Rady 68/193/EWG	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
art. 1	art. 1	—	—
art. 2 ust. 1	art. 3	—	—
art. 2 ust. 2	—	—	—
art. 3 ust. 1	art. 12 ust. 1 i 2	—	—
art. 3 ust. 2	—	—	—
art. 3 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) i b) oraz drugi akapit	art. 12 ust. 1 i 2	—	—
art. 3 ust. 3 akapit pierwszy lit. c)			
art. 3 ust. 3 akapit trzeci	art. 12 ust. 4 lit. a)		
art. 3 ust. 4	art. 4	—	—
art. 3 ust. 5	art. 16 ust. 2	—	—
art. 4	art. 12 ust. 1 i 2	—	—
art. 5 ust. 1	art. 40	—	—
art. 5 ust. 2	art. 51	—	—
art. 5 ust. 3	art. 14 ust. 1	—	—
art. 5a	art. 15 ust. 1 i art. 51	—	—
art. 5b ust. 1	art. 56 ust. 2 lit. a)	—	—
art. 5b ust. 2	art. 60	—	—
art. 5b ust. 3	art. 61	—	—

art. 5ba	art. 62	—	—
	art. 4 i art. 56 ust. 1 lit. b)	—	—
art. 5c	art. 4		
art. 5d ust. 1 i 2	art. 71 i art. 74	—	—
art. 5d ust. 3	art. 64 ust. 2	—	—
art. 5e ust. 1	art. 85 ust. 1	—	—
art. 5e ust. 2 zdanie pierwsze	art. 103 ust. 3	—	—
art. 5e ust. 2 zdanie drugie	art. 52	—	—
art. 5f	art. 53 ust. 1 lit. h)	—	—
art. 5g	art. 86	—	—
art. 7	art. 17 ust. 1	—	—
art. 8 ust. 1	art. 18 ust. 1, 2, 3 i 4	—	—
art. 8 ust. 2	art. 18 ust. 5	—	—
art. 9	art. 18	—	—
art. 10 ust. 1	art. 19 ust. 1 i art. 22	—	—
art. 10 ust. 2	art. 17 ust. 2 i art. 29 ust. 2	—	—
art. 10 ust. 3	—	—	—
art. 10 ust. 4	art. 21 ust. 4	—	—
art. 10 ust. 5	—	—	—
art. 10 ust. 6	—	—	—
art. 10a	art. 21 ust. 1	—	—
art. 11 ust. 1	—	—	—
art. 11 ust. 2	art. 45	art. 8	—
art. 12	art. 4	—	—
art. 12a	art. 4	—	—
art. 13	art. 38	—	—
art. 14	art. 35 i art. 36	—	—
art. 14a	art. 42	—	—
art. 15 ust. 1	art. 46	—	—
art. 15 ust. 2	art. 44	—	—
art. 16	—	—	—
art. 16a	—	art. 93	—
art. 16b	—	—	—
art. 17	art. 141	—	—
art. 17a	—	—	—
art. 18	—	—	—
art. 18a	—		
art. 18b	—	—	—
art. 19	—		
art. 20	art. 145	—	—

		—	—

4. Dyrektywa Rady 98/56/WE

Dyrektywa Rady 98/56/WE	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
art. 1 ust. 1	art. 1	—	—
art. 1 ust. 2 i 3	art. 2	—	—
art. 2	art. 3	—	—
art. 3	art. 6	—	—
art. 4	art. 4	—	—
art. 5 ust. 1	art. 16 ust. 2 i art. 48 ust. 1	—	—
art. 5 ust. 2	art. 64 ust. 1	—	—
art. 5 ust. 3 i 4	art. 16 ust. 2	—	—
art. 5 ust. 5	—		
art. 6	art. 5	—	—
art. 7 ust. 1	art. 7	—	—
art. 7 ust. 2	—	—	art. 9
art. 7 ust. 3	art. 8	—	—
art. 7 ust. 4	—	—	—
art. 8 ust. 1	art. 17 i art. 48 ust. 2	—	—
art. 8 ust. 2 i 3	art. 19 ust. 4 i art. 49	—	—
art. 8 ust. 4	—	—	—
art. 9 ust. 1	art. 50	—	—
art. 9 ust. 2	art. 50 ust. 2 i art. 64 ust. 4	—	—
art. 9 ust. 3	—	—	—
art. 9 ust. 4	—	—	—
art. 10	art. 35 i art. 37	—	—
art. 11 ust. 1	art. 44	—	—
art. 11 ust. 2	art. 43	—	—
art. 11 ust. 3	—	—	—
art. 11 ust. 4	—	—	—
art. 12	—	art. 8	—
art. 13	—	art. 64 ust. 1	—
art. 14	—	art. 93	—
art. 15	art. 4	—	—
art. 16	—	—	—

art. 17	art. 141	—	—
art. 18	art. 141	—	—
art. 19	—	—	—
art. 20	—	—	—
art. 21	art. 145	—	—

5. Dyrektywa Rady 1999/105/WE

Dyrektywa Rady 1999/105/WE	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
art. 1	art. 105	—	—
art. 2	art. 106	—	—
art. 3 ust. 1	art. 119	—	—
art. 3 ust. 2	art. 4	—	—
art. 3 ust. 3 akapit pierwszy	art. 105 i art. 3 ust. 9	—	—
art. 3 ust. 3 akapit drugi	art. 8 ust. 4	—	—
art. 3 ust. 4	art. 139	—	—
art. 4 ust. 1	art. 114	—	—
art. 4 ust. 2	art. 107 ust. 1 i 2	—	—
art. 4 ust. 3 lit. a)	art. 107 ust. 3	—	—
art. 4 ust. 3 lit. b)	art. 109	—	—
art. 4 ust. 4	art. 134	—	—
art. 4 ust. 5	art. 108	—	—
art. 5	art. 4	—	—
art. 6 ust. 1	art. 115 lit. b)	—	—
art. 6 ust. 2	art. 117 ust. 5	—	—
art. 6 ust. 3 akapit pierwszy	art. 118	—	—
art. 6 ust. 3 akapit drugi	—	—	—
art. 6 ust. 4	art. 5	—	—
art. 6 ust. 5	art. 2 lit. a)	—	—
art. 6 ust. 6	—	—	—
art. 6 ust. 7	art. 134	—	—
art. 6 ust. 8	—	—	—
art. 7	art. 128	—	—
art. 8	—	—	—
art. 9	art. 110	—	—

art. 10	art. 112	—	—
art. 11	art. 113	—	—
art. 12	art. 122	—	—
art. 13 ust. 1	art. 123	—	—
art. 13 ust. 2	art. 117 ust. 2	—	—
art. 13 ust. 3	art. 126	—	—
art. 14 ust. 1 i 2	art. 124 ust. 1 i 2	—	—
art. 14 ust. 3	art. 130	—	—
art. 14 ust. 4	art. 131	—	—
art. 14 ust. 5	art. 125	—	—
art. 14 ust. 6	art. 124 ust. 3	—	—
art. 14 ust. 7	art. 4	—	—
art. 15	art. 121	—	—
art. 16 ust. 1	—	art. 8	—
art. 16 ust. 2	—	art. 100 ust. 1	—
art. 16 ust. 3, 4 i 5	—	—	—
art. 16 ust. 6	—	art. 106 ust. 2	—
art. 17 ust. 1	art. 4	—	—
art. 17 ust. 2	art. 128	—	—
art. 17 ust. 3	—	—	—
art. 17 ust. 4	art. 128 ust. 1 lit. b)	—	—
art. 18	art. 129	—	—
art. 19	art. 137 i art. 138	—	—
art. 20	—	—	—
art. 21	art. 133	—	—
art. 22	art. 4	—	—
art. 23	art. 127	—	—
art. 24	—	—	—
art. 25	—	—	—
art. 26	art. 141	—	—
art. 27	—	—	—
art. 28	—	—	—
art. 29	art. 144	—	—
art. 30	art. 145 ust. 1 i 2	—	—
art. 31	—	—	—

6. Dyrektywa Rady 2002/54/WE

Dyrektywa Rady 2002/54/WE	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
art. 1 akapit pierwszy	art. 1	—	—
art. 1 akapit drugi	art. 46	—	—
art. 2 ust. 1	art. 3 i art. 10	—	—
art. 2 ust. 2	art. 20 ust. 2	—	—
art. 2 ust. 3 pkt A	art. 20 ust. 2 i art. 23	—	—
art. 2 ust. 3 pkt B	art. 20 ust. 2 i art. 143	—	—
art. 2 ust. 4	art. 24	—	—
art. 3 ust. 1	art. 12 ust. 1 i 2	—	—
art. 3 ust. 2	art. 20 ust. 2	—	—
art. 4	art. 12 ust. 1	—	—
art. 5 akapit pierwszy lit. a)	art. 37	—	—
art. 5 akapit pierwszy lit. b) art. 5 akapit drugi	art. 39	—	—
art. 5 akapit trzeci	—	—	—
art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)	—	art. 100	—
art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) art. 6 ust. 1 akapit drugi	art. 2 lit. a) i b)	—	—
art. 6 ust. 2 art. 6 ust. 3	art. 34 ust. 1	—	—
art. 7	art. 4	—	—
art. 8	art. 34 ust. 6	—	—
art. 9 ust. 1	—	—	—
art. 9 ust. 1a	art. 40	—	—
art. 9 ust. 1b	art. 75 ust. 1	—	—
art. 9 ust. 2	art. 20 ust. 2 i art. 24	—	—
art. 10 ust. 1	art. 23 ust. 1		
art. 10 ust. 2	art. 23 ust. 1 lit. a)	—	—
art. 11 ust. 1	art. 20 ust. 2	—	—
art. 11 ust. 2	art. 17 ust. 1	—	—
art. 11 ust. 3	art. 17 ust. 4	—	—
art. 12 lit. a)	art. 18	—	—
art. 12 lit. b)			

art. 13	art. 18 ust. 4	—	—
art. 14	art. 18 ust. 5	—	—
art. 15	art. 19 i art. 21	—	—
art. 16	—	—	—
art. 17	art. 18 ust. 5	—	—
art. 18	art. 18 ust. 5	—	—
art. 19	art. 18	—	—
art. 20	—	—	—
art. 21	art. 21 ust. 1	—	—
art. 22 ust. 1	art. 21 ust. 6	—	—
art. 22 ust. 2	art. 42	—	—
art. 22 ust. 3	art. 4	—	—
art. 23	art. 16 ust. 2	—	—
art. 24	art. 38 ust. 1	—	—
art. 25 ust. 1	art. 38 ust. 6		
art. 25 ust. 2	art. 44 ust. 2 lit. b) ppkt (iii)	—	—
art. 26	art. 44	—	—
art. 27	art. 37	art. 8	—
art. 28	—	—	—
art. 29	—	art. 93	—
art. 30 ust. 1 lit. a)	—	—	—
art. 30 ust. 1 lit. b)	art. 16 ust. 3	—	—
art. 30 ust. 1 lit. c)	art. 141	—	—
art. 30 ust. 2	art. 4	—	—
art. 30A	art. 16 ust. 2	—	—
art. 31	art. 12 ust. 4 lit. a)		
art. 32		—	—
art. 33	—	—	—
art. 34	—	—	—
art. 35	—	—	—
	—	—	—
	art. 144	—	—
	art. 145 ust. 1	—	—
	—		

7. Dyrektywa Rady 2002/55/WE

Dyrektywa Rady 2002/55/WE	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
art. 1 akapit pierwszy	art. 1	—	—
art. 1 akapit drugi	art. 46	—	—
art. 2 ust. 1 lit. a)	art. 3 pkt 5	—	—
art. 2 ust. 1 lit. b)	art. 11 ust. 2	—	—
art. 2 ust. 1 lit. c)	art. 10 ust. 7	—	—
art. 2 ust. 1 lit. d)	art. 10 ust. 8	—	—
art. 2 ust. 1 lit. e)	art. 10 ust. 9	—	—
art. 2 ust. 1 lit. f)	—	—	—
art. 2 ust. 1 lit. g)	art. 18 ust. 5	—	—
art. 2 ust. 2	art. 11 ust. 3	—	—
art. 2 ust. 3	art. 53 ust. 1 lit. i)	—	—
art. 2 ust. 4	art. 20 ust. 2 i art. 24 ust. 4	—	—
art. 3 ust. 1	art. 14 ust. 1	—	—
art. 3 ust. 2	art. 51	—	—
art. 3 ust. 3	art. 52	—	—
art. 3 ust. 4	art. 14 ust. 1	—	—
art. 4 ust. 1	art. 56 ust. 2 lit. a)	—	—
art. 4 ust. 2 i 3	art. 4	—	—
art. 4 ust. 4	art. 57	—	—
art. 5 ust. 1	art. 60	—	—
art. 5 ust. 2	art. 61	—	—
art. 5 ust. 3	art. 62	—	—
art. 6	art. 14 ust. 1	—	—
art. 7 ust. 1	art. 71	—	—
art. 7 ust. 2	art. 74	—	—
art. 7 ust. 3	art. 75	—	—
art. 7 ust. 4 i 5	art. 4	—	—
art. 8	art. 66 i art. 67	—	—
art. 9 ust. 1	art. 51 i art. 86	—	—
art. 9 ust. 2 i 3	art. 64	—	—
art. 9 ust. 4	art. 102 ust. 1	—	—
art. 9 ust. 5	art. 53 ust. 1 lit. h)	—	—

art. 9 ust. 6	art. 64 ust. 1	—	—
art. 10 ust. 1, 2, 3 i 4	art. 103	—	—
art. 10 ust. 5	art. 76 ust. 3 i 4	—	—
art. 11	art. 86	—	—
art. 12 ust. 1	art. 82	—	—
art. 12 ust. 2	art. 83	—	—
art. 12 ust. 3	art. 84 ust. 4	—	—
art. 13 ust. 1	—	—	—
art. 13 ust. 2	art. 85 ust. 1	—	—
art. 13 ust. 3	art. 81	—	—
art. 13 ust. 4	—	—	—
art. 14 ust. 1 i 2	art. 85 ust. 1	—	—
art. 15 ust. 1	art. 85 ust. 1	—	—
art. 15 ust. 2	art. 85 ust. 2	—	—
art. 15 ust. 3	—	—	—
art. 16 ust. 1	art. 4	—	—
art. 16 ust. 2	art. 4 i art. 56 ust. 1 lit. c)	—	—
art. 17	art. 52 i art. 53 art. 41	—	—
art. 18	—	—	—
art. 19	art. 12	—	—
art. 20 ust. 1, 2 i 3	art. 20 ust. 2	—	—
art. 20 ust. 4	art. 2	—	—
art. 21	art. 37	—	—
art. 22 lit. a)	art. 39	—	—
art. 22 lit. b)	art. 2	—	—
art. 23 ust. 1 lit. a)	art. 34 ust. 1	—	—
art. 23 ust. 1 lit. b)	art. 34 ust. 6	—	—
art. 23 ust. 2	—	—	—
art. 23 ust. 3	art. 40	—	—
art. 24	art. 16 ust. 2 i art. 20 ust. 2	—	—
art. 25 ust. 1	art. 23 ust. 1 art. 23 ust. 1 lit. a) art. 20 ust. 2	—	—
art. 25 ust. 1a	art. 17 ust. 1	—	—
art. 25 ust. 1b	art. 18 ust. 5	—	—
art. 25 ust. 2	art. 32 ust. 1 art. 18	—	—
art. 26 ust. 1	art. 19 ust. 1 i art. 21	—	—
art. 26 ust. 2	art. 18 ust. 5	—	—
art. 26 ust. 3			
art. 27			
art. 28 ust. 1			

art. 28 ust. 2	art. 19 ust. 4	—	—
art. 28 ust. 3	—	—	—
art. 28 ust. 4	art. 18 ust. 5	—	—
art. 29	art. 21 ust. 5	—	—
art. 30	art. 21 ust. 1	—	—
art. 31	art. 21 ust. 6	—	—
art. 32	art. 42	—	—
art. 33	art. 4	—	—
art. 34 ust. 1	art. 12 ust. 1 i 2	—	—
art. 34 ust. 2	art. 20 ust. 2 i art. 21 ust. 1	—	—
art. 35	—	—	—
art. 36 ust. 1	art. 19 ust. 1 i 2	—	—
art. 36 ust. 2	—	—	—
art. 36 ust. 3	art. 44	—	—
art. 37	art. 35 i art. 37	—	—
art. 38	—	—	—
art. 39	art. 30	art. 8	—
art. 40	art. 20 ust. 2 i art. 28	—	—
art. 41	art. 31	—	—
art. 42	—	—	—
art. 43	art. 14 ust. 4 i art. 56	art. 93	—
art. 44	art. 16 ust. 2 i art. 20 ust. 2	—	—
art. 45	art. 141	—	—
art. 46	art. 4	—	—
art. 47	art. 32 i art. 33	—	—
art. 48	art. 12 ust. 4 lit. a)	—	—
art. 48 ust. 1 lit. b)	—		
art. 49	—	—	—
art. 50	art. 144	—	—
art. 51	art. 145 ust. 1 i 2	—	—
art. 52	—	—	—
art. 53		—	—

8. Dyrektywa Rady 2002/56/WE

Dyrektywa Rady 2002/56/WE	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
art. 1 akapit pierwszy	art. 1	—	—
art. 1 akapit drugi	art. 46	—	—
art. 2	art. 3	—	—
art. 3 ust. 1 zdanie pierwsze	art. 12 ust. 1 i art. 16 ust. 2	—	—
art. 3 ust. 1 zdanie drugie	—	—	—
art. 3 ust. 1 zdanie trzecie	—	—	—
art. 3 ust. 2, 3 i 4	art. 16 ust. 2	—	—
art. 4	art. 12 ust. 1	—	—
art. 5	art. 40	—	—
art. 6 ust. 1 akapit pierwszy	art. 2	—	—
art. 6 ust. 1 akapit drugi	art. 4	—	—
art. 6 ust. 2	—	—	—
art. 6 ust. 3	—	—	—
art. 7	art. 20 ust. 2	—	—
art. 8	art. 16 ust. 2	—	—
art. 9	art. 16 ust. 2	—	—
art. 10 ust. 1	art. 16 ust. 2	—	—
art. 10 ust. 2	art. 17 ust. 4	—	—
art. 10 ust. 3	art. 17 ust. 4	—	—
art. 11 ust. 1	art. 17 i art. 18	—	—
art. 11 ust. 2	art. 18 ust. 5	—	—
art. 12 ust. 1	art. 18 ust. 2 i 4	—	—
art. 12 ust. 2	art. 18 ust. 4	—	—
art. 12 ust. 3	art. 18 ust. 5	—	—
art. 13 ust. 1	art. 19 ust. 3 i art. 21	—	—
art. 13 ust. 2	art. 18 ust. 5	—	—
art. 14	—	—	—
art. 15	art. 21 ust. 1	—	—
art. 16	art. 21 ust. 6	—	—
art. 17 ust. 1	art. 4	—	—
art. 17 ust. 2 zdanie pierwsze	art. 40	—	—
art. 17 ust. 2 zdanie drugie	—	—	art. 16 i art. 31

art. 18	art. 16 ust. 2	—	—
art. 19	art. 42	—	—
art. 20	—	art. 93	—
art. 21	art. 44	—	—
art. 22 ust. 1	art. 35 i art. 37	—	—
art. 22 ust. 2	art. 34	—	—
art. 22 ust. 3	—	—	—
art. 23 ust. 1	—	art. 8	—
art. 23 ust. 2	art. 45	—	—
art. 24	art. 16 ust. 2	—	—
art. 25	art. 141	—	—
art. 26	art. 4	—	—
art. 27 ust. 1 lit. a)	art. 16 ust. 2	—	—
art. 27 ust. 1 lit. b)	art. 12 ust. 4 lit. a)	—	—
art. 27 ust. 1 lit. c)	—	—	—
art. 27 ust. 2	art. 16 ust. 2	—	—
art. 28	—	—	—
art. 29	art. 144	—	—
art. 30	art. 145 ust. 1	—	—
art. 31	—	—	—

9. Dyrektywa Rady 2002/57/WE

Dyrektywa Rady 2002/57/WE	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
art. 1 akapit pierwszy	art. 1	—	—
art. 1 akapit drugi	art. 46	—	—
art. 2 ust. 1 lit. a)	art. 3 i art. 10	—	—
art. 2 ust. 1 lit. b)	art. 11 ust. 1, 2 i 4	—	—
art. 2 ust. 1 lit. c), d), e), f), g), h), i), j) i k)	art. 16 i art. 20	—	—
art. 2 ust. 2	art. 11 ust. 3	—	—

art. 2 ust. 3	—	—	—
art. 2 ust. 3a	—	—	—
art. 2 ust. 4 lit. a)	art. 16 ust. 2	—	—
art. 2 ust. 4 lit. b)	art. 20 ust. 2	—	—
art. 2 ust. 5	art. 20 ust. 2	—	—
art. 2 ust. 6	art. 20 ust. 2	—	—
art. 3 ust. 1, 2 i 3	art. 12 ust. 3	—	—
art. 3 ust. 4	art. 16 ust. 3		
art. 4	art. 12 ust. 1	—	—
art. 5 akapit pierwszy lit. a)	art. 37	—	—
art. 5 akapit pierwszy lit. b)	art. 39	—	—
art. 5 akapit drugi	art. 44	—	—
art. 5 akapit trzeci	—	art. 100 ust. 1	—
art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)	art. 2	—	—
art. 6 akapit pierwszy lit. b) art. 6 ust. 1 akapit drugi	art. 4	—	—
art. 6 ust. 2	art. 34		
art. 6 ust. 3	—	—	—
art. 7	—	—	—
art. 8	art. 40	—	—
art. 9	art. 75 ust. 1	—	—
art. 10 ust. 1	art. 20 ust. 2	—	—
art. 10 ust. 2	art. 17 ust. 1 i art. 18 ust. 1	—	—
art. 11	art. 18 ust. 5	—	—
art. 12 ust. 1	art. 18	—	—
art. 12 ust. 2	art. 19 ust. 1 i art. 20 ust. 1	—	—
art. 12 ust. 3	—	—	—
art. 13	art. 21 ust. 5 lit. g)	—	—
art. 14	—	—	—
art. 15	art. 21 ust. 1	—	—
art. 16	art. 21 ust. 6	—	—
art. 17	art. 42	—	—
art. 18	art. 4	—	—
art. 19	art. 20 ust. 2	—	—
art. 19a	—	—	—
art. 20	art. 20 ust. 2	—	—
art. 21 ust. 1		—	—

art. 21 ust. 2	art. 42	—	—
art. 21 ust. 3	art. 37	—	—
art. 22 ust. 1	art. 19		
art. 22 ust. 2	—	—	—
art. 23	—	—	—
art. 24	—	—	—
art. 25	—	—	—
art. 26	art. 20 ust. 2	—	—
art. 27 ust. 1 lit. a)	art. 141	—	—
art. 27 ust. 1 lit. b)	art. 4	—	—
art. 27 ust. 1 lit. c)	art. 16 ust. 2		
art. 27 ust. 2	art. 12 ust. 4 lit. a)	—	—
art. 28	—		
art. 29	art. 57 ust. 2	—	—
art. 30	—	—	—
art. 31	—	—	—
art. 32	—	—	—
art. 33	art. 144	—	—
	art. 145	—	—
	art. 145		

10. Dyrektywa Rady 2008/90/WE

Dyrektywa Rady 2008/90/WE	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
art. 1 ust. 1	art. 1	—	—
art. 1 ust. 2	art. 11 ust. 2	—	—
art. 1 ust. 3	art. 4	—	—
art. 1 ust. 4	art. 46	—	—
art. 2	art. 3	—	—
art. 3 ust. 1	art. 12 ust. 1	—	—
art. 3 ust. 2	art. 4	—	—
art. 3 ust. 3	art. 4	—	—
art. 3 ust. 4	art. 2	—	—
art. 4	art. 16 i art. 20	—	—
art. 5	art. 5	—	—

art. 6 ust. 1	art. 7	—	—
art. 6 ust. 2	—	—	art. 9 ust. 1
art. 6 ust. 3	art. 8	—	—
art. 6 ust. 4	—	—	—
art. 7 ust. 1	art. 14 i art. 50 ust. 1	—	—
art. 7 ust. 2 akapit pierwszy	art. 14 i art. 50 ust. 1	—	—
art. 7 ust. 2 akapit drugi	art. 12 ust. 4 lit. a)		
art. 7 ust. 3	art. 50 ust. 2	—	—
art. 7 ust. 4	art. 57	—	—
art. 7 ust. 5	art. 56	—	—
art. 7 ust. 6	art. 51 i art. 52	—	—
art. 8 ust. 1	art. 17 ust. 1	—	—
art. 8 ust. 2	art. 17 ust. 2	—	—
art. 9 ust. 1 lit. a)	art. 19 ust. 4 i 5	—	—
art. 9 ust. 1 lit. b)	art. 19 ust. 1 i 2	—	—
art. 9 ust. 1 akapit drugi	art. 21 ust. 5	—	—
art. 9 ust. 2	—	—	—
art. 9 ust. 3	art. 21 ust. 1	—	—
art. 10	—	—	—
art. 11	art. 37	—	—
art. 12	art. 44	—	—
art. 13	—	art. 8 i art. 20 lit. b)	—
art. 14 ust. 1	—	art. 13 ust. 1	—
art. 14 ust. 2	—	art. 93	—
art. 14 ust. 3		art. 93 ust. 3 lit. d)	
art. 14 ust. 4		art. 93 ust. 3 lit. b)	
art. 14 ust. 5		art. 161 lit. a) ppkt (ii) lit. b)	
art. 14 ust. 6		art. 161 lit. a) ppkt (ii) lit. b)	
art. 14 ust. 7		art. 93	
art. 15	—	art. 115	—
art. 16	—	art. 118	—
art. 17 ust. 1	art. 4	—	—
art. 17 ust. 2	art. 40	—	—

art. 18	art. 11 ust. 3	—	—
art. 19	art. 141	—	—
art. 20	—	—	—
art. 21	—	—	—
art. 22	art. 144	—	—
art. 23	art. 145 ust. 1 i 2	—	—
art. 24	—	—	—

11. Dyrektywa Rady 2002/53/WE

Dyrektywa Rady 2002/53/WE	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
art. 1 ust. 1	art. 52 ust. 1	—	—
art. 1 ust. 2	art. 52 ust. 1 lit. b)	—	—
art. 1 ust. 3	art. 46	—	—
art. 2	—	—	—
art. 3 ust. 1	art. 51	—	—
art. 3 ust. 2	art. 56 ust. 3 i 4	—	—
art. 3 ust. 3	art. 4	—	—
art. 4 ust. 1	art. 56	—	—
art. 4 ust. 2	art. 56 ust. 2	—	—
art. 4 ust. 3	—	—	—
art. 4 ust. 4 i 5	art. 4	—	—
art. 4 ust. 6	art. 57	—	—
art. 5 ust. 1	art. 60	—	—
art. 5 ust. 2	art. 61	—	—
art. 5 ust. 3	art. 62	—	—
art. 5 ust. 4	art. 58	—	—
art. 6	art. 4	—	—
art. 7 ust. 1	art. 71	—	—
art. 7 ust. 2	art. 74	—	—
art. 7 ust. 3	art. 75	—	—
art. 7 ust. 4	art. 4	—	—
art. 7 ust. 5	art. 4	—	—
art. 8	art. 67 ust. 1 lit. i)	—	—
art. 9 ust. 1	art. 53 ust. 1	—	—

art. 9 ust. 2 i 3	art. 64	—	—
art. 9 ust. 4	art. 102 ust. 1	—	—
art. 9 ust. 5	art. 53 ust. 1 lit. g)	—	—
art. 9 ust. 6	art. 64 ust. 1	—	—
art. 10 ust. 1, 2, 3 i 4	art. 103	—	—
art. 10 ust. 5	art. 76 ust. 3	—	—
art. 11	art. 86	—	—
art. 12 ust. 1	art. 82	—	—
art. 12 ust. 2	art. 83 ust. 1 i art. 84	—	—
art. 12 ust. 3	art. 84 ust. 4	—	—
art. 13 ust. 1	—	—	—
art. 13 ust. 2	art. 85 ust. 1	—	—
art. 13 ust. 3	art. 81	—	—
art. 13 ust. 4	—	—	—
art. 14	art. 85	—	—
art. 15	art. 85	—	—
art. 16 ust. 1	art. 4	—	—
art. 16 ust. 2	art. 4 i art. 85 ust. 1	—	—
art. 17	art. 52 i art. 55	—	—
art. 18	art. 45 i art. 85 ust. 1	—	—
art. 19	art. 84 ust. 4	—	—
art. 20 ust. 1	—	—	—
art. 20 ust. 2 i art. 20 ust. 3 lit. a)		—	—
art. 20 ust. 3 lit. b)	art. 57		
art. 21	—		
art. 22	—		
art. 23	art. 44	—	—
art. 24	art. 141	—	—
art. 25	—	—	—
art. 26	—	—	—
art. 27	art. 144	—	—
art. 28	art. 145 ust. 1 i 2	—	—
	—	—	—
		—	—

12. Dyrektywa Rady 2008/72/WE

Dyrektywa Rady 2008/72/WE	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Rozporządzenie (UE) nr …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
art. 1 ust. 1	art. 1	—	—
art. 1 ust. 2	art. 11 ust. 1, 2 i 4	—	—
art. 1 ust. 3	art. 11 ust. 3	—	—
art. 2	art. 46	—	—
art. 3	art. 3 i art. 10	—	—
art. 4	art. 16 ust. 2	—	—
art. 5 ust. 1	art. 6	—	—
art. 5 ust. 2	art. 7 i art. 8	—	—
art. 5 ust. 3	—	—	art. 9 i art. 15
art. 5 ust. 4	—	—	—
art. 6 ust. 1	art. 5	—	—
art. 6 ust. 2	—	art. 36	—
art. 6 ust. 3	—	—	art. 64
art. 6 ust. 4	art. 24	—	—
art. 7	—	art. 115	—
art. 8 ust. 1	art. 5	—	—
art. 8 ust. 2 lit. a) i b)	art. 2	—	—
art. 8 ust. 2 lit. c)	art. 12 ust. 4 lit. a)		
art. 8 ust. 3	—	—	—
art. 9 ust. 1 i 2	art. 14 ust. 1	—	—
art. 9 ust. 3	art. 52	—	—
art. 10 ust. 1	art. 17 ust. 1	—	—
art. 10 ust. 2	art. 17 ust. 2	—	—
art. 10 ust. 3	—	art. 8	—
art. 11 ust. 1 akapit pierwszy	art. 17 ust. 1 i art. 28	—	—
art. 11 ust. 1 akapit drugi	—	—	—
art. 11 ust. 2	—	—	—
art. 12	—	—	—
art. 13	art. 35 i art. 37	—	—
art. 14	art. 4	—	—
art. 15	art. 4 i art. 40	—	—
art. 16	art. 43 i art. 44	—	—

art. 17	art. 24	art. 8 i art. 13	—
art. 18	—	art. 20	—
art. 19	art. 20 lit. d)	—	—
art. 20	—	art. 93	—
art. 21	art. 141	—	—
art. 22	—	—	—
art. 23 ust. 1	—	art. 8	—
art. 23 ust. 2	art. 4	—	—
art. 24	—	—	—
art. 25	art. 144	—	—
art. 26	art. 145 ust. 1 i 2	—	—
art. 27	—	—	—